

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 2. kesäkuuta 2022
(OR. en)

9676/22

LIMITE

EF 149
ECOFIN 523
SURE 13
CODEC 815

Toimielinten välinen asia:
2021/0295 (COD)

SAATE

Lähettiläs:	Neuvoston pääsihteeristö
Vastaanottaja:	Pysyvien edustajien komitea / Neuvosto
Asia:	Ehdotus EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVIKSI direktiivin 2009/138/EY muuttamisesta oikeasuhteisuuden, valvonnan laadun, raportoinnin, pitkäaikaisia takuita koskevien toimenpiteiden, makrovakausriskien, kestävyysriskien, ryhmävalvonnan ja rajatylittävän valvonnan osalta – Lopullisen kompromissitekstin vahvistaminen yhteisymmärryksen saavuttamiseksi

Ehdotus:

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

direktiivin 2009/138/EY muuttamisesta oikeasuhteisuuden, valvonnan laadun, raportoinnin, pitkäaikaisia takuita koskevien toimenpiteiden, makrovakausriskien, kestävyysriskien, ryhmävalvonnan ja rajatylittävän valvonnan osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 53 artiklan 1 kohdan sekä 62 ja 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä,

sekä katsovat seuraavaa:

¹ EUVL C [...], [...], s. [...].

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2009/138/EY² on luotu vakuutus- ja jälleenvakuutusosalalle riskiperusteisemmat ja yhdenmukaisemmat vakavaraisuussäännöt. Joihinkin kyseisen direktiivin säännöksiin sovelletaan uudelleentarkastelulausekkeita. Kyseisen direktiivin soveltaminen on edistänyt merkittävästi unionin rahoitusjärjestelmän vahvistamista ja parantanut vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten kykyä selviytyä erilaisista riskeistä. Vaikka direktiivi on hyvin kattava, sillä ei korjata kaikkia havaittuja heikkouksia, jotka vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin vaikuttavat.
- (2) Covid-19-pandemia on aiheuttanut valtavaa sosioekonomista vahinkoa, minkä vuoksi EU:n talous tarvitsee kestäväää, osallistavaa ja oikeudenmukaista elpymistä. Tämän vuoksi unionin poliittisia painopisteitä koskeva työ ja erityisesti sen varmistaminen, että talous toimii ihmisten hyväksi ja että Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tavoitteet saavutetaan, on entistä kiireellisempää. Vakuutus- ja jälleenvakuutusala voi tarjota yksityisiä rahoituslähteitä eurooppalaisille yrityksille ja parantaa talouden selviytymiskykyä tarjoamalla suojaa monenlaisilta riskeiltä. Alalla on tämän kaksoisroolin ansiosta hyvät mahdollisuudet edistää unionin painopisteiden saavuttamista.

² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/138/EY, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II) (EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1).

- (3) Kuten 24 päivänä syyskuuta 2020 annetussa komission tiedonannossa "Pääomamarkkinaunioni ihmisille ja yrityksille"³ korostetaan, yhteisösijoittajien ja erityisesti vakuutuksenantajien kannustaminen tekemään enemmän pitkäaikaisia sijoituksia on tärkeää, jotta voidaan tukea oman pääoman vahvistamista yrityssektorilla. Jotta vakuutuksenantajien olisi helpompi osallistua unionin talouden elpymisen rahoittamiseen, vakavaraisuuskehystä olisi mukautettava siten, että siinä otetaan paremmin huomioon vakuutustoiminnalle luonteenomainen pitkäkestoisuus. Erityisesti silloin, kun lasketaan vakavaraisuuspääomavaatimusta standardikaavan mukaisesti, olisi helpotettava mahdollisuutta käyttää suotuisampaa vakioparametria pitkään hallussa pidettäviin pääomasijoituksiin edellyttäen, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset noudattavat luotettavia ja vankkoja perusteita, joilla turvataan vakuutuksenottajien suoja ja rahoitusvakaus. Tällaisilla perusteilla olisi pyrittävä varmistamaan, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset pystyvät välttämään pitkään hallussa pidettäväksi tarkoitettujen osakkeiden pakkomyynnin myös stressiaikojen markkinaolosuhteissa.

³ COM(2020) 590 final.

- (4) Euroopan vihreän kehityksen ohjelmasta 11 päivänä joulukuuta 2019 antamassaan tiedonannossa⁴ komissio sitoutui ottamaan ilmasto- ja ympäristöriskien hallinnan paremmin huomioon unionin vakavaraisuuskehityksessä. Euroopan vihreän kehityksen ohjelma on unionin uusi kasvustrategia, jonka tavoitteena on muuttaa unioni nykyaikaiseksi, resurssitehokkaaksi ja kilpailukykyiseksi taloudeksi, jossa kasvihuonekaasujen nettopäästöjä ei vuonna 2050 enää ole. Sillä edistetään tavoitetta rakentaa ihmisten hyväksi toimiva talous, vahvistetaan unionin sosiaalista markkinataloutta ja autetaan varmistamaan, että talous on valmis tulevaisuuteen ja että se luo vakautta, työpaikkoja, kasvua ja investointeja. Komissio ehdotti 4 päivänä maaliskuuta 2020 antamassaan ehdotuksessa eurooppalaiseksi ilmastolaiksi, että tavoite ilmastoneutraaliuden ja ilmastokestävyyden saavuttamiseksi vuoteen 2050 mennessä tehtäisiin unionissa sitovaksi. Euroopan parlamentti ja neuvosto hyväksyivät kyseisen ehdotuksen, ja se tuli voimaan 29 päivänä heinäkuuta 2021⁵. Komission pyrkimys varmistaa EU:n maailmanlaajuinen johtoasema vuoteen 2050 mennessä on toistettu vuoden 2021 strategisessa ennakointiraportissa⁶, jossa määritetään strategiseksi toiminta-alaksi selviytymiskykyisten ja tulevaisuuden vaatimukset huomioon ottavien talous- ja rahoitusjärjestelmien rakentaminen.
- (5) EU:n kestävän rahoituksen kehys on keskeisessä asemassa Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tavoitteiden saavuttamisessa, ja ympäristölainsäädäntöä on täydennettävä kestävän rahoituksen kehysellä, jotta rahoitusta kanavoidaan näihin ilmasto- ja ympäristöriskeille altistumista vähentäviin investointeihin. Komissio sitoutui 6 päivänä heinäkuuta 2021 kestävään talouteen siirtymisen rahoitusstrategiasta antamassaan tiedonannossa⁷ ehdottamaan direktiiviin 2009/138/EY muutoksia, joilla kestävyysriskit sisällytetään johdonmukaisesti vakuutuksenantajien riskienhallintaan siten, että vakuutuksenantajat velvoitetaan tekemään analyysseja ilmastonmuutosskenaarioista.

⁴ COM(2019)640 final.

⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2021/1119, annettu 30 päivänä kesäkuuta 2021, puitteiden vahvistamisesta ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi sekä asetusten (EY) N:o 401/2009 ja (EU) 2018/1999 muuttamisesta (eurooppalainen ilmastolaki) (EUVL L 243, 9.7.2021, s. 1).

⁶ COM(2021)750 final.

⁷ COM(2021) 390.

- (6) Direktiivissä 2009/138/EY jätetään tietyt yritykset kokonsa vuoksi direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle. Direktiivin 2009/138/EY ensimmäisten soveltamisvuosien perusteella ja sen varmistamiseksi, että direktiiviä ei perusteettomasti sovelleta pienempiin yrityksiin, on aiheellista tarkistaa näitä poikkeuksia korottamalla asiaankuuluvia kynnysarvoja, jotta direktiiviä ei sovelleta tietyt edellytykset täyttäviin pieniin yrityksiin. Kuten jo tehdään direktiivin 2009/138/EY soveltamisalan ulkopuolelle jätettyjen vakuutusyritysten tapauksessa, niillä yrityksillä, joihin tällaisia korotettuja kynnysarvoja sovelletaan, olisi kuitenkin oltava mahdollisuus säilyttää kyseisen direktiivin mukainen toimilupa tai hakea tällaista toimilupaa, jotta ne voivat hyötyä kyseisessä direktiivissä säädetystä yhdestä toimiluvasta, ja jäsenvaltioiden olisi voitava soveltaa direktiivin 2009/138/EY soveltamisalan ulkopuolelle jätettyihin vakuutusyrityksiin säännöksiä, jotka ovat samankaltaisia tai samanlaisia kuin kyseisessä direktiivissä säädetty säännökset.
- (7) Direktiiviä 2009/138/EY ei sovelleta avustamistoimintaan, jos kyseisen direktiivin 6 artiklan 1 kohdan edellytykset täyttyvät. Ensimmäisessä edellytyksessä todetaan, että apu annetaan sellaisen maantieajoneuvoa kohdanneen vahingon tai konevian johdosta, joka sattuu siinä jäsenvaltiossa, jossa suojan järjestänyt yritys sijaitsee. Tämä säännös voisi merkitä sitä, että maantieajoneuvojen avustamispalvelujen tarjoajilta edellytettäisiin vakuutuksenantajan toimilupaa, jos vahinko tai konevika tapahtuu rajan toisella puolella, mikä saattaisi tarpeettomasti häiritä avustamistoimintaa. Tätä edellytystä on tästä syystä aiheellista tarkistaa. Näin ollen direktiivin 2009/138/EY 6 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukainen edellytys olisi ulotettava koskemaan myös sellaisia naapurimaassa satunnaisesti tapahtuvia vahinkoja tai konevikoja, joissa maantieajoneuvo kuuluu tietyn yrityksen avun piiriin.

- (8) Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset voivat jättää toimilupahakemuksen missä tahansa jäsenvaltiossa. Aikaisempia hakemuksia koskevat tiedot ja tällaisten hakemusten arvioinnin tulokset voisivat tarjota olennaisia tietoja hakemusten arviointia varten. Sen vuoksi toimilupaa hakevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen olisi toimitettava valvontaviranomaiselle tiedot aiemmista toimiluvan epäämisistä tai peruuttamisista muissa jäsenvaltioissa.
- (9) Toimiluvan myöntävän jäsenvaltion valvontaviranomaisen olisi kuultava asianomaisen jäsenvaltion valvontaviranomaisia ennen toimiluvan myöntämistä sellaiselle vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykselle, joka on toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevan yrityksen tytäryritys tai joka tulee olemaan saman oikeushenkilön tai luonnollisen henkilön määräysvallassa kuin toisessa jäsenvaltiossa sijaitseva toinen vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys. Vakuutusryhmän toiminnan lisääntymisen vuoksi on tarpeen parantaa unionin oikeuden yhdenmukaista soveltamista ja valvontaviranomaisten välistä tietojenvaihtoa erityisesti ennen toimiluvan myöntämistä. Sen vuoksi silloin, kun on tarpeen kuulla useita valvontaviranomaisia, minkä tahansa näistä valvontaviranomaisista olisi voitava pyytää toimilupahakemuksen yhteistä arviointia sen jäsenvaltion valvontaviranomaiselta, jossa ryhmän tulevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen toimilupamenettely on käynnissä. Kotijäsenvaltion valvontaviranomaisen suorittaman toiminnan vakauden valvonnan periaatteen mukaisesti päätös toimiluvan myöntämisestä kuuluu edelleen kyseisen yrityksen kotijäsenvaltion valvontaviranomaisen toimivaltaan. Päätöstä tehtäessä olisi kuitenkin otettava huomioon yhteisen arvioinnin tulokset.

- (10) Direktiiviä 2009/138/EY olisi sovellettava suhteellisuusperiaatteen mukaisesti. Jotta helpotettaisiin direktiivin oikeasuhteista soveltamista sellaisiin yrityksiin, jotka ovat pienempiä ja rakenteeltaan yksinkertaisempia kuin keskivertoyritys, ja jotta varmistettaisiin, että niihin ei sovelleta kohtuuttoman raskaita vaatimuksia, on tarpeen säätää riskiperusteisista kriteereistä, joiden avulla tällaiset yritykset voidaan tunnistaa.
- (11) Riskiperusteiset kriteerit täyttävät yritykset olisi voitava luokitella pieniksi ja rakenteeltaan yksinkertaisiksi yrityksiksi yksinkertaisella ilmoitusmenettelyllä. Jos valvontaviranomainen ei enintään kahden kuukauden kuluessa tällaisesta ilmoituksesta vastusta luokittelua asiaankuuluvien kriteereiden arviointiin liittyvistä asianmukaisesti perustelluista syistä, kyseistä yritystä olisi pidettävä pienenä ja rakenteeltaan yksinkertaisena yrityksenä. Kun yritys on luokiteltu pieneksi ja rakenteeltaan yksinkertaiseksi yritykseksi, siihen olisi periaatteessa automaattisesti sovellettava määritettyjä suhteuttamistoimenpiteitä, jotka koskevat raportointia, julkistamista, hallintotapaa, kirjallisten toimintaperiaatteiden tarkistamista, yrityksen riski- ja vakavaraisuusarviota, vakuutusteknisen vastuuvelan laskentaa ja likviditeettiriskin hallintasuunnitelmaa.
- (11 a) Jos valvontaviranomaisilla on vakavia epäilyjä yksittäisen pienen ja rakenteeltaan yksinkertaisen yrityksen riskiprofiilista, valvontaviranomaisilla olisi oltava valtuudet pyytää asianomaista yritystä pidättymään yhdestä tai useammasta suhteuttamistoimenpiteestä, poiketen siitä, mitä automaattisesta suhteuttamistoimenpiteiden soveltamisesta säädetään. Tällaisia valtuuksia voidaan käyttää, jos ne havaitsevat, että yrityksen riskiprofiili muuttuu merkittävästi sen vakavaraisuusaseman olennaisen heikentymisen, sen hallintojärjestelmän toiminnan puutteen tai yrityksen toimintojen olennaisen muutoksen vuoksi.

- (12) On asianmukaista, että suhteuttamistoimenpiteet ovat myös sellaisten yritysten käytettävissä, joita ei ole luokiteltu pieniksi ja rakenteeltaan yksinkertaisiksi yrityksiksi mutta joille jotkin direktiivin 2009/138/EY vaatimukset ovat liian kalliita ja monimutkaisia, kun otetaan huomioon tällaisten yritysten liiketoimintaan liittyvät riskit. Näiden yritysten olisi sallittava käyttää suhteuttamistoimenpiteitä tapauskohtaisen analyysin perusteella ja valvontaviranomaistensa ennakkohyväksynnän saatuaan.
- (13) Suhteellisuusperiaatteen asianmukainen täytäntöönpano on ratkaisevan tärkeää, jotta vältetään vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin kohdistuva liiallinen rasite. Valvontaviranomaisille on tarpeen tiedottaa suhteuttamistoimenpiteiden käytöstä säännöllisesti. Tästä syystä vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten olisi raportoitava vuosittain valvontaviranomaisilleen tiedot käyttämistään suhteuttamistoimenpiteistä.
- (14) Niillä vakuutus- ja jälleenvakuutusalan kytkösyrityksillä, jotka kattavat ainoastaan siihen teollisuus- tai liikeyritysyhmään liittyviä riskejä, johon ne kuuluvat, on erityinen riskiprofiili, joka olisi otettava huomioon määriteltäessä tiettyjä vaatimuksia, jotka koskevat erityisesti yrityksen riski- ja vakavaraisuusarviota, tietojen julkistamista sekä niihin liittyviä valtuuksia, jotta komissio voi täsmentää näitä vaatimuksia koskevia sääntöjä. Lisäksi vakuutus- ja jälleenvakuutusalan kytkösyrityksiin olisi voitava soveltaa suhteuttamistoimenpiteitä myös, jos ne luokitellaan pieniksi ja rakenteeltaan yksinkertaisiksi yrityksiksi.

- (15) On tärkeää, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksillä on terve taloudellinen asema. Tätä varten direktiivissä 2009/138/EY säädetään talouden valvonnasta, joka koskee yrityksen vakavaraisuutta, vakuutusteknisen vastuunmuodostamista, sen varoja ja sen hyväksyttävää omaa varallisuutta. Yrityksen hallintojärjestelmä on kuitenkin myös tärkeä tekijä sen varmistamisessa, että yrityksen taloudellinen terveys säilyy. Tätä varten valvontaviranomaiset olisi velvoitettava tarkastelemaan ja arvioimaan säännöllisesti vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten hallintojärjestelmää.
- (16) Toimiluvan vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykselle myöntäneen kotijäsenvaltion valvontaviranomaisen ja niiden jäsenvaltioiden valvontaviranomaisten, joissa kyseinen yritys harjoittaa toimintaa perustamalla sivuliikkeitä tai tarjoamalla palveluja, välistä yhteistyötä olisi vahvistettava, jotta voidaan paremmin ehkäistä mahdolliset ongelmat ja parantaa vakuutuksenottajien suojaa kaikkialla unionissa. Tähän yhteistyöhön olisi sisällyttävä kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion viranomaisten väliset yhteydet ja vuorovaikutus, mukaan lukien kotijäsenvaltion valvontaviranomaiselta tulevien tietojen runsaampi toimittaminen, erityisesti rajatylittävään toimintaan liittyvän valvojan tarkastusprosessin tulosten osalta. Tällaisten yhteyksien tiheyden ja yhteistyön tiiviyn olisi oltava oikeassa suhteessa merkittäviin rajat ylittäviin toimiin liittyviin riskeihin.

- (17) Valvontaviranomaisilla olisi oltava oikeus saada kultakin valvottavalta vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykseltä ja niiden ryhmiltä vähintään joka kolmas vuosi säännöllinen raportti, joka sisältää tietoja liiketoiminnasta ja siitä suoriutumisesta, hallintojärjestelmästä, riskiprofiilista, pääomanhallinnasta sekä muita vakavaraisuuden kannalta merkityksellisiä tietoja. Tämän vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysryhmiä koskevan raportointivaatimuksen yksinkertaistamiseksi olisi tietyin edellytyksin voitava toimittaa ryhmää ja sen tytäryrityksiä koskevat säännöllisesti toimitettavan valvontaraportin tiedot kootusti koko ryhmän osalta.
- (18) Olisi varmistettava, että pienet ja rakenteeltaan yksinkertaiset yritykset asetetaan etusijalle, kun valvontaviranomaiset myöntävät raportointia koskevia vapautuksia ja rajoituksia. Ilmoitusmenettelyllä, jota sovelletaan yritysten luokitteluun pieniksi ja rakenteeltaan yksinkertaisiksi yrityksiksi, olisi tämäntyyppisten yritysten osalta varmistettava, että raportointiin sovellettavien vapautusten ja rajoitusten käytöstä on riittävä varmuus.
- (19) Raportoinnin ja tietojen julkistamisen määräajat olisi vahvistettava selkeästi direktiivissä 2009/138/EY. Olisi kuitenkin otettava huomioon, että poikkeukselliset olosuhteet, kuten terveydelliset hätätilanteet, luonnonkatastrofit ja muut äärimmäiset tapahtumat, voivat estää vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä toimittamasta tällaisia raportteja ja julkistamasta tietoja asetetuissa määräajoissa. Tätä varten valvontaviranomaisten olisi voitava pidentää määräaikoja sen jälkeen, kun Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen, jäljempänä 'vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen', on julistanut toimintaa häiritsevän tapahtuman poikkeukselliseksi.
- (20) Direktiivissä 2009/138/EY säädetään, että valvontaviranomaisten on arvioitava, ovatko uudet henkilöt, jotka on nimitetty johtamaan vakuutus- tai jälleenvakuutusyritystä tai hoitamaan keskeistä tehtävää, sopivia ja luotettavia. Niiden henkilöiden, jotka johtavat yritystä tai hoitavat keskeistä tehtävää, olisi kuitenkin oltava sopivia ja luotettavia koko ajan. Valvontaviranomaisilla olisi sen vuoksi oltava valtuudet reagoida ja tarvittaessa siirtää kyseinen henkilö pois asianomaisesta tehtävästä, jos sopivuutta ja luotettavuutta koskevat vaatimukset eivät täyty.

- (21) Koska vakuutustoiminta voi aiheuttaa tai lisätä rahoitusvakauteen kohdistuvia riskejä, vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten olisi sisällytettävä sijoitus- ja riskienhallintatoimintaansa makrovakauteen liittyvät näkökohdat ja analyysi. Tähän voisi sisältyä se, että otetaan huomioon muiden markkinaosapuolten mahdollinen toiminta, makrotaloudelliset riskit, kuten luottosyklin laskuvaiheet tai markkinoiden likviditeetin väheneminen, taikka liiallinen tiettyihin omaisuuserätyyppeihin, vastapuoliin tai sektoreihin kohdistuva markkinatason keskittyminen.
- (22) Kansallisen valvontaviranomaisen sitä pyytäessä vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten olisi otettava huomioon kaikki valvontaviranomaisten antamat asiaankuuluvat makrovakautta koskevat tiedot yrityksen riski- ja vakavaraisuusarviossaan. Jotta voidaan varmistaa tällaisten täydentävien makrovakaustoimenpiteiden johdonmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi laadittava niiden soveltamisalaa koskevat ohjeet, joissa täsmennetään kriteerit, jotka kansallisten valvontaviranomaisten on otettava huomioon määrittäessään yrityksen, johon toimenpidettä sovelletaan. Sen varmistamiseksi, että makrotason vakauteen kohdistuvien riskien arviointi on luonteeltaan kokonaisvaltaista, näissä ohjeissa olisi esitettävä menetelmät ja indikaattorit, joiden avulla kansalliset valvontaviranomaiset voivat painottaa ja yhdistää asiaankuuluvia kriteereitä, kun ne valitsevat täydentäviä makrovakaustoimenpiteitä koskevien pyyntöjen kohteita, asettamatta yksittäisille perusteille normatiivisia kynnysarvoja. Valvontaviranomaisten olisi analysoitava niiden lainkäyttöalueellaan toimivien yritysten riski- ja vakavaraisuusarviota koskevat valvontaraportit, joita pyydetään ottamaan makrovakauteen liittyvät näkökohdat huomioon, koottava ne yhteen ja toimitettava yrityksille erityisesti makrovakausriskien osalta tietoja seikoista, jotka olisi otettava huomioon niiden tulevaisuuden yrityksen riski- ja vakavaraisuusarvioissa. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että kun ne antavat viranomaiselle makrovakaustalvontaa koskevan toimeksiannon, valvontaviranomaisten tekemien makrovakautta koskevien arviointien tulokset ja havainnot jaetaan kyseisen makrovakaustalvon vastavan viranomaisen kanssa.

- (23) Kansallisten valvontaviranomaisten olisi kansainvälisen vakuutusvalvojien järjestön hyväksymien vakuutustoiminnan peruseriaatteiden (Insurance Core Principles) mukaisesti voitava tunnistaa sellainen markkinoiden ja finanssialan kehitys, joka voi vaikuttaa vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin sekä vakuutus- ja jälleenvakuutusmarkkinoihin, sekä seurata ja analysoida sitä, minkä lisäksi niiden olisi käytettävä näitä tietoja yksittäisten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten valvonnassa. Näitä tehtäviä toteuttaessaan valvontaviranomaisten olisi tarvittaessa käytettävä muilta valvontaviranomaisilta saatuja tietoja ja näkemyksiä.
- (24) Ne viranomaiset, joilla on makrovakaushallontaa koskeva toimivaltuus, vastaavat kansallisten vakuutus- ja jälleenvakuutusmarkkinoiden makrovakaushallituksesta. Makrovakaushallitusta voi harjoittaa valvontaviranomainen tai muu viranomainen tai elin, jolle tämä tehtävä on osoitettu.
- (25) Hallontaviranomaisten ja sellaisten asiaankuuluvien elinten ja viranomaisten, joilla on makrovakaushallontaa koskeva toimivaltuus, välinen hyvä koordinaatio on tärkeää, jotta voidaan tunnistaa, seurata ja analysoida rahoitusjärjestelmän vakautteen kohdistuvia mahdollisia riskejä, jotka voivat vaikuttaa vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin, sekä toteuttaa toimenpiteitä, joilla näihin riskeihin voidaan puuttua tehokkaasti ja asianmukaisesti. Viranomaisten välisellä yhteistyöllä olisi myös pyrittävä välttämään kaikenlaisia päällekkäisiä tai epäohjelmallisia toimia.
- (26) Direktiivissä 2009/138/EY edellytetään, että yrityksen riski- ja vakavaraisuusarvio on oltava erottamaton osa vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten liiketoimintastrategiaa. Joitakin riskejä, kuten ilmastonmuutosriskejä, on vaikea kvantifioida tai ne toteutuvat ajanjaksolla, joka on pidempi kuin vakavaraisuuspääomavaatimuksen kalibroinnissa käytettävä ajanjakso. Nämä riskit voidaan ottaa paremmin huomioon yrityksen riski- ja vakavaraisuusarviossa. Jos vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset altistuvat olennaisesti ilmastonmuutosriskeille, ne olisi veloitettava tekemään asianmukaisin väliajoin ja osana yrityksen riski- ja vakavaraisuusarviota analyyssejä pitkän aikavälin ilmastonmuutosriskiskenaarioiden vaikutuksista liiketoimintaansa. Tällaisten analyysien olisi oltava oikeassa suhteessa yritysten liiketoimintaan liittyvien riskien luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen. Vaikka ilmastonmuutosriskeille altistumisen olennaisuuden arviointia olisi vaadittava kaikilta vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiltä, pieniltä ja rakenteeltaan yksinkertaisilta yrityksiltä ei tulisi vaatia pitkän aikavälin ilmastonmuutosskenaarioiden analysointia.

- (27) Direktiivissä 2009/138/EY edellytetään olennaisten tietojen julkistamista vähintään kerran vuodessa vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevassa kertomuksessa. Kertomuksella on kaksi pääkohderyhmää, jotka ovat toisaalta vakuutuksenottajat ja edunsaajat sekä toisaalta analyytikot ja muut markkinaosapuolet. Kertomuksen sisältö olisi jaettava kahteen osaan, jotta voidaan vastata näiden kahden eri ryhmän tarpeisiin ja odotuksiin. Pääasiassa vakuutuksenottajille ja edunsaajille osoitetun ensimmäisen osan olisi sisällettävä keskeiset tiedot liiketoiminnasta, liiketoiminnasta suoriutumisesta, pääomanhallinnasta ja riskiprofiilista. Analyytikoille ja muille markkinaosapuolille osoitetun toisen osan olisi sisällettävä yksityiskohtaiset tiedot liiketoiminnasta ja hallintojärjestelmästä, yksityiskohtaiset tiedot vakuutusteknisestä vastuuvélasta ja muista veloista, vakavaraisuusasema sekä muut erikoistuneille analyytikoille merkitykselliset tiedot.
- (28) Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset voivat mukauttaa asiaankuuluvaa riskitöntä korkokäyrää parhaan estimaatin laskennassa omaisuuseriensä luottomarginaalin muutosten mukaisesti valvontaviranomaisen hyväksynnän saatuaan (vastaavuuskorjaus) tai vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten hallussa tietyn valuutan määräisinä tai tietyssä maassa olevien omaisuuserien keskimääräisen luottomarginaalin muutoksen mukaisesti (volatiliteettikorjaus). Vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen vakuutuksenottajille osoitetun osan olisi sisällettävä ainoastaan tiedot, joiden arvioidaan olevan merkityksellisiä keskimääräisen vakuutuksenottajan päätöksenteon kannalta. Vaikka vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten olisi julkistettava, mikä vaikutus niiden taloudelliseen asemaan on sillä, että ne eivät sovelle riskittömiin korkoihin ja vakuutustekniseen vastuuvélkaan vastaavuuskorjausta, volatiliteettikorjausta ja siirtymätoimenpiteitä, tällaisten tietojen julkistamisen ei tulisi olettaa olevan merkityksellistä keskimääräisen vakuutuksenottajan päätöksenteon kannalta. Tällaisten toimenpiteiden vaikutus olisi sen vuoksi julkistettava vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen siinä osassa, joka on osoitettu markkinaosapuolille, eikä vakuutuksenottajille osoitetussa osassa.

- (29) Julkistamisvaatimukset eivät saisi olla vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksille kohtuuttoman raskaita. Tämän vuoksi direktiiviin 2009/138/EY olisi sisällytettävä joitakin yksinkertaistamistoimenpiteitä ja suhteuttamistoimenpiteitä erityisesti silloin, kun ne eivät vaaranna vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten toimittamien tietojen luettavuutta.
- (30) Jotta voidaan taata julkistettavien tietojen mahdollisimman suuri tarkkuus, asiaankuuluva osa vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevasta kertomuksesta olisi tarkastettava. Tällaisen tilintarkastusvaatimuksen olisi katettava ainakin direktiivissä 2009/138/EY vahvistettujen arvostuskriteereiden mukaisesti arvioitu tase.
- (31) Koska pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten yritysten ei odoteta olevan merkityksellisiä unionin rahoitusvakauden kannalta, on aiheellista sisällyttää pieniin ja rakenteeltaan yksinkertaisiin yrityksiin sovellettaviin suhteuttamistoimenpiteisiin poikkeus vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen tilintarkastusta koskevasta vaatimuksesta. Vastaavasti vakuutusalan ja jälleenvakuutusalan kytkösyritysten erityisen riskiprofilin ja erityisyyden vuoksi on aiheellista olla asettamatta niille tilintarkastusvaatimusta. Koska jotkin jäsenvaltiot ovat kuitenkin jo panneet täytäntöön kaikkia yrityksiä ja muita vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen osia koskevia tilintarkastusvaatimuksia, niillä olisi oltava mahdollisuus soveltaa tilintarkastusta kaikkiin yrityksiin ja muihin vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen osiin.
- (32) On syytä todeta, että vaikka tilintarkastusvaatimus olisi hyödyllinen, se olisi lisärasite kaikille yrityksille. Sen vuoksi vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten sekä vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysryhmien vuosittaisen raportoinnin ja tietojen julkistamisen määräaikoja olisi pidennettävä, jotta kyseisillä yrityksillä olisi riittävästi aikaa laatia tarkastetut kertomukset.

- (33) Olisi varmistettava, että optioita ja takuita sisältävien sopimusten vakuutusteknisen vastuuvelan laskentamenetelmät ovat oikeassa suhteessa vakuutuksenantajaan kohdistuvien riskien luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen. Tältä osin olisi säädettävä eräistä yksinkertaistuksista.
- (34) Asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän määrittämisessä olisi tasapainotettava asianomaisista rahoitusvälineistä saatujen tietojen käyttö ja vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten kyky suojata rahoitusvälineistä johdettuja korkoja. Voi nimittäin käydä niin, että pienemmillä vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksillä ei ole valmiuksia suojautua korkoriskiltä muilla välineillä kuin joukkovelkakirjalainoilla, lainoilla tai vastaavilla omaisuuserillä, joilla on kiinteät kassavirrat. Asiaankuuluva riskitön korkokäyrä olisi sen vuoksi ekstrapoloitava sellaisten maturiteettien osalta, joissa joukkovelkakirjalainojen markkinat eivät ole enää syvät, likvidit ja läpinäkyvät. Ekstrapolointimenetelmässä olisi kuitenkin käytettävä muista asiaankuuluvista rahoitusvälineistä kuin joukkovelkakirjalainoista saatuja tietoja, jos tällaiset tiedot ovat saatavilla syviltä, likvideiltä ja läpinäkyviltä markkinoilta niiden maturiteettien osalta, joissa joukkovelkakirjalainojen markkinat eivät ole enää syvät, likvidit ja läpinäkyvät. Jotta voidaan huolehtia varmuudesta ja yhdenmukaisesta soveltamisesta ja mahdollistaa samalla nopea reagointi markkinaolosuhteiden muutoksiin, komission olisi annettava delegoituja säädöksiä, joissa täsmennetään, miten uutta ekstrapolointimenetelmää olisi sovellettava. Jotta voidaan auttaa volatiliteettikorjausta soveltavia vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi kehitettävä ja asetettava saataville verkkosivustollaan väline, jonka avulla voidaan laskea riskittömän korkokäyrän ekstrapolointi volatiliteettikorjauksen eri tasoilla ja helpottaa volatiliteettikorjauksen yrityskohtaisten osatekijöiden laskentaa.

- (35) Asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän määrittämisellä on merkittävä vaikutus vakavaraisuusasemaan erityisesti sellaisten henkivakuutusyritysten osalta, joilla on pitkäaikaisia velkoja. Jotta vältetään olemassa olevan vakuutustoiminnan häiriöt ja mahdollistetaan sujuva siirtyminen uuteen ekstrapolointimenetelmään, on tarpeen säätää vaiheistustoimenpiteestä ja siirtymätoimenpiteestä. Siirtymätoimenpiteillä olisi pyrittävä välttämään markkinahäiriöitä ja tarjoamaan läpinäkyvä siirtymä lopulliseen ekstrapolointimenetelmään.
- (36) Direktiivissä 2009/138/EY säädetään volatilitteettikorjauksesta, jolla pyritään vähentämään joukkovelkakirjalainojen liioiteltujen korkomarginaalien vaikutuksia ja joka perustuu vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten asiaankuuluvien valuuttojen viitesalkkuihin ja euron osalta kansallisten vakuutusmarkkinoiden viitesalkkuihin. Yhdenmukaisen volatilitteettikorjauksen käyttö kokonaisten valuuttojen tai maiden osalta voi johtaa etuihin, jotka ylittävät joukkovelkakirjalainojen liioiteltujen korkomarginaalien vaikutuksen vähenemisen, erityisesti silloin, kun kyseisten yritysten asiaankuuluvien omaisuuserien herkkyys luottomarginaalien muutoksille on pienempi kuin asianomaisen parhaan estimaatin herkkyys korkojen muutoksille. Jotta voidaan välttää tällaisen liiallisen edun saaminen volatilitteettikorjauksesta, volatilitteettikorjaukselle olisi saatava valvontaviranomaisten hyväksyntä, ja sen laskennassa olisi otettava huomioon yrityskohtaiset ominaisuudet, jotka liittyvät omaisuuserien korkomarginaaliherkkyyteen ja vakuutusteknisen vastuuvelan parhaan estimaatin korkoherkkyyteen. Lisäksi olisi otettava käyttöön volatilitteettikorjauksen käyttöä koskevat vähimmäisedellytykset lisätakeena. Jäsenvaltioilla, joista osa jo soveltaa valvontaviranomaisen hyväksyntämenettelyä volatilitteettikorjauksen käyttöön, olisi oltava mahdollisuus laajentaa hyväksymisedellytyksiä siten, että niihin sisällytetään arvio volatilitteettikorjauksen taustalla olevista oletuksista. Kun otetaan huomioon lisäsuojakeinot, vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten olisi annettava lisätä riskittömään peruskorkokäyrään enintään 85 prosentin osuus edustavista salkuista johdetusta riskikorjatusta marginaalista.

- (36 a) Jos yritys sijoittaa velkainstrumentteihin, joilla on parempi luottoluokka kuin edustavaan salkkuun sisältyvillä velkainstrumenteilla volatiliteettikorjauksen laskemista varten, volatiliteettikorjaus voi korvata liiallisesti joukkovelkakirjalainojen korkomarginaalien kasvamisesta johtuvan omien varojen menetyksen ja saattaa johtaa omien varojen perusteettomaan volatiliteettiin. Jotta voidaan tasoittaa tällaisten liiallisten korvausten aiheuttamaa keinotekoista volatiliteettia, näissä tapauksissa yritysten olisi voitava hakea volatiliteettikorjaukseen muutosta, jossa otetaan huomioon tiedot yrityskohtaisista sijoituksista velkainstrumentteihin.
- (37) Direktiivissä 2009/138/EY säädetään volatiliteettikorjauksen maakohtaisesta osatekijästä, jolla pyritään varmistamaan, että omaisuuserien liioiteltujen korkomarginaalien vaikutusta vähennetään asianomaisessa maassa. Maakohtaisen osatekijän aktivointi perustuu kuitenkin absoluuttiseen kynnysarvoon ja maan riskikorjatun marginaalin osalta suhteelliseen kynnysarvoon, mikä voi johtaa jyrkkiin vaikutuksiin ja siten lisätä vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten oman varallisuuden volatiliteettia. Sen varmistamiseksi, että omaisuuserien liioiteltuja korkomarginaaleja pienennetään tuloksellisesti jäsenvaltiossa, jonka rahayksikkö on euro, maakohtainen osatekijä olisi korvattava makrotason osatekijällä, joka lasketaan euron riskikorjatun marginaalin ja maata koskevan riskikorjatun korkomarginaalin välisten erojen perusteella. Jyrkkien vaikutusten välttämiseksi laskennassa olisi vältettävä syöttöparametreihin liittyviä epä johdonmukaisuuksia.

- (38) Jotta voidaan ottaa huomioon vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten sijoituskäytäntöjen kehitys, komissiolle olisi siirrettävä valta antaa delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan kriteerit, joiden mukaisesti omaisuuserät voidaan sisällyttää varattuun sijoitussalkkuun, jos omaisuuserien luonne voi johtaa erilaisiin käytäntöihin vastaavuuskorjauksen soveltamis- ja laskentakriteereiden osalta.
- (39) Jotta voidaan varmistaa, että kaikkia volatiliteettikorjausta laskevia vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä kohdellaan samalla tavalla, tai jotta voidaan ottaa markkinoiden kehitys huomioon, komissiolle olisi siirrettävä valta antaa delegoituja säädöksiä, joissa täsmennetään volatiliteettikorjauksen yrityskohtaisten osatekijöiden laskenta. Muiden valuuttojen kuin euron osalta volatiliteettikorjauksen valuuttakohtaisten tekijöiden laskennassa olisi otettava huomioon mahdollisuus, että kassavirrat yhteensovitetaan jäsenvaltioiden sidottujen valuuttaparien välillä edellyttäen, että se vähentää luotettavasti valuuttariskiä.

- (40) Tapauksissa, joissa laitokset laskevat oman varallisuutensa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013⁸ mukaisesti, sellaisiin finanssiryhmittymiin kuuluville laitoksille, joihin sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2002/87/EY⁹, voidaan antaa lupa olla vähentämättä merkittäviä sijoituksiaan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiin edellyttäen, että tietyt edellytykset täyttyvät. On tarpeen varmistaa, että vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiin ja luottolaitoksiin sovellettavat vakavaraisuussäännöt mahdollistavat asianmukaiset tasapuoliset toimintaedellytykset pankin johtamien finanssiryhmittymien ja vakuutusyrityksen johtamien finanssiryhmittymien välillä. Sen vuoksi myös vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksille olisi annettava lupa olla vähentämättä hyväksyttävästä omasta varallisuudestaan luotto- ja rahoituslaitoksiin olevia omistusyhteyksiä samoin edellytyksin. Sellaiseen ryhmään, johon kuuluu sekä vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys että sidosyrityksenä oleva laitos, olisi sovellettava joko direktiivin 2009/138/EY mukaista ryhmävalvontaa tai direktiivin 2002/87/EY mukaista lisävalvontaa. Lisäksi laitoksen olisi oltava vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen strateginen pääomasijoitus, ja valvontaviranomaisten olisi oltava vakuuttuneita ryhmävalvonnan tai lisävalvonnan soveltamisalaan kuuluvia yrityksiä koskevan yhtenäisen johtamisen, riskinhallinnan ja sisäisen valvonnan tasosta.
- (41) Poistettu

⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/87/EY, annettu 16 päivänä joulukuuta 2002, finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysten lisävalvonnasta sekä neuvoston direktiivien 73/239/ETY, 79/267/ETY, 92/49/ETY, 92/96/ETY, 93/6/ETY ja 93/22/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 98/78/EY ja 2000/12/EY muuttamisesta (EUVL L 35, 11.2.2003, s. 1).

- (42) Määrällisten vaatimusten oikeasuhteisuuden parantamiseksi vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksille olisi annettava mahdollisuus laskea epäolennaisien riskien pääomavaatimus standardikaavalla yksinkertaistettua lähestymistapaa käyttäen enintään kolmen vuoden ajan. Yritysten olisi tällaisen yksinkertaistetun lähestymistavan avulla voitava arvioida epäolennaisen riskin pääomavaatimus käyttämällä asianmukaista volyyminmittaa, joka vaihtelee ajan mittaan. Tämän lähestymistavan olisi perustuttava yhteisiin sääntöihin ja siihen olisi sovellettava epäolennaisien riskien tunnistamista koskevia yhteisiä kriteerejä.
- (42 a) Direktiivin 2009/138/EY 105 artiklan 5 kohdan a alakohdassa edellytetään, että korkoriskialamoduulissa otetaan huomioon omaisuuserien, velkojen ja rahoitusvälineiden arvojen herkkyydet korkokäyrien tai korkojen volatiliteetin muutoksille. Viimeaikaiset kokemukset ennennäkemättömän alhaisista koroista voivat oikeuttaa merkittävät mukautukset delegoidussa asetuksessa (EU) 2015/35 vahvistettuun korkoriskialamoduulin laskentaan. Jos merkittävät mukautukset tällä alalla tehdään välittömästi, ne voivat johtaa häiriöihin vakuutus- ja jälleenvakuutusmarkkinoilla. Tällaisten häiriöiden välttämiseksi ne korkoriskialamoduuliin tehtävät merkittävät mukautukset, jotka johtuvat suoraan tämän direktiivin muutoksista, olisi otettava asteittain käyttöön enintään viiden vuoden aikana, ja niitä olisi sovellettava kaikkiin vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiin. Korkoriskialamoduulin myöhempiä muutoksia ei niiden merkittävyydestä riippuen voi ehkä ottaa asteittain käyttöön.

- (43) Vastaavuuskorjausta käyttävien vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on yksilöitävä, järjestettävä ja hoidettava varattu sijoitus- ja velvoitesalkku erillään muista liiketoiminnan osista, eikä niiden sen vuoksi pitäisi sallia kattavan muualla liiketoiminnassa syntyviä riskejä varattua sijoitussalkkua käyttäen. Salkun erillinen hallinnointi ei kuitenkaan johda kyseisen salkun riskien ja muun yrityksen riskien välisen korrelaation lisääntymiseen. Sen vuoksi vastaavuuskorjausta käyttävien vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten olisi voitava laskea vakavaraisuuspääomavaatimuksensa olettaen, että salkun ja muun yrityksen varat ja vastuut ovat täysin hajautettuja, paitsi jos sijoitussalkut, jotka kattavat vastaavan vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteiden parhaan estimaatin, muodostavat korvamerkityn rahaston.
- (44) On tärkeää, että valvontaviranomaiset voivat osana valvojan tarkastusprosessia vertailla tietoja kaikista valvomistaan yrityksistä. Osittaisten ja kokonaisten sisäisten mallien avulla voidaan paremmin kattaa yrityksen yksilöllinen riski, ja direktiivissä 2009/138/EY säädetään, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset voivat käyttää niitä pääomavaatimusten määrittämiseen ilman standardikaavasta johtuvia rajoituksia. Osittaiset ja kokonaiset sisäiset mallit kuitenkin vaikeuttavat yritysten välistä vertailua, minkä vuoksi valvontaviranomaiset hyötyisivät standardikaavan mukaisen vakavaraisuuspääomavaatimuksen vuosittaisen arvion tuloksista. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten olisi siksi ilmoitettava tällaiset tiedot säännöllisesti valvontaviranomaisilleen.

- (45) Direktiivissä 2009/138/EY säädetään vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten mahdollisuudesta laskea vakavaraisuuspääomavaatimuksensa valvontaviranomaisten hyväksyntää edellyttävällä sisäisellä mallilla. Kyseisessä direktiivissä ei sisäisen mallin soveltamisen osalta estetä vakuutus- ja jälleenvakuutusyritystä ottamasta sisäisessä mallissaan huomioon luottomarginaalin muutosten vaikutusta volatiliteettikorjaukseen. Koska volatiliteettikorjauksen käyttö voi johtaa etuihin, jotka ylittävät joukkovelkakirjalainojen liioiteltujen korkomarginaalien pienenemisen vaikutuksen parhaan estimaatin laskennassa, tällaiset liialliset edut voivat myös vääristää vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskentaa, jos luottomarginaalin muutosten vaikutus volatiliteettikorjaukseen otetaan huomioon sisäisessä mallissa. Tällaisen vääristymän välttämiseksi vakavaraisuuspääomavaatimukselle olisi asetettava vähimmäistaso, jos valvontaviranomaiset antavat vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten ottaa huomioon luottomarginaalin muutosten vaikutuksen volatiliteettikorjaukseen sisäisessä mallissaan tasolla, jonka alittuessa vakavaraisuuspääomavaatimuksesta odotetaan saatavan etuja, jotka ylittävät joukkovelkakirjalainojen liioiteltujen korkomarginaalien pienenemisen vaikutuksen.
- (46) Vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä olisi kannustettava parantamaan kriisitilanteiden selviytymiskykyään. Jos vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset ottavat huomioon luottomarginaalin muutosten vaikutuksen volatiliteettikorjaukseen sisäisessä mallissaan siten, että ne ottavat samalla huomioon luottomarginaalin muutosten vaikutuksen makrotason volatiliteettikorjaukseen, kannustimet kehittää kriisitilanteiden selviytymiskykyä voivat heikentyä vakavasti. Sen vuoksi vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä olisi estettävä ottamasta huomioon makrotason volatiliteettikorjausta sisäisessä mallissaan.

- (47) Riskien luonne, laajuus ja monimutkaisuus huomioon ottaen kansallisten valvontaviranomaisten olisi voitava kerätä asiaankuuluvia yritysten sijoitusstrategiaa koskevia makrovakaustietoja, analysoida niitä yhdessä muiden sellaisten merkityksellisten tietojen kanssa, joita saattaa olla saatavilla muista markkinalähteistä, ja sisällyttää makrovakauden näkökulma yritysten valvontaan. Tähän voisi sisältyä tiettyihin luottosykleihin, talouden laskusuhdanteisiin ja kollektiiviseen sijoituskäyttäytymiseen tai laumakäyttäytymiseen liittyvien riskien valvonta.
- (48) Direktiivissä 2009/138/EY säädetään tervehdyttämiskäytännön pidennyksestä tapauksissa, joissa vakavaraisuuspääomavaatimusta ei noudateta, kun Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen, jäljempänä 'vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen', on todennut poikkeuksellisen epäsuotuisan tilanteen olemassaolon. Poikkeuksellisen epäsuotuisa tilanne voidaan todeta kansallisten valvontaviranomaisten pyynnöstä, ja näiden viranomaisten on tarvittaessa ennen pyynnön tekemistä kuultava Euroopan järjestelmäriskikomiteaa, jäljempänä 'järjestelmäriskikomitea'. Kansallisten valvontaviranomaisten hajautetusti toteuttama järjestelmäriskikomitean kuuleminen ei ole yhtä tehokas kuin vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen keskitetysti toteuttama järjestelmäriskikomitean kuuleminen. Tehokkaan prosessin varmistamiseksi vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi kansallisten valvontaviranomaisten sijaan kuultava järjestelmäriskikomiteaa ennen poikkeuksellisen epäsuotuisan tilanteen olemassaolon toteamista, jos tilanteen luonne mahdollistaa tällaisen ennakkokuulemisen.

- (49) Direktiivissä 2009/138/EY säädetään, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on ilmoitettava asianomaiselle valvontaviranomaiselle välittömästi, kun ne toteavat, että vähimmäispääomavaatimusta ei täytetä tai että on olemassa täyttämättä jäämisen vaara seuraavien kolmen kuukauden aikana. Kyseisessä direktiivissä ei kuitenkaan täsmennetä, milloin se, että vähimmäispääomavaatimusta ei täytetä tai että on olemassa täyttämättä jäämisen vaara seuraavien kolmen kuukauden aikana, voidaan havaita, joten yritykset voivat lykätä valvontaviranomaisille ilmoittamista sen vuosineljänneksen loppuun saakka, jolloin valvontaviranomaiselle virallisesti ilmoitettava vähimmäispääomavaatimus lasketaan. Sen varmistamiseksi, että valvontaviranomaiset saavat tietoja ajoissa ja pystyvät toteuttamaan tarvittavat toimet, vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä olisi vaadittava ilmoittamaan valvontaviranomaisille välittömästi siitä, että vähimmäispääomavaatimusta ei täytetä tai että on olemassa täyttämättä jäämisen vaara, myös silloin, kun tämä on havaittu arvioiden tai laskelmien perusteella kahden vähimmäispääomavaatimuksen virallisen laskentapäivän välisenä aikana kyseisellä vuosineljänneksellä.
- (50) Vakuutettujen henkilöiden etujen suojaaminen on vakavaraisuuskehyksen yleinen tavoite, johon toimivaltaisten valvontaviranomaisten olisi pyrittävä valvontaprosessin kaikissa vaiheissa, mukaan lukien tapaukset, joissa vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykset eivät noudata tai eivät todennäköisesti noudata vaatimuksia, mikä voi johtaa toimiluvan peruuttamiseen. Tähän tavoitteeseen olisi pyrittävä ennen toimiluvan peruuttamista ja ottaen huomioon siitä vakuutetuille henkilöille myös toimiluvan peruuttamisen jälkeen mahdollisesti aiheutuvat oikeudelliset seuraukset.

- (51) Kansallisilla valvontaviranomaisilla olisi oltava välineet, joilla estetään rahoitusvakauteen liittyvien riskien toteutuminen vakuutusmarkkinoilla, rajoitetaan vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten myötäsyklistä toimintaa sekä lievennetään kielteisiä heijastusvaikutuksia rahoitusjärjestelmässä ja reaalityaloudessa.
- (52) Viimeaikaiset talous- ja finanssikriisit ja erityisesti covid-19-pandemian aiheuttama kriisi ovat osoittaneet, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten moitteeton likviditeetin hallinta voi ehkäistä rahoitusjärjestelmän vakauteen kohdistuvia riskejä. Tästä syystä vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä olisi vaadittava tehostamaan likviditeetin hallintaa erityisesti epäsuotuisissa tilanteissa, jotka vaikuttavat suureen osaan vakuutus- ja jälleenvakuutusmarkkinoita tai vakuutus- ja jälleenvakuutusmarkkinoihin kokonaisuudessaan.
- (52 a) Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten, jotka ovat laatineet likviditeettisuunnitelman direktiivin 2009/138/EY 44 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti, olisi voitava käyttää kyseistä suunnitelmaa likviditeettiriskien hallintaan.
- (53) Jos sellaiset yritykset, jotka ovat erityisen haavoittuvassa asemassa, kuten yritykset, joilla on likvidejä velkoja tai epälikvidejä varoja taikka joiden likviditeetin haavoittuvuudet voivat vaikuttaa yleiseen rahoitusvakauteen, eivät korjaa tilannetta asianmukaisesti, kansallisten valvontaviranomaisten olisi voitava puuttua tilanteeseen vahvistaakseen niiden likviditeettiasemaa.

- (54) Valvontaviranomaisilla olisi oltava vakuutuksenottajien suojelemiseksi ja rahoitusvakauden säilyttämiseksi tarvittavat valtuudet säilyttää tiettyjen vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten vakavaraisuusasema poikkeuksellisissa tilanteissa, kuten epäsuotuisissa taloudellisissa tilanteissa tai markkinatilanteissa, jotka vaikuttavat suureen osaan vakuutus- ja jälleenvakuutusmarkkinoita tai vakuutus- ja jälleenvakuutusmarkkinoihin kokonaisuudessaan. Näihin valtuuksiin olisi sisällyttävä mahdollisuus rajoittaa voitonjakoa tietyn vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen osakkeenomistajille ja muille heikommassa etuoikeusasemassa oleville lainanantajille tai keskeyttää se, ennen kuin vakavaraisuuspääomavaatimusta tosiasiallisesti rikotaan. Valtuuksia olisi sovellettava tapauskohtaisesti, niissä olisi noudatettava yhteisiä riskiperusteisia kriteerejä eivätkä ne saisi heikentää sisämarkkinoiden toimintaa.
- (55) Koska osinkojen ja muiden lisäetujen jakamisen rajoittaminen tai keskeyttäminen vaikuttaisi, vaikkakin tilapäisesti, osakkeenomistajien ja muiden heikommassa etuoikeusasemassa olevien velkojien oikeuksiin, valvontaviranomaisten olisi tällaisia toimenpiteitä toteuttaessaan otettava asianmukaisesti huomioon suhteellisuus- ja tarpeellisuusperiaate. Valvontaviranomaisten olisi myös varmistettava, ettei millään hyväksytyillä toimenpiteillä ole kohtuuttomia epäedullisia vaikutuksia koko rahoitusjärjestelmään tai sen osiin muissa jäsenvaltioissa tai koko unionissa. Valvontaviranomaisten olisi rajoitettava pääoman jakamista vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysryhmän sisällä ainoastaan poikkeuksellisissa olosuhteissa ja asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa vakuutusmarkkinoiden ja koko rahoitusjärjestelmän vakauden säilyttämiseksi.

- (55 a) Poikkeuksellisissa olosuhteissa vakuutusyrityksiin voi kohdistua riski, että omaisuuseräpuolella on merkittäviä likviditeettiongelmia, jotka johtuvat esimerkiksi vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten hallussa mahdollisesti oleville sijoitusrahaston osakkeille määrätystä lunastuttamiskielloista, tai henkivakuutussopimusten laajamittaisten takaisinostojen riski, joka johtuu esimerkiksi korkotason äkillisistä muutoksista. Jos näihin poikkeuksellisiin tapahtumiin ei puututa nopeasti, ne voivat aiheuttaa myötäsyklisiä markkinakäyttäytymistä, esimerkiksi omaisuuserien pakkomyyntiä alennettuun hintaan, millä voi olla vaikutuksia vakuutusmarkkinoihin kokonaisuudessaan, vaikka se vaikuttaisikin suoraan tiettyihin yrityksiin. Sen vuoksi valvontaviranomaisilla olisi oltava toimivalta keskeyttää väliaikaisesti lyhyeksi ajaksi ja vasta viimeisenä keinona sellaisten yritysten henkivakuutussopimusten lunastuttamissoikeudet, joihin kohdistuu merkittäviä likviditeettiriskejä. Tätä poikkeuksellista toimenpidettä olisi käytettävä kollektiivisen vakuutuksenottajien suojan turvaamiseksi eli kaikkien vakuutuksenottajien suojaamiseksi, myös niiden, joihin likviditeettistressi voi vaikuttaa välillisesti.
- (56) Rajatylittävää toimintaa harjoittavien vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten viimeaikaiset kaatumiset ovat korostaneet sitä, että valvontaviranomaisten on saatava enemmän tietoa yritysten toiminnasta. Sen vuoksi vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset olisi velvoitettava ilmoittamaan kotijäsenvaltionsa valvontaviranomaiselle kaikista sellaisista olennaisista muutoksista, jotka vaikuttavat niiden riskiprofiiliin niiden meneillään olevan rajatylittävän vakuutustoiminnan osalta, ja nämä tiedot olisi jaettava asianomaisten vastaanottavien jäsenvaltioiden valvontaviranomaisten kanssa.

- (57) Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisella on direktiivin 2009/138/EY, sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä (EU) 2019/2177¹⁰, nojalla valtuudet perustaa ja koordinoita yhteistoimintafoorumeja, joilla tehostetaan asianomaisten valvontaviranomaisten välistä yhteistoimintaa, jos vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys harjoittaa tai aikoo harjoittaa toimintaa, joka perustuu palvelujen tarjoamisen vapauteen tai sijoittautumisvapauteen. Koska näillä foorumeilla käsiteltävät valvontaa koskevat kysymykset ovat kuitenkin monimutkaisia, monissa tapauksissa kansalliset valvontaviranomaiset eivät pääse yhteiseen näkemykseen siitä, miten käsitellä kysymyksiä, jotka liittyvät rajatylittävää toimintaa harjoittavaan vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykseen. Jos yhteistoimintafoorumeihin osallistuvat valvontaviranomaiset eivät pääse sopimukseen rajatylittävää toimintaa harjoittavaan vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykseen liittyvistä kysymyksistä, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisella olisi oltava valtuudet ratkaista erimielisyys asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan mukaisesti.
- (58) Vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten ei tarvitse direktiivin 2009/138/EY nojalla antaa vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaisille hyvissä ajoin tietoja liiketoimintansa harjoittamisesta. Tällaiset tiedot voidaan hankkia ainoastaan pyytämällä niitä kotijäsenvaltion valvontaviranomaiselta. Tällainen lähestymistapa ei kuitenkaan takaa tietojen saamista kohtuullisessa ajassa. Sen vuoksi myös vastaanottavien jäsenvaltioiden valvontaviranomaisilla olisi kotijäsenvaltion valvontaviranomaisten tavoin oltava valtuudet pyytää tietoja vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiltä suoraan ja hyvissä ajoin, jos kotijäsenvaltion valvontaviranomainen ei anna vastausta kahden viikon kuluessa. Uusi säännös ei saisi estää vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten tietojen vapaaehtoista toimittamista vastaanottavien jäsenvaltioiden valvontaviranomaisille.

¹⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/2177, annettu 18 päivänä joulukuuta 2019, vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta annetun direktiivin 2009/138/EY (Solvenssi II), rahoitusvälineiden markkinoista annetun direktiivin 2014/65/EU sekä rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen annetun direktiivin (EU) 2015/849 muuttamisesta (EUVL L 334, 27.12.2019, s. 155).

- (59) Jos vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys harjoittaa merkittävää rajatylittävää toimintaa vastaanottavassa jäsenvaltiossa, kyseisen jäsenvaltion valvontaviranomaisella olisi oltava valtuudet pyytää kotijäsenvaltion valvontaviranomaiselta perustietoja kyseisen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen vakavaraisuusasemasta. Jos vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaisella on vakavia kyseistä vakavaraisuusasemaa koskevia epäilyjä, sillä olisi oltava valtuudet pyytää yrityksen toimitiloissa tehtävän yhteisen tarkastuksen suorittamista yhdessä kotijäsenvaltion valvontaviranomaisen kanssa sellaisissa tapauksissa, joissa vakavaraisuuspääomavaatimus on jäänyt täyttämättä merkittävältä osin. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen olisi kutsuttava osallistumaan tarkastukseen. Tässä yhteydessä vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi ilmoitettava mahdollisimman pian, aikooko se osallistua. Jos valvontaviranomaiset ovat eri mieltä mahdollisuudesta suorittaa yrityksen toimitiloissa tehtävä yhteinen tarkastus, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisella olisi oltava valtuudet ratkaista erimielisyys asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan mukaisesti.
- (60) Jotta emoyritystä voitaisiin pitää vakuutushallintayhtiönä, sen pääasiallisena toimintana olisi erityisesti oltava osuuksien hankkiminen ja hallussapito sellaisista tytäryrityksistä, jotka ovat yksinomaan tai pääasiallisesti vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä tai kolmannen maan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä. Valvontaviranomaisilla on tällä hetkellä erilaisia tulkintoja ilmauksen "yksinomaan tai pääasiallisesti" merkityksestä tässä yhteydessä. Sen vuoksi vakuutushallintayhtiön määritelmää olisi muutettava ja selkeytettävä ottaen huomioon samanlaiset muutokset, jotka on tehty asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 20 alakohdassa tarkoitettuun rahoitusalan holdingyhtiön määritelmään pankkialalla. Erityisesti jotta yritys voitaisiin luokitella vakuutushallintayhtiöksi, sen pääasiallisen toiminnan olisi liityttävä vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten hankintaan ja hallussapitoon, oheispalvelujen tarjoamiseen sidosyrityksenä oleville vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksille tai muun sääntelemättömän rahoitustoiminnan harjoittamiseen. Valvontaviranomaisilla olisi oltava valtuudet päätellä, että tämä kriteeri täyttyy, riippumatta siitä, mitä yritys on itse ilmoittanut toimialakseen tai tavoitteekseen.

- (60 a) Joissakin tapauksissa sellaisen ryhmän sisällä, johon sovelletaan ryhmävalvontaa direktiivin 2009/138/EY 213 artiklan 2 kohdan a, b tai c alakohdan mukaisesti, omistusyhteyksiä kolmannessa maassa sijaitseviin vakuutus- ja jälleenvakuutusalan tytäryrityksiin pidetään hallussa sääntelemättömän välitason holdingyhtiön kautta. Vaikka tällä välitason holdingyhtiöllä ei ole vakuutus- tai jälleenvakuutusalan tytäryritystä, jonka kotipaikka on unionissa, on tärkeää, että sitä voidaan kohdella samalla tavalla kuin vakuutushallintayhtiötä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiötä ja että se voidaan sisällyttää ryhmän vakavaraisuuslaskelmiin. Sen vuoksi olisi otettava käyttöön kolmannen maan vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten holdingyhtiöiden määritelmä, jotta ryhmät voisivat ottaa huomioon sidosyrityksinä olevat kolmannen maan yritykset ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimusta laskiessaan.
- (61) Joissain tapauksissa useat vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset muodostavat tosiasiallisen ryhmän ja toimivat ryhmänä, vaikka ne eivät ole direktiivin 2009/138/EY 212 artiklassa säädetyn ryhmän määritelmän mukaisia. Sen vuoksi kyseisen direktiivin III osastoa ei sovelleta tällaisiin vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin. Ryhmävalvojilla olisi tällaisissa tapauksissa ja erityisesti sellaisten horisontaalisten ryhmien osalta, joilla ei ole eri yritysten välisiä pääomayhteyksiä, oltava valtuudet todeta ryhmän olemassaolo. Olisi myös säädettävä objektiivisista kriteereistä, joilla tämä todetaan. Jos niiden tiedot eivät muutu, tällaisen valvonnan olisi edelleen koskettava ryhmiä, jotka ovat jo ryhmävalvonnan alaisia direktiivin 2009/138/EY mukaisesti.
- (62) Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysryhmät voivat vapaasti päättää ryhmän sisällä erityisistä sisäisistä järjestelyistä, tehtävien jaosta ja organisaatorakenteesta parhaaksi katsomallaan tavalla, jotta direktiivin 2009/138/EY noudattaminen voidaan varmistaa. Joissakin tapauksissa tällaiset järjestelyt ja organisaatorakenteet voivat kuitenkin vaarantaa tehokkaan ryhmävalvonnan. Sen vuoksi ryhmävalvojilla olisi poikkeuksellisissa oloissa ja vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista ja muita asianomaisia valvontaviranomaisia kuultuaan oltava valtuudet vaatia muutoksia kyseisiin järjestelyihin tai organisaatorakenteisiin. Ryhmävalvojien olisi perusteltava päätöksensä asianmukaisesti ja selitettävä, miksi olemassa olevat järjestelyt tai rakenteet estävät tehokasta ryhmävalvontaa ja vaarantavat sen.

- (63) Ryhmävalvojat voivat päättää jättää yrityksen ryhmävalvonnan ulkopuolelle erityisesti silloin, kun yrityksellä katsotaan olevan ryhmävalvonnan tavoitteiden kannalta ainoastaan vähäinen merkitys. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen on havainnut, että siitä, milloin yrityksellä katsotaan olevan vähäinen merkitys, on erilaisia tulkintoja, ja todennut, että joissakin tapauksissa tällainen valvonnan ulkopuolelle jättäminen johtaa siihen, että ryhmävalvonnasta luovutaan kokonaan tai että valvonta tapahtuu välissä olevan emoyrityksen tasolla. Sen vuoksi on tarpeen selventää, että tällaisia tapauksia pitäisi esiintyä vain hyvin poikkeuksellisissa oloissa ja että ryhmävalvojien olisi ilmoitettava vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle tällaisen päätöksen tehtyään. Olisi myös otettava käyttöön kriteerejä, joiden avulla voidaan selkeyttää sitä, mitä olisi pidettävä ryhmävalvonnan tavoitteiden kannalta vähäisenä merkityksenä.
- (63 a) Päätökset olla sisällyttämättä yritystä ryhmävalvonnan soveltamisalaan voivat perustua useisiin direktiivin 2009/138/EY säännöksiin. Mainitun direktiivin 214 artiklan 2 kohtaan tehtävät muutokset, joilla pyritään täsmentämään "vähäisen merkityksen" käsitettä, eivät sen vuoksi saisi vaikuttaa tällaisiin olemassa oleviin päätöksiin siltä osin kuin ne perustuvat muihin kuin "vähäisen merkityksen" näkökohtiin ja siltä osin kuin ei ole näyttöä yritysten rakenteen, liiketoiminnan laajuuden ja riskiprofiilin olennaisesta muutoksesta ja tällaisten päätösten perustelut ovat edelleen päteviä.

- (64) On epäselvää, minkälaisten yritysten osalta menetelmää 2 eli direktiivin 2009/138/EY 233 artiklassa määriteltyä vähentämis- ja yhdistämismenetelmää voidaan soveltaa ryhmän vakavaraisuuden laskennassa, mikä haittaa tasapuolisten toimintaedellytysten toteutumista unionissa ja kolmansissa maissa. Sen vuoksi olisi määritettävä selkeästi, mitkä yritykset voidaan menetelmää 2 käytettäessä sisällyttää ryhmän vakavaraisuuden laskentaan. Tällaista menetelmää olisi sovellettava ainoastaan vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin, kolmannen maan vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin, rahoitusalan sekaholdingyhtiöihin ja vakuutushallintayhtiöihin. On myös tärkeää varmistaa, että vakavaraisuussäännöt takaavat tasapuoliset toimintaedellytykset maailmanlaajuisesti kaikille vakuutusyritysryhmille, joihin sovelletaan direktiivin 2009/138/EY III osastoa ja jotka toimivat kolmansissa maissa. Tästä syystä silloin, kun kansainväliseen ryhmään kuuluu vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä, joiden kotipaikka on kolmansissa maissa, joiden vakavaraisuusjärjestelyt on katsottu mainitun direktiivin 227 artiklan mukaisesti vastaaviksi tai väliaikaisesti vastaaviksi, ryhmävalvojan olisi asetettava tällainen näkökohta etusijalle päättäessään, pitäisikö menetelmää 2 käyttää menetelmän 1 (kirjanpidon konsolidointiin perustuva menetelmä) sijasta vai yhdessä sen kanssa.
- (65) Joissakin vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysryhmissä sellainen välissä oleva emoyritys, joka ei ole vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys tai kolmannen maan vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys, hankkii ja pitää hallussaan osuuksia tytäryrityksistä, jos kyseiset yritykset ovat yksinomaan tai pääasiallisesti kolmannen maan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä. Jos näillä välissä olevilla emoyrityksillä ei ole omistusyhteyttä vähintään yhteen sellaiseen vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykseen, jonka kotipaikka on unionissa, nykyisten sääntöjen nojalla niitä ei kohdella samalla tavalla kuin vakuutushallintayhtiöitä ryhmän vakavaraisuuden laskennassa, vaikka niiden riskien luonne on hyvin samankaltainen. Sen vuoksi sääntöjä olisi muutettava siten, että tällaisia kolmannen maan vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten holdingyhtiöitä kohdellaan ryhmän vakavaraisuuden laskennassa samalla tavalla kuin vakuutushallintayhtiöitä.

- (66) Direktiivissä 2009/138/EY ja komission delegoidussa asetuksessa (EU) 2015/35¹¹ säädetään neljästä menetelmästä, joilla muilla finanssialoilla toimivat yritykset voidaan sisällyttää ryhmän vakavaraisuuden laskentaan, mukaan lukien direktiivin 2002/87/EY liitteessä I esitetyt menetelmät 1 ja 2. Tämä johtaa epä johdonmukaisiin valvontatapoihin ja epätasapuolisiin toimintaedellytyksiin, minkä lisäksi se aiheuttaa tarpeetonta monimutkaisuutta. Sen vuoksi sääntöjä olisi yksinkertaistettava siten, että muilla finanssialoilla toimivat yritykset osallistuvat aina ryhmän vakavaraisuuteen käyttäen omien varojen ja pääomavaatimusten laskentaan sovellettavia alakohtaisia sääntöjä. Nämä omien varojen vaatimukset ja pääomavaatimukset olisi yksinkertaisesti laskettava yhteen ryhmän vakuutus- ja jälleenvakuutusosan omien varojen vaatimusten ja pääomavaatimusten kanssa.
- (67) Osakasyrityksenä oleville vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksille annetaan nykyisten sääntöjen nojalla rajoitetut mahdollisuudet käyttää yksinkertaistettuja laskelmia ryhmänsä vakavaraisuuden määrittämiseksi käytettäessä menetelmää 1 eli kirjanpidon konsolidointiin perustuvaa menetelmää. Tämä aiheuttaa kohtuuttoman rasitteen erityisesti silloin, kun ryhmillä on omistusyhteyksiä hyvin pieniin sidosyrityksiin. Sen vuoksi osakasyritysten olisi sallittava sisällyttää yksinkertaistettuja menetelmiä käyttäen sellaiset sidosyritykset, jotka ovat kooltaan ryhmänsä vakavaraisuuden kannalta epäolennaisia, edellyttäen, että valvontaviranomaiset antavat tälle ennakkohyväksynnän.
- (68) Omaan varallisuuteen kuuluvien erien luokittelussa huomioon otettavaa rasituksen käsitettä ei ole määritelty. Epäselvää on erityisesti se, miten tätä käsitettä sovelletaan vakuutushallintayhtiöihin ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöihin, joiden suorina asiakkaina ei ole vakuutuksenottajia ja edunsaajia. Sen vuoksi olisi otettava käyttöön vähimmäisvaatimukset, joiden avulla voidaan tunnistaa sellaiset tapaukset, joissa vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön liikkeeseen laskemaan omaan varallisuuteen kuuluvaan erään ei liity rasituksia.

¹¹ Komission delegoitu asetukset (EU) 2015/35, annettu 10 päivänä lokakuuta 2014, vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY täydentämisestä (Solvenci II) (EUVL L 12, 17.1.2015, s. 1).

- (69) Niiden yritysten soveltamisalan, jotka olisi otettava huomioon laskettaessa ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksen vähimmäistasoa, olisi oltava yhdenmukainen niiden yritysten soveltamisalan kanssa, jotka osallistuvat siihen hyväksyttävään omaan varallisuuteen, jota käytetään ryhmän konsolidoidun vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen. Sen vuoksi vähimmäistasoa laskettaessa olisi otettava huomioon menetelmän 1 mukaisesti sisällytetyt kolmannen maan vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset. (70)
- Ryhmän konsolidoidun vähimmäisvakavaraisuuspääomavaatimuksen laskentakaava voi johtaa tilanteisiin, joissa vähimmäisvaatimus on lähes yhtä suuri tai jopa sama kuin ryhmän konsolidoitu vakavaraisuuspääomavaatimus. Jos tällaisissa tapauksissa ryhmä ei täytä ryhmän konsolidoitua vähimmäisvakavaraisuuspääomavaatimusta mutta täyttää silti vakavaraisuuspääomavaatimuksensa, valvontaviranomaisten olisi käytettävä ainoastaan niitä valtuuksia, jotka ovat käytettävissä, jos ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimusta ei noudateta. (71)
- Ryhmän vakavaraisuuden laskennassa vakuutushallintayhtiöitä ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöitä olisi kohdeltava samalla tavalla kuin vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä. Tämä edellyttää tällaisten yritysten nimellisten pääomavaatimusten laskemista. Tällaiset laskelmat eivät kuitenkaan saisi koskaan merkitä sitä, että yksittäisten vakuutushallintayhtiöiden ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden on noudatettava näitä nimellisiä pääomavaatimuksia.

- (72) Missään säännöksessä ei täsmennetä, miten ryhmän vakavaraisuus lasketaan käytettäessä menetelmän 1 ja menetelmän 2 yhdistelmää. Tämä johtaa epä johdonmukaisiin käytäntöihin ja epävarmuustekijöihin, jotka liittyvät erityisesti tapaan laskea menetelmän 2 avulla sisällytettyjen vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten osallistuminen ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimukseen. Sen vuoksi olisi selvennettävä, miten ryhmän vakavaraisuus lasketaan, kun käytetään menetelmien yhdistelmää. Tästä syystä ryhmän vakavaraisuutta laskettaessa ei pitäisi jättää ottamatta huomioon tällaisista yrityksistä johtuvia olennaisia riskejä. Pääomavaatimusten olennaisten korotusten välttämiseksi ja vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysryhmien tasapuolisten toimintaedellytysten säilyttämiseksi maailmanlaajuisesti olisi kuitenkin selvennettävä, että ryhmän konsolidoidun vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa tällaisiin omistusosuuksiin ei sovelleta osakeriskin pääomavaatimusta. Samasta syystä valuuttariskin pääomavaatimusta olisi sovellettava ainoastaan niiden omistusosuuksien arvoon, jotka ylittävät kyseisten sidosyritysten vakavaraisuuspääomavaatimukset. Osakasyrityksenä olevien vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten olisi saatava ottaa huomioon kyseisen valuuttariskin ja ryhmän konsolidoidun vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennan perustana olevien muiden riskien välinen hajautus.
- (73) Tällä hetkellä ryhmävalvojat voivat vakavaraisuuspääomavaatimusten, vakuutusteknisen vastuuvelan tai molempien perusteella määrittää kynnysarvot, joiden ylittyessä ryhmänsisäisiä liiketoimia ja riskikeskittymiä pidetään merkittävänä. Myös muut riskiperusteiset määrälliset tai laadulliset kriteerit, kuten hyväksyttävä oma varallisuus, voivat kuitenkin soveltua kynnysarvojen määrittämiseen. Sen vuoksi ryhmävalvojilla olisi oltava enemmän joustovaraa merkittävän ryhmänsisäisen liiketoimen tai merkittävän riskikeskittymän määrittämisessä.

- (74) Ryhmävalvojilta saattaa jäädä saamatta tärkeitä tietoja sellaisista ryhmänsisäisistä liiketoimista, joita ei nykyisten sääntöjen perusteella tarvitse ilmoittaa, ja erityisesti sellaisista liiketoimista, jotka koskevat kolmannen maan vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä, vakuutushallintayhtiöitä ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöitä. 'Ilmoitettavien ryhmänsisäisten liiketoimien' määritelmää olisi sen vuoksi tarkasteltava uudelleen. Lisäksi ryhmävalvojilla olisi oltava valtuudet räätälöidä 'ilmoitettavien ryhmänsisäisten liiketoimien' määritelmää siten, että se vastaa paremmin kunkin ryhmän erityispiirteitä.
- (75) Vakuutushallintayhtiöt ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöt voivat olla vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksryhmien emoyrityksiä. Tässä tapauksessa ryhmävalvontaa sovelletaan tällaisten holdingyhtiöiden konsolidoidun aseman perusteella. Koska tällaisten holdingyhtiöiden määräysvallassa olevat vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykset eivät aina pysty varmistamaan ryhmävalvontaa koskevien vaatimusten noudattamista, on tarpeen varmistaa, että ryhmävalvojilla on asianmukaiset valvonta- ja täytäntöönpanovaltuudet sen varmistamiseksi, että ryhmät noudattavat direktiiviä 2009/138/EY. Ryhmävalvojilla olisi siten oltava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä (EU) 2019/878¹² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2013/36/EU¹³ tehdyillä muutoksilla käyttöön otettuja luotto- ja rahoituslaitoksia koskevia valtuuksia vastaavat holdingyhtiöitä koskevat vähimmäisvaltuudet, mukaan lukien yleistä valvontaa koskevat valtuudet, joita sovelletaan vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin ryhmävalvontaa varten.

¹² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/878, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, direktiivin 2013/36/EU muuttamisesta vapautettujen yhteisöjen, rahoitusalan holdingyhtiöiden, rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden, palkitsemisen, valvontatoimenpiteiden ja -valtuuksien sekä pääoman ylläpitämistoimenpiteiden osalta (EUVL L 150, 7.6.2019, s. 253).

¹³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

(76) Jotta voidaan säilyttää tasapuoliset toimintaedellytykset maailmanlaajuisesti sekä vakuutuksenottajien suoja, kaikkia unionissa toimivia vakuutusyrittäjäryhmiä olisi niiden perimmäisen emoyrityksen kotipaikan sijainnista riippumatta kohdeltava yhdenvertaisesti sovellettaessa direktiivin 2009/138/EY III osaston mukaista ryhmävalvontaa. Jos vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset kuuluvat ryhmään, jonka emoyrityksen kotipaikka on sellaisessa kolmannessa maassa, jonka ei katsota olevan kyseisen direktiivin 260 artiklan mukaisesti vastaava tai väliaikaisesti vastaava, ryhmävalvonnan harjoittaminen on haasteellisempaa. Ryhmävalvojat voivat päättää soveltaa tällaisiin ryhmiin niin kutsuttuja muita menetelmiä kyseisen direktiivin 262 artiklan mukaisesti. Näitä menetelmiä ei kuitenkaan ole selkeästi määritetty, ja ne tavoitteet, jotka näillä muilla menetelmillä olisi saavutettava, ovat epävarmoja. Jos tätä kysymystä ei tarkastella, se voisi johtaa sellaisten ryhmien, joiden perimmäinen emoyritys sijaitsee unionissa, ja sellaisten ryhmien, joiden perimmäinen emoyritys sijaitsee muussa kuin vastaavassa kolmannessa maassa, välisiin ei-toivottuihin vaikutuksiin tasapuolisten toimintaedellytysten osalta. Sen vuoksi näiden muiden menetelmien tarkoitusta olisi täsmennettävä ja olisi määriteltävä vähimmäistoimenpiteet, joita ryhmävalvojien olisi harkittava. Näiden menetelmien olisi erityisesti taattava samantasoinen suoja kaikille sellaisten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten vakuutuksenottajille, joiden kotipaikka on unionissa, riippumatta sen ryhmän perimmäisen emoyrityksen kotipaikasta, johon tällaiset vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykset kuuluvat.

- (77) Komission delegoidulla asetuksella (EU) 2019/981¹⁴ on otettu käyttöön pitkäaikaisten osakesijoitusten etuuskohtelu. Duraatioon perustuvaan osakeriskialamoduuliin, jolla pyritään myös ottamaan huomioon sijoitusriskin pieneneminen pidemmällä aikajänteellä mutta jonka käyttö on unionissa hyvin vähäistä, sovelletaan kriteerejä, jotka ovat tiukempia kuin pitkäaikaisiin osakesijoituksiin sovellettavat kriteerit. Näin ollen uusi pitkäaikaisten osakesijoitusten vakavaraisuusluokka vaikuttaa poistavan nykyisen duraatioon perustuvan osakeriskialamoduulin tarpeen. Koska ei ole tarpeen säilyttää kahta erillistä etuuskohtelua, joilla on sama tavoite eli pitkäaikaisten sijoitusten palkitseminen, duraatioon perustuva osakeriskialamoduuli olisi poistettava. Jotta kuitenkin vältettäisiin tilanne, jossa kyseiset muutokset aiheuttavat epäedullisia vaikutuksia, olisi säädettävä siirtymälausekkeesta, joka koskee sellaisia vakuutusenantajia, jotka tällä hetkellä soveltavat duraatioon perustuvaa osakeriskialamoduulia.

¹⁴ Komission delegoitu asetus (EU) 2019/981, annettu 8 päivänä maaliskuuta 2019, vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EU täydentämisestä annetun delegoidun asetuksen (EU) 2015/35 (Solvenssi II) muuttamisesta (EUVL L 161, 18.6.2019, s. 1).

- (78) Vihreän kehityksen ohjelman ympäristö- ja ilmastotavoitteiden saavuttaminen edellyttää, että yksityinen sektori, mukaan lukien vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset, kanavoi suuria määriä sijoituksia kestäviin sijoituskohteisiin. Direktiivin 2009/138/EY pääomavaatimuksia koskevat säännökset eivät saisi estää vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten kestäviä sijoituksia, vaan niissä olisi otettava huomioon ympäristölle haitalliseen toimintaan tehtävien sijoitusten riski kokonaisuudessaan. Vaikka tässä vaiheessa ei ole riittävästi näyttöä ympäristön tai yhteiskunnan kannalta haitallisten sijoitusten ja muiden sijoitusten välisistä riskieroista, tällaista näyttöä voidaan saada lähivuosien aikana. Jotta voidaan varmistaa näytön asianmukainen arviointi, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi seurattava ympäristön tai yhteiskunnan kannalta haitallisten sijoitusten riskiprofilia koskevaa näyttöä ja raportoitava siitä vuoteen 2023 mennessä. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen kertomuksessa olisi tarvittaessa annettava lausunto direktiiviin 2009/138/EY sekä kyseisen direktiivin nojalla annettuihin delegoituihin säädöksiin ja täytäntöönpanosäädöksiin tehtävistä muutoksista. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi myös tutkia, olisiko tarkoituksenmukaista ottaa huomioon tiettyjä muita kuin ilmastonmuutokseen liittyviä ympäristöriskejä ja miten ne olisi otettava huomioon. Jos näyttö antaa siihen aihetta, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voisi esimerkiksi analysoida tarvetta laajentaa ilmastonmuutokseen liittyvien riskien osalta tällä direktiivillä käyttöön otettavat skenaarioanalyysit koskemaan myös muita ympäristöriskejä.

- (79) Ilmastonmuutos vaikuttaa luonnonkatastrofien esiintymistiheyteen ja vakavuuteen ja tulee vaikuttamaan niihin ainakin seuraavien vuosikymmenten ajan, ja nämä luonnonkatastrofit todennäköisesti pahenevat entisestään ympäristön tilan heikkenemisen ja ympäristön pilaantumisen vuoksi. Tämä voi myös muuttaa vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten altistumista luonnonkatastrofiriskille ja mitätöidä delegoidussa asetuksessa (EU) 2015/35 vahvistetut luonnonkatastrofiriskin standardiparametrit. Jotta voidaan varmistaa, että luonnonkatastrofiriskin standardiparametrien ja vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten todellisen tällaisille riskeille altistumisen välillä ei ole jatkuvaa ristiriitaa, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi tarkasteltava säännöllisesti uudelleen luonnonkatastrofiriskimoduulin soveltamisalaa ja sen standardiparametrien kalibrointia. Tätä varten vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi otettava huomioon uusien saatavilla oleva ilmastotieteellinen näyttö, ja jos ristiriitaisuuksia havaitaan, sen olisi toimitettava komissiolle asiasta lausunto.
- (80) Direktiivin 2009/138/EY 308 b artiklan 12 kohdassa säädettyjä vaatimuksia olisi muutettava, jotta voidaan varmistaa yhdenmukaisuus pankkialan kehityksen kanssa ja tasapuoliset toimintaedellytykset sellaisten jäsenvaltioilta ja keskuspankeilta olevien saamisten kohtelussa, jotka ovat minkä tahansa jäsenvaltion oman valuutan määräisiä ja sillä rahoitettuja. Tätä varten olisi otettava käyttöön tällaisten saamisten siirtymäjärjestely, jotta asianomaiset saamiset voidaan vapauttaa marginaaliriskin ja markkinariskikeskittymien pääomavaatimuksista edellyttäen, että saamiset ovat syntyneet ennen 1 päivää tammikuuta 2023.

- (81) Joissakin tapauksissa vakuutus- tai jälleenvakuutusyrittäjäryhmät tukeutuvat voimakkaasti riskittömiä korkoja koskevan siirtymätoimenpiteen ja vakuutusteknistä vastuuvulkaa koskevan siirtymätoimenpiteen käyttöön. Tämä saattaa vääristää ryhmän todellista vakavaraisuusasemaa. Sen vuoksi vakuutus- tai jälleenvakuutusyrittäjäryhmiä olisi vaadittava julkistamaan niiden vakavaraisuusasemaan kohdistuva vaikutus olettaen, että kyseisistä siirtymätoimenpiteistä johtuvia omia varoja ei voida käyttää ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen. Valvontaviranomaisilla olisi myös oltava valtuudet toteuttaa asianmukaisia toimenpiteitä, jotta toimenpiteiden käyttö vastaisi asianmukaisesti ryhmän taloudellista asemaa. Nämä toimenpiteet eivät kuitenkaan saisi vaikuttaa siihen, miten sidosyrittäjienä olevat vakuutus- tai jälleenvakuutusyrittäjät käyttävät kyseisiä siirtymätoimenpiteitä laskiessaan yksilöllistä vakavaraisuuspääomavaatimustaan.
- (82) Direktiivissä 2009/138/EY säädetään riskittömiä korkoja ja vakuutusteknistä vastuuvulkaa koskevista siirtymätoimenpiteistä, jotka edellyttävät valvontaviranomaisten hyväksyntää ja joita sovelletaan niihin ennen vuotta 2016 tehtyihin sopimuksiin, joista vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteet aiheutuvat. Vaikka siirtymätoimenpiteillä olisi kannustettava yrityksiä aloittamaan mahdollisimman nopeasti kyseisen direktiivin noudattaminen, kauan vuoden 2016 jälkeen ensimmäistä kertaa hyväksytyjen siirtymätoimenpiteiden soveltaminen todennäköisesti hidastaa kyseisen direktiivin noudattamisen aloittamista. Näiden siirtymätoimenpiteiden käytön hyväksyminen olisi sen vuoksi rajoitettava tapauksiin, joissa vakuutus- tai jälleenvakuutusyrittäjään aletaan soveltaa ensimmäistä kertaa direktiivin 2009/138/EY sääntöjä, ja joissa yritys on hyväksynyt vakuutus- tai jälleenvakuutus sopimusten vakuutuskannan ja luovuttava yritys on soveltanut kyseiseen vakuutuskantaan liittyviä velvoitteita koskevaa siirtymätoimenpidettä ennen siirtoa.

- (82 a) Riskittömiä korkoja ja vakuutusteknistä vastuovelkaa koskevien siirtymätoimenpiteiden vaiheistussuunnitelmien valvontaa olisi parannettava erityisesti vahvistamalla valvojan valtuuksia peruuttaa kyseiset siirtymätoimenpiteet, jos vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämässä ei ole edistytty siirtymäkauden lopussa tai jos sen täyttäminen on epärealistista. Vaatimuksen täyttämistä voidaan pitää epärealistisena erityisesti, jos se perustuu oletukseen, että rahoitusmarkkinoiden tilanne siirtymäkauden lopussa on parantunut verrattuna tilanteeseen arviointiajankohtana.
- (82 b) Jotta voidaan ottaa huomioon markkinoiden kehitys ja täydentää tämän direktiivin tiettyjä yksityiskohtaisia teknisiä näkökohtia, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten yritysten ja ryhmien määrittämiskriteereitä, vakuutus- ja jälleenvakuutusalan kytkösyritysten rajoitetun valvontaan liittyvän raportoinnin kriteereitä, parhaan estimaatin varovaista determinististä arvostusta, yksinkertaistetun lähestymistavan soveltamista ryhmän vakavaraisuuden laskemiseksi sekä ryhmän säännöllisesti toimitettavaan valvontaraporttiin sisällytettäviä tietoja. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.

- (82 c) Jotta voidaan varmistaa tämän direktiivin yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen laatii teknisten sääntelystandardien luonnoksia, joissa täsmennetään tekijät, jotka valvontaviranomaisten on otettava huomioon tunnistaakseen ryhmään mahdollisesti kuuluvien eri yritysten väliset suhteet. Komission olisi täydennettävä tätä direktiiviä hyväksymällä vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen laatimat tekniset sääntelystandardit delegoiduilla säädöksillä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan nojalla ja asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti. Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä myös vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen laatimia teknisiä täytäntöönpanostandardeja, jotka koskevat joitakin erityisiä metodologisia osatekijöitä henkivakuutusvelvoitteiden parhaan estimaatin varovaista determinististä arvostamista varten, täytäntöönpanosäädöksillä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 291 artiklan nojalla ja asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.
- (82 d) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita, vaan ne voidaan niiden laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artikkelissa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artikkelissa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (83) Yhdistyneestä kuningaskunnasta tuli EU:n ulkopuolinen maa 1 päivänä helmikuuta 2020, ja unionin oikeutta lakattiin soveltamasta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa 31 päivänä joulukuuta 2020. Koska direktiivissä 2009/138/EY on useita säännöksiä, jotka koskevat tiettyjen jäsenvaltioiden erityispiirteitä, ja sellaisia säännöksiä, jotka koskevat nimenomaan Yhdistynyttä kuningaskuntaa, nämä säännökset ovat vanhentuneet, minkä vuoksi ne olisi kumottava.

(84) Sen vuoksi direktiiviä 2009/138/EY olisi muutettava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Direktiivin 2009/138/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2009/138/EY seuraavasti:

- 1) Korvataan 2 artiklan 3 kohdan a alakohdan iv alakohta seuraavasti:

"iv) tällä hetkellä Irlannissa käytössä olevat pysyvän sairausvakuutuksen kaltaiset, irtisanomismahdollisuutta vailla olevat vakuutustyyppit;"

- 2) Korvataan 4 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohta seuraavasti:

"a) yrityksen vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo ei ole enempää kuin 15 miljoonaa euroa;

b) yrityksen 76 artiklassa tarkoitetun vakuutusteknisen vastuuvelan kokonaismäärä jälleenvakuutussopimuksista ja erillisyhtiöiltä saatavia korvauksia vähentämättä ei ole enempää kuin 50 miljoonaa euroa;

c) kun on kyse ryhmään kuuluvasta yrityksestä, ryhmän vakuutusteknisen vastuuvelan kokonaismäärä jälleenvakuutussopimuksista ja erillisyhtiöiltä saatavia korvauksia vähentämättä ei ole enempää kuin 50 miljoonaa euroa;"

3) Muutetaan 6 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan a alakohta seuraavasti:

"a) apu annetaan sellaisen maantieajoneuvoa kohdanneen vahingon tai konevian johdosta, joka sattuu siinä jäsenvaltiossa, jossa suojan järjestänyt yritys sijaitsee, tai naapurimaissa;"

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

"2. Edellä 1 kohdan b alakohdan i ja ii alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa edellytystä, että vahingon tai konevian on täytynyt tapahtua sen jäsenvaltion alueella, jossa suojan järjestänyt yritys sijaitsee, ei sovelleta tapauksissa, jossa edunsaaja on suojan järjestäneen järjestön jäsen, ja maassa, jossa vahinko tai vika tapahtuu, toimiva vastaava järjestö vastavuoroisen sopimuksen perusteella järjestää konevikapalvelun tai ajoneuvon kuljettamisen ilman lisämaksua edunsaajan pelkästään esittäessä jäsenkorttinsa."

c) kumotaan 3 kohta.

4) Kumotaan 8 artiklan 3 kohta.

5) Muutetaan 13 artikla seuraavasti:

a) kumotaan 7 kohdan b alakohta;

b) lisätään 10 a, 10 b, 10 c ja 10 d kohta seuraavasti:

"10 a) "pienellä ja rakenteeltaan yksinkertaisella yrityksellä" vakuutus- ja jälleenvakuutusyrittäjä, mukaan lukien vakuutus- tai jälleenvakuutusalan kytkösyrittäjä, joka täyttää 29 a artiklassa säädetyt edellytykset ja joka on luokiteltu pieneksi ja rakenteeltaan yksinkertaiseksi yritykseksi 29 b artiklan mukaisesti;

10 b) "tilintarkastusyhteisöllä" Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY* 2 artiklan 3 alakohdassa tarkoitettua tilintarkastusyhteisöä;

10 c) "lakisääteisellä tilintarkastajalla" Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY* 2 artiklan 2 alakohdassa tarkoitettua lakisääteistä tilintarkastajaa;

10 d) "pienellä ja rakenteeltaan yksinkertaisella ryhmällä" ryhmää, joka täyttää 213 a artiklassa säädetyt edellytykset ja jonka ryhmävalvoja on luokitellut pieneksi ja rakenteeltaan yksinkertaiseksi ryhmäksi mainitun artiklan 2 kohdan mukaisesti;

* Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/43/EY, annettu 17 päivänä toukokuuta 2006, tilinpäätösten ja konsolidoitujen tilinpäätösten lakisääteisestä tilintarkastuksesta, direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 84/253/ETY kumoamisesta (EUVL L 157, 9.6.2006, s. 87)."

c) korvataan 15 ja 16 kohta seuraavasti:

"15) "emoyrityksellä" Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/34/EU* 22 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua emoyritystä sekä yritystä, jota valvontaviranomaisten on pidettävä emoyrityksenä tämän direktiivin 212 artiklan 2 kohdan tai 214 artiklan 5 tai 6 kohdan mukaisesti;

16) "tytäryrityksellä" Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/34/EU* 22 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua tytäryritystä, sen tytäryritykset mukaan luettuina, ja yritystä, jota valvontaviranomaisten on pidettävä tytäryrityksenä tämän direktiivin 212 artiklan 2 kohdan tai 214 artiklan 5 tai 6 kohdan mukaisesti;

* Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tietyntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19)."

d) korvataan 18 kohdassa ilmaus "direktiivin 83/349/ETY 1 artiklassa" ilmauksella "direktiivin 2013/34/EU 22 artiklan 1 ja 2 kohdassa";

e) korvataan 19 kohta seuraavasti:

"19) "ryhmänsisäisillä liiketoimilla" liiketoimia, joissa vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykset, kolmannen maan vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykset, vakuutushallintayhtiöt tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöt ovat riippuvaisia suoraan tai välillisesti saman ryhmän toisista yrityksistä tai sellaisesta luonnollisesta tai oikeushenkilöstä, jota yhdistää ryhmän yritykseen läheinen sidos, velvoitteen täyttämiseksi riippumatta siitä, perustuuko se sopimukseen ja tapahtuuko se maksua vastaan;"

f) muutetaan 22 kohta seuraavasti:

i) korvataan a alakohdassa ilmaus "direktiivin 2004/39/EY 4 artiklan 1 kohdan 14 alakohdassa" ilmauksella "Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/65/EU* 4 artiklan 1 kohdan 21 alakohdassa";

* Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/65/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 349)."

ii) korvataan b alakohdan i alakohdassa ilmaus "direktiivissä 2004/39/EY" ilmauksella "direktiivissä 2014/65/EU";

g) muutetaan 25 kohta seuraavasti:

- i) korvataan a alakohdassa ilmaus "direktiivin 2006/48/EY 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu luottolaitos tai 5 kohdassa tarkoitettu rahoituslaitos tai 21 kohdassa tarkoitettu pankkipalveluja avustavia palveluja tarjoava yritys" ilmauksella "Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013* 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa tarkoitettu luottolaitos tai 18 alakohdassa tarkoitettu oheispalveluyritys tai 26 alakohdassa tarkoitettu rahoituslaitos";

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338)."

- ii) korvataan c alakohdassa ilmaus "direktiivin 2004/39/EY" ilmauksella "direktiivin 2014/65/EU";

h) muutetaan 27 alakohta seuraavasti:

- i) korvataan c alakohdan ii alakohta seuraavasti:

"ii) direktiivin 2013/34/EU 2 artiklan 5 alakohdan mukainen nettoliikevaihto 13,6 miljoonaa euroa;"

- ii) korvataan ilmaus "direktiivin 83/349/ETY" ilmauksella "direktiivin 2013/34/EU";

i) lisätään 41 alakohta seuraavasti:

"41) "säännellyllä yrityksellä" direktiivin 2002/87/EY 2 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua säänneltyä yritystä tai direktiivin (EU) 2016/2341 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavaa laitosta."

- 6) Lisätään 18 artiklan 1 kohtaan i alakohta seuraavasti:
- "i) ilmoittavat, onko toisessa jäsenvaltiossa esitetty pyyntö saada toimilupa ensivakuutus- tai jälleenvakuutustoiminnan aloittamiseen tai muun säännellyn yrityksen tai vakuutuksen tarjoajan liiketoiminnan aloittamiseen hylätty tai peruutettu, sekä syyt hylkäämiseen tai peruuttamiseen."
- 7) Lisätään 23 artiklan 1 kohtaan f alakohta seuraavasti:
- "f) markkinat, joilla kyseinen vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys aikoo toimia."
- 8) Korvataan 24 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa ilmaus "direktiivin 2004/39/EY" ilmauksella "direktiivin 2014/65/EU".
- 9) Muutetaan 25 artikla seuraavasti:
- a) korvataan kolmas kohta seuraavasti:
- "Samoin on säädettävä myös niissä tapauksissa, joissa valvontaviranomaiset eivät ole käsitelleet toimilupahakemusta kuuden kuukauden kuluessa tai, jos kyseessä on 26 artiklan 4 kohdan mukainen yhteinen arviointi, kahdeksan kuukauden kuluessa sen vastaanottamisesta."

b) lisätään kohta seuraavasti:

"Jokainen toimiluvan epääminen, mukaan lukien toimilupaa hakevan yrityksen tunnistetiedot ja epäämisen syyt, on annettava tiedoksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1094/2010* perustetulle Euroopan valvontaviranomaiselle (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen), jäljempänä 'vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen'. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen ylläpitää ajantasaista tällaiset tiedot sisältävää tietokantaa ja antaa valvontaviranomaisille pääsyn tietokantaan.

*Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1094/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/79/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48)."

10) Korvataan 25 a artiklassa ilmaus "Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1094/2010 perustetulle Euroopan valvontaviranomaiselle (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen, jäljempänä 'vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen')"

ilmauksella "vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle".

11) Lisätään 26 artiklaan 4 kohta seuraavasti:

"4. Jos 1 kohdan nojalla on kuultava useita valvontaviranomaisia, mikä tahansa asianomainen valvontaviranomainen voi kuukauden kuluessa kuulemispyynnön vastaanottamisesta pyytää toimiluvan myöntävää valvontaviranomaista arvioimaan yhdessä toimilupahakemuksen. Toimiluvan myöntävän valvontaviranomaisen on lopullista päätöstä tehdessään otettava huomioon yhteisen arvioinnin päätelmät."

12) Muutetaan 29 artikla seuraavasti:

a) korvataan 3 ja 4 kohta seuraavasti:

"3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tässä direktiivissä säädettyjä vaatimuksia sovelletaan tavalla, joka on oikeassa suhteessa vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen ja erityisesti pieniksi ja rakenteeltaan yksinkertaisiksi yrityksiksi luokiteltujen yritysten liiketoimintaan liittyvien riskien luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen.

4. Komission hyväksymissä delegoiduissa säädöksissä, teknisissä sääntelystandardeissa ja teknisissä täytäntöönpanostandardeissa on otettava huomioon suhteellisuusperiaate ja varmistettava siten, että tätä direktiiviä sovelletaan oikeasuhteisesti erityisesti pieniin ja rakenteeltaan yksinkertaisiin yrityksiin.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti toimittamissa teknisten sääntelystandardien luonnoksissa, mainitun asetuksen 15 artiklan mukaisesti toimittamissa teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksissa ja mainitun asetuksen 16 artiklan mukaisesti antamissa ohjeissa ja suosituksissa on varmistettava, että tätä direktiiviä sovelletaan oikeasuhteisesti erityisesti pieniin ja rakenteeltaan yksinkertaisiin yrityksiin."

b) lisätään 5 ja 6 kohta seuraavasti:

"5. Komissio antaa 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään tarkemmin 29 a artiklan 1 kohdassa ja 213 a artiklan 1 kohdassa säädetyt kriteerit sekä muun muassa täsmennetään, mitä sijoituksia pidetään riskialttiuden tai monimutkaisuuden perusteella 29 a artiklan 1 kohdan ja 213 a artiklan 1 kohdan mukaisina perinteisinä tai muina kuin perinteisinä sijoituksina.

6. Jotta voidaan varmistaa yhdenmukaiset oikeasuhteisuuden soveltamisen valvontakäytännöt, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen laatii ohjeita, joissa täsmennetään niitä menetelmiä, joita käytetään

- a) luokiteltaessa yrityksiä tai ryhmiä pieniksi ja rakenteeltaan yksinkertaisiksi yrityksiksi tai pieniksi ja rakenteeltaan yksinkertaisiksi ryhmiksi; ja
- b) myönnettäessä tai peruutettaessa valvontaviranomaisten hyväksyntä suhteuttamistoimenpiteille, joita yritykset, joita ei ole luokiteltu 29 d artiklassa tarkoitetuiksi pieniksi ja rakenteeltaan yksinkertaisiksi yrityksiksi, tai ryhmien, joita ei ole luokiteltu pieniksi ja rakenteeltaan yksinkertaisiksi ryhmiksi, voivat käyttää."

13) Lisätään 29 a – 29 e artikla seuraavasti:

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yritykset luokitellaan pieniksi ja rakenteeltaan yksinkertaisiksi yrityksiksi 29 b artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti, jos yritykset kahtena peräkkäisenä tilikautena ennen tällaista luokittelua täyttävät seuraavat kriteerit:

- a) Kaikkien seuraavien kriteereiden on täyttyttävä henkivakuutustoimintaa harjoittavien yritysten osalta ja sellaisten sekä henki- että vahinkovakuutustoimintaa harjoittavien vakuutusyritysten osalta, joiden henkivakuutustoimintaan liittyvän vakuutusteknisen vastuuvelan osuus 76 artiklassa tarkoitetusta vakuutusteknisestä vastuuvelasta on jälleenvakuutussopimuksista ja erillisyhtiöiltä saatavia korvauksia vähentämättä vähintään 20 prosenttia ja joiden vahinkovakuutustoimintaan liittyvä vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo on alle 40 prosenttia koko vuotuisesta bruttomääräisestä vakuutusmaksutulosta:
 - i) yrityksen 105 artiklan 5 kohdan a alakohdassa tarkoitettu korkoriskialamoduuli on enintään viisi prosenttia 76 artiklassa tarkoitetusta vakuutusteknisestä vastuuvelasta jälleenvakuutussopimuksista ja erillisyhtiöiltä saatavia korvauksia vähentämättä;
 - ii) yrityksen vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo muissa jäsenvaltioissa kuin siinä kotijäsenvaltiossa, jossa yritys on saanut 14 artiklan mukaisen toimiluvan, harjoitetusta liiketoiminnasta on pienempi kuin jompikumpi seuraavista kahdesta kynnysarvosta:
 - = 15 miljoonaa euroa; tai
 - = viisi prosenttia sen vuotuisten bruttomääräisten vakuutusmaksutulojen kokonaismäärästä;

- iii) yrityksen henkivakuutustoiminnasta johtuva 76 artiklassa tarkoitettu vakuutustekninen vastuuelka jälleenvakuutussopimuksista ja erillisyyhtiöiltä saatavia korvauksia vähentämättä on enintään miljardi euroa;
 - iv) yrityksen sijoitukset perinteisiin sijoituksiin ovat yli 80 prosenttia kokonaissijoituksista;
 - v) yrityksen liiketoimintaan ei sisälly jälleenvakuutustoimintaa, jonka osuus ylittää 50 prosenttia sen koko vuotuisesta bruttomääräisestä vakuutusmaksutulosta.
- b) Kaikkien seuraavien kriteereiden on täyttyvä vahinkovakuutustoimintaa harjoittavien yritysten osalta ja sellaisten sekä henki- että vahinkovakuutustoimintaa harjoittavien vakuutusyritysten osalta, joiden vahinkovakuutustoimintaan liittyvän vuotuisen bruttomääräisen vakuutusmaksutulon osuus on vähintään 40 prosenttia koko vuotuisesta bruttomääräisestä vakuutusmaksutulosta ja joiden henkivakuutustoimintaan liittyvän vakuutusteknisen vastuuelan osuus 76 artiklassa tarkoitetun vakuutusteknisen vastuuelan kokonaismäärästä on jälleenvakuutussopimuksista ja erillisyyhtiöiltä saatavia korvauksia vähentämättä alle 20 prosenttia:
- i) yrityksen kolmen viimeksi kuluneen vuoden vahinkovakuutustoiminnan keskimääräinen yhdistetty kulusuhde, josta on vähennetty jälleenvakuutusten osuus, on alle 100 prosenttia;
 - ii) ;
- yrityksen vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo muissa jäsenvaltioissa kuin siinä kotijäsenvaltiossa, jossa yritys on saanut 14 artiklan mukaisen toimiluvan, harjoitetusta liiketoiminnasta on pienempi kuin jompikumpi seuraavista kahdesta kynnysarvosta:
- = 15 miljoonaa euroa; tai
 - = viisi prosenttia sen vuotuisten bruttomääräisten vakuutusmaksutulojen kokonaismäärästä;

- iii) yrityksen vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo vahinkovakuutustoiminnasta on enintään 100 miljoonaa euroa;
 - iv) liitteessä I olevan A osan luokkiin 5–7 sekä 11, 12, 14 ja 15 kuuluvien vuotuisten bruttomääräisten vakuutusmaksutulojen summa on enintään 30 prosenttia vahinkovakuutustoiminnan vuotuisista vakuutusmaksutuloista yhteensä;
 - v) yrityksen sijoitukset perinteisiin sijoituksiin ovat yli 80 prosenttia kokonaissijoituksista;
 - vi) yrityksen liiketoimintaan ei sisälly jälleenvakuutustoimintaa, jonka osuus ylittää 50 prosenttia sen koko bruttomääräisestä vakuutusmaksutulosta.
- c) Kaikkien seuraavien kriteereiden on täytettävä sellaisten sekä henki- että vahinkovakuutustoimintaa harjoittavien yritysten osalta, joiden henkivakuutustoimintaan liittyvän vakuutusteknisen vastuuvelan osuus 76 artiklassa tarkoitettusta vakuutusteknisestä vastuuvelasta on jälleenvakuutus sopimuksista ja erillisyhtiöiltä saatavia korvauksia vähentämättä vähintään 20 prosenttia ja joiden vahinkovakuutustoimintaan liittyvä vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo on vähintään 40 prosenttia yrityksen koko vuotuisesta bruttomääräisestä vakuutusmaksutulosta:
- i) yrityksen 105 artiklan 5 kohdan a alakohdassa tarkoitettu korkoriskialamoduuli on enintään viisi prosenttia 76 artiklassa tarkoitettusta vakuutusteknisestä vastuuvelasta jälleenvakuutus sopimuksista ja erillisyhtiöiltä saatavia korvauksia vähentämättä;
 - ii) yrityksen kolmen viimeksi kuluneen vuoden vahinkovakuutustoiminnan keskimääräinen yhdistetty kulusuhde, josta on vähennetty jälleenvakuutusten osuus, on alle 100 prosenttia;
 - iii) yrityksen henkivakuutustoiminnasta johtuva 76 artiklassa tarkoitettu vakuutustekninen vastuuvelka jälleenvakuutus sopimuksista ja erillisyhtiöiltä saatavia korvauksia vähentämättä on enintään miljardi euroa;

- iv) yrityksen vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo vahinkovakuutustoiminnasta on enintään 100 miljoonaa euroa;
- v) yrityksen vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo muissa jäsenvaltioissa kuin siinä kotijäsenvaltiossa, jossa yritys on saanut 14 artiklan mukaisen toimiluvan, harjoitetusta liiketoiminnasta on pienempi kuin jompikumpi seuraavista kahdesta kynnysarvosta:
- = 15 miljoonaa euroa; tai
 - = viisi prosenttia sen vuotuisten bruttomääräisten vakuutusmaksutulojen kokonaismäärästä;
- vi) liitteessä I olevan A osan luokkiin 5–7 sekä 11, 12, 14 ja 15 kuuluvien vuotuisten bruttomääräisten vakuutusmaksutulojen summa on enintään 30 prosenttia vahinkovakuutustoiminnan vuotuisista vakuutusmaksutuloista yhteensä;
- vii) yrityksen sijoitukset perinteisiin sijoituksiin ovat yli 80 prosenttia kokonaissijoituksista;
- viii) yrityksen liiketoimintaan ei sisälly jälleenvakuutustoimintaa, jonka osuus ylittää 50 prosenttia sen koko vuotuisesta bruttomääräisestä vakuutusmaksutulosta.

Ensimmäisen alakohdan a alakohdan ii ja v alakohdassa, b alakohdan ii ja vi alakohdassa ja c alakohdan v ja viii alakohdassa säädettyjä kriteerejä ei sovelleta vakuutus- ja jälleenvakuutusalan kytkösyrityksiin.

2. Niiden yritysten osalta, jotka ovat saaneet toimiluvan 14 artiklan mukaisesti alle kaksi vuotta sitten, tämän artiklan 1 kohdassa säädettyjen kriteerien täyttymistä on arvioitava viimeisen luokitusta edeltäneen tilikauden perusteella tai, jos toimilupa on saatu alle vuosi sitten, 23 artiklassa tarkoitetun toimintasuunnitelman perusteella.

3. Seuraavia yrityksiä ei saa koskaan luokitella pieniksi ja rakenteeltaan yksinkertaisiksi yrityksiksi:

- a) yrityksiä, jotka käyttävät hyväksyttyä osittaista tai kokonaista sisäistä mallia vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskemiseen VI luvun 4 jakson 3 alajaksossa säädettyjen kokonaisia ja osittaisia sisäisiä malleja koskevien vaatimusten mukaisesti;
- b) yrityksiä, jotka ovat direktiivin 2002/87/EY 2 artiklan 14 alakohdassa tarkoitetun finanssiryhmittymän emoyrityksiä tai 212 artiklassa tarkoitetun vakuutusyrittäjäryhmän emoyrityksiä ja joihin sovelletaan ryhmävalvontaa 213 artiklan 2 kohdan a tai b alakohdan mukaisesti, paitsi jos ryhmä on luokiteltu pieneksi ja rakenteeltaan yksinkertaiseksi ryhmäksi;
- c) yrityksiä, jotka ovat 228 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen yritysten emoyrityksiä;
- d) yrityksiä, jotka hoitavat 2 artiklan 3 kohdan b alakohdan iii ja iv alakohdassa tarkoitettuja ryhmäeläkerahastoja, jos ryhmäeläkerahaston varojen arvo on yli 500 miljoonaa euroa.

29 b artikla

Määrittämiskriteerit täyttävien yritysten luokittelumenettely

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 29 a artiklassa säädetty edellytykset täyttävät yritykset voivat ilmoittaa valvontaviranomaiselle edellytysten täyttymisestä, jotta ne voidaan luokitella pieniksi ja rakenteeltaan yksinkertaisiksi yrityksiksi.
2. Yritysten on toimitettava 1 kohdassa tarkoitettu ilmoitus 14 artiklassa tarkoitetun ennalta myönnetyn toimiluvan myöntäneen jäsenvaltion valvontaviranomaiselle. Ilmoituksen on sisällettävä kaikki seuraavat tiedot:
 - a) todisteet siitä, että kaikki 29 a artiklassa säädetty kyseiseen yritykseen sovellettavat edellytykset täyttyvät;
 - b) sen toteaminen, että yritys ei suunnittele sellaisia strategisia muutoksia, jotka johtaisivat minkään 29 a artiklassa säädetyn edellytyksen täyttämättä jäämiseen seuraavien kolmen vuoden aikana;
 - c) niiden suhteuttamistoimenpiteiden määrittäminen, jotka yritys aikoo toteuttaa, erityisesti jos aiotaan käyttää parhaaseen estimaattiin liittyvää yksinkertaistamista ja jos yritys aikoo käyttää 77 artiklan 7 kohdassa säädettyä yksinkertaistettua menetelmää vakuutusteknisen vastuuvelan laskennassa.

3. Valvontaviranomainen voi vastustaa luokittelua pieneksi ja rakenteeltaan yksinkertaiseksi yritykseksi kahden kuukauden kuluessa 1 kohdassa tarkoitetun täydellisen ilmoituksen vastaanottamisesta sellaisista syistä, jotka liittyvät yksinomaan johonkin seuraavista:
- a) 29 a artiklassa säädettyjen edellytysten täyttämättä jääminen;
 - b) vakavaraisuuspääomavaatimuksen noudattamatta jättäminen, joka arvioidaan käyttämällä 77 a artiklan 2 kohdassa, 308 c artiklassa, 308 d artiklassa ja tapauksen mukaan 111 artiklan 1 kohdan [toisessa] alakohdassa tarkoitettuja siirtymätoimenpiteitä ja ilman niitä;
 - c) yrityksen osuus yrityksen kotijäsenvaltion henkivakuutusmarkkinoista tai tapauksen mukaan vahinkovakuutus- ja jälleenvakuutusmarkkinoista, jäljempänä 'markkinaosuus', on yli viisi prosenttia.

Valvontaviranomaisen päätös vastustaa luokittelua on tehtävä kirjallisesti ja siinä on selvitettävä, miksi valvontaviranomainen on eri mieltä luokittelusta. Jos tällaista päätöstä ei tehdä, yritys on luokiteltava pieneksi ja rakenteeltaan yksinkertaiseksi yritykseksi kahden kuukauden mittaisen vastustamisajan päättymisestä alkaen tai aikaisemmasta päivästä alkaen, jos valvontaviranomainen on aiemmin antanut päätöksen, jossa vahvistetaan kriteereiden täyttyminen.

Edellä olevaa c alakohtaa sovellettaessa yrityksen markkinaosuuden arvioinnin on perustuttava vahinkovakuutus- ja jälleenvakuutusmarkkinoiden bruttomääräiseen vakuutusmaksutuloon ja henkivakuutusmarkkinoiden vakuutusteknisen vastuuelan bruttomäärään. Arvioinnissa on otettava huomioon myös 35 a artiklan 6 kohdassa tarkoitetut ohjeet.

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitettu määräaika pidennetään neljään kuukauteen niiden pyyntöjen osalta, jotka valvontaviranomaiset vastaanottavat kuuden kuukauden kuluessa [julkaisutoimisto lisää päivämäärän = tämän direktiivin soveltamispäivästä].
5. Yritys luokitellaan pieneksi ja rakenteeltaan yksinkertaiseksi yritykseksi niin kauan kuin tällainen luokittelu ei lakkaa olemasta voimassa tämän kohdan mukaisesti.

Jos pieni ja rakenteeltaan yksinkertainen yritys ei enää täytä jotakin 29 a artiklan 1 kohdassa säädetyistä kriteereistä, sen on ilmoitettava tästä viipymättä valvontaviranomaiselle. Kun täyttämättä jääminen jatkuu yhtäjaksoisesti kahden peräkkäisen vuoden ajan, yrityksen on ilmoitettava tästä valvontaviranomaiselle, eikä sitä enää luokitella pieneksi ja rakenteeltaan yksinkertaiseksi yritykseksi kolmannelta tilikaudesta alkaen.

Jos pieni ja rakenteeltaan yksinkertainen yritys ei enää täytä jotakin 29 a artiklan 3 kohdassa säädetyistä edellytyksistä, kyseisen yrityksen on ilmoitettava asiasta valvontaviranomaiselle viipymättä, eikä sitä enää luokitella pieneksi ja rakenteeltaan yksinkertaiseksi yritykseksi seuraavasta tilikaudesta alkaen.

6. Pienen ja rakenteeltaan yksinkertaisen yrityksen on ilmoitettava valvontaviranomaiselle, jos se aikoo käyttää suhteuttamistoimenpiteitä aiemmin 2 kohdan c alakohdan mukaisesti ilmoitettua enemmän tai jos se aikoo pidättäytyä käyttämästä yhtä tai useampaa aiemmin 2 kohdan c alakohdan mukaisesti ilmoitettua suhteuttamistoimenpidettä.

Pieniksi ja rakenteeltaan yksinkertaisiksi yrityksiksi luokiteltujen yritysten suhteuttamistoimenpiteiden käyttö

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että pieniksi ja rakenteeltaan yksinkertaisiksi yrityksiksi luokitellut yritykset voivat käyttää kaikkia 35 artiklan 5 a kohdassa, 41 artiklassa, 45 artiklan 1 b kohdassa, 45 artiklan 5 kohdassa, 45 a artiklan 5 kohdassa, 51 artiklan 6 kohdassa, 51 a artiklan 1 kohdassa, 77 artiklan 7 kohdassa ja 144 a artiklan 4 kohdassa säädettyjä suhteuttamistoimenpiteitä sekä kaikkia tämän direktiivin nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä säädettyjä suhteuttamistoimenpiteitä, sanotun kuitenkin rajoittamatta kussakin suhteuttamistoimenpiteessä vahvistettujen erityisten vaatimusten soveltamista.
2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jos valvontaviranomainen on vakavasti huolissaan pienen ja rakenteeltaan yksinkertaisen yrityksen riskiprofiilista, valvontaviranomainen voi pyytää asianomaista yritystä olemaan käyttämättä yhtä tai useampaa 1 kohdassa lueteltua suhteuttamistoimenpidettä edellyttäen, että pyyntö perustellaan kirjallisesti viittaamalla yrityksen riskiprofiiliin liittyviin erityisiin huolenaiheisiin. Tätä toimivaltaa voidaan käyttää, jos vakavat huolenaiheet liittyvät
 - yrityksen vakavaraisuusasemaan, joka on arvioitu käyttäen 77 a artiklan 2 kohdassa, 308 c artiklassa, 308 d artiklassa ja tapauksen mukaan 111 artiklan 1 kohdan [toisessa] alakohdassa tarkoitettuja siirtymätoimenpiteitä ja ilman niitä; tai
 - puutteisiin yrityksen hallintojärjestelmän toiminnassa; tai
 - yrityksen toiminnassa tapahtuneisiin olennaisiin muutoksiin, jotka vaikuttavat siihen, täyttääkö yritys jonkin 29 a artiklan 1 kohdassa säädetyn kriteerin.

Muiden kuin pieniksi ja rakenteeltaan yksinkertaisiksi yrityksiksi luokiteltujen yritysten suhteuttamistoimenpiteiden käyttö

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sellaiset vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset, joita ei ole luokiteltu pieniksi ja rakenteeltaan yksinkertaisiksi yrityksiksi, voivat valvontaviranomaisen ennakkohyväksynnän saatuaan käyttää kaikkia 35 artiklan 5 a kohdassa, 41 artiklassa, 45 artiklan 1 b kohdassa, 45 artiklan 5 kohdassa, 77 artiklan 7 kohdassa ja 144 a artiklan 4 kohdassa säädettyjä suhteuttamistoimenpiteitä sekä kaikkia tämän direktiivin nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä säädettyjä suhteuttamistoimenpiteitä.

Vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen on hyväksynnän saadakseen toimitettava valvontaviranomaiselle kirjallinen pyyntö. Pyyntöön on sisällettävä kaikki seuraavat tiedot:

- a) luettelo niistä suhteuttamistoimenpiteistä, joita aiotaan käyttää, ja syyt, joiden vuoksi niiden käyttö on perusteltua suhteessa yrityksen liiketoimintaan liittyvien riskien luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen;
- b) muut yrityksen riskiprofiilia koskevat olennaiset tiedot;
- c) sen toteaminen, että yritys ei suunnittele toteuttavansa sellaisia strategisia muutoksia, jotka vaikuttaisivat yrityksen riskiprofiiliin seuraavien kolmen vuoden aikana.

2. Valvontaviranomaisen on kahden kuukauden kuluessa pyynnön vastaanottamisesta arvioitava pyyntö ja ilmoitettava yritykselle sen hyväksymisestä tai hylkäämisestä sekä hyväksytyistä suhteuttamistoimenpiteistä. Jos valvontaviranomainen hyväksyy suhteuttamistoimenpiteiden käytön tietyin ehdoin, kyseisten ehtojen perustelut on sisällytettävä hyväksymispäätökseen. Valvontaviranomaisen päätös vastustaa yhden tai useamman, yrityksen esittämässä pyynnössä luetellun suhteuttamistoimenpiteen käyttöä on tehtävä kirjallisesti, ja siinä on esitettävä valvontaviranomaisen päätöksen syyt. Syiden on liityttävä yrityksen riskiprofiiliin.
3. Valvontaviranomainen voi pyytää lisätietoja, jotka ovat tarpeen arvioinnin suorittamiseksi. Edellä 2 kohdassa tarkoitettu arviointijakso keskeytetään valvontaviranomaisten esitettyä tietopyynnön siihen asti, kunnes asianomaisen yrityksen pyyntöön antama vastaus on otettu vastaan. Valvontaviranomaisen mahdolliset lisäpyynnöt eivät johda arviointijakson keskeyttämiseen.
4. Edellä 2 kohdassa tarkoitettu määräaika on neljä kuukautta niiden pyyntöjen osalta, jotka valvontaviranomaiset vastaanottavat kuuden kuukauden kuluessa [julkaisutoimisto lisää päivämäärän = tämän direktiivin soveltamispäivästä].
5. Suhteuttamistoimenpiteiden käyttöä koskevaa hyväksyntää voidaan muuttaa tai se voidaan peruuttaa milloin tahansa, jos vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen riskiprofiili on muuttunut. Viranomaisen on ilmoitettava päätöksensä syyt kirjallisesti.
6. Vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen on ilmoitettava valvontaviranomaiselle, jos se aikoo pidättäytyä käyttämästä yhtä tai useampaa aiemmin 1 kohdan a alakohdan mukaisesti pyydettyä suhteuttamistoimenpidettä.

Suhteuttamistoimenpiteiden käytön seuranta

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että suhteuttamistoimenpiteitä käyttävät vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset toimittavat valvontaviranomaisilleen vuosittain tiedot käytetyistä suhteuttamistoimenpiteistä osana 35 artiklassa tarkoitettuja valvontatarkoituksiin annettavia tietoja.
2. Sellaiset vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset, jotka soveltavat 29 c artiklan 1 kohdassa tai 29 d artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja suhteuttamistoimenpiteitä viimeistään [julkaisutoimisto lisää päivämäärän = tämän direktiivin voimaantulopäivänä], voivat jatkaa tällaisten toimenpiteiden soveltamista soveltamatta 29 b, 29 c ja 29 d artiklassa säädettyjä vaatimuksia enintään neljän tilikauden ajan."

14) Poistettu

15) Lisätään 33 a artikla seuraavasti:

"33 a artikla

Kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaisten välinen valvontayhteistyö

1. Jos vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset harjoittavat merkittävää rajatylittävää toimintaa sijoittautumisvapauden tai palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella, kotijäsenvaltion valvontaviranomaisen on tehtävä yhteistyötä vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaisen kanssa sen arvioimiseksi, onko yrityksellä selkeä käsitys riskeistä, joita se kohtaa tai saattaa kohdata vastaanottavassa jäsenvaltiossa.

Tällaisten yhteyksien tiheyden ja yhteistyön tiiviyn on oltava oikeassa suhteessa merkittäviin rajatylittäviin toimiin liittyviin riskeihin ja niiden on katettava vähintäänkin seuraavat näkökohdat:

- a) hallintojärjestelmä, johon kuuluu hallinto-, johto- tai valvontaelimen kyky ymmärtää rajatylittävien markkinoiden erityispiirteet, riskinhallintavälineet, käytössä oleva sisäinen valvonta ja rajatylittävää liiketoimintaa koskevat säännösten noudattamista koskevat menettelyt;
- b) ulkoistamisjärjestelyt ja jakelukumppanuudet;
- c) liiketoimintastrategia ja korvausvaatimusten käsittely;
- d) kuluttajansuoja.

2. Kotijäsenvaltion valvontaviranomaisen on ilmoitettava vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaiselle hyvissä ajoin rajatylittävään toimintaan liittyvän valvojan tarkastusprosessinsa tuloksista, jos havaitaan mahdollisia ongelmia vastaanottavassa tai kotijäsenvaltiossa sovellettavien säännösten noudattamisessa, edellyttäen että nämä ongelmat voivat vaikuttaa kotijäsenvaltiossa harjoitettavaan rajatylittävään toimintaan.

3. Tässä artiklassa "merkittävällä rajatylittävällä toiminnalla" tarkoitetaan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen tietyssä vastaanottavassa jäsenvaltiossa sijoittautumisvapauden tai palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella harjoittamaa vakuutus- tai jälleenvakuutustoimintaa, joka täyttää jommankumman seuraavista vaatimuksista:

- a) yrityksen koko vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo, joka vastaa tietyssä vastaanottavassa jäsenvaltiossa sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella harjoitettua toimintaa, on yli 15 miljoonaa euroa;
- b) sijoittautumisvapauden tai palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella harjoitetulla toiminnalla on merkitystä vastaanottavan jäsenvaltion markkinoiden kannalta erityisesti silloin, kun vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomainen pitää toimintaa merkityksellisenä.

Edellä olevan b alakohdan soveltamiseksi vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen antaa asetuksen (EU) 1094/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet, joissa täsmennetään tarkemmin edellytykset ja tapaukset, joiden perusteella määritetään, mitkä vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykset ovat merkityksellisiä vastaanottavan jäsenvaltion markkinoiden kannalta.

Jos vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomainen katsoo, että b alakohdan soveltamiseksi sijoittautumisvapauden tai palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella harjoitettu toiminta on merkityksellistä vastaanottavan jäsenvaltion markkinoiden kannalta, sen on ilmoitettava asiasta kotijäsenvaltion valvontaviranomaiselle ja perusteltava päätöksensä.

Jos kotijäsenvaltion valvontaviranomainen on eri mieltä sijoittautumisvapauden tai palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella harjoitetun toiminnan merkityksellisyydestä, sen on ilmoitettava asiasta vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaiselle kuukauden kuluessa ja perusteltava päätöksensä.

Jos sijoittautumisvapauden tai palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella harjoitetun toiminnan merkityksellisyydestä on erimielisyyttä, valvontaviranomaiset voivat saattaa asian vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan mukaisesti. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi toimia tällaisissa tapauksissa kyseisen artiklan nojalla saamiensa valtuuksien mukaisesti."

16) Muutetaan 35 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 1 kohdan ensimmäinen virke seuraavasti:

"Jäsenvaltioiden on vaadittava vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä antamaan valvontaviranomaisille valvonnan kannalta tarpeelliset tiedot ottaen huomioon 27 ja 28 artiklassa säädetty valvonnan tavoitteet ja 29 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetty valvonnan yleiset periaatteet ja 29 artiklan 3 kohdassa säädetyn suhteellisuusperiaatteen."

- b) lisätään 5 a kohta seuraavasti:

"5 a. "5 a. Ottaen huomioon 1 kohdassa, 2 kohdan a alakohdan i alakohdassa ja 3 kohdassa vaaditut tiedot sekä 4 kohdassa säädetty periaatteet jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset toimittavat valvontaviranomaisille säännöllisesti toimitettavan valvontaraportin, joka sisältää tiedot yrityksen liiketoiminnasta ja siitä suoriutumisesta, hallintojärjestelmästä, riskiprofilista, vakavaraisuustarkoituksiin tehtävästä arvostuksesta sekä pääomanhallinnasta raportointikauden aikana.

Säännöllisesti toimitettava valvontaraportti on annettava

- a) joka kolmas vuosi pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten yritysten osalta;
- b) vähintään joka kolmas vuosi sellaisten vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten osalta, jotka eivät ole pieniä ja rakenteeltaan yksinkertaisia yrityksiä."
- c) kumotaan 6, 7 ja 8 kohta;

- d) korvataan 9 kohta seuraavasti:

"9. Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään

- a) tämän artiklan 1–4 kohdassa tarkoitetut tiedot;
- b) vakuutus- ja jälleenvakuutusalan kytkösyritysten rajoitettua valvontaan liittyvää raportointia koskevat kriteerit, joissa otetaan huomioon tämäntyyppisten yritysten riskien luonne, laajuus ja monimutkaisuus, jotta voidaan varmistaa valvontaan liittyvän raportoinnin riittävä lähentyminen."

- e) korvataan 10 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

"Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen laatii luonnoksia valvontaan liittyvää säännöllistä raportointia koskeviksi teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joissa vahvistetaan mallit, joita käytetään 1 ja 2 kohdassa tarkoitetussa tietojen toimittamisessa valvontaviranomaisille, sekä riskiperusteiset kynnysarvot, jotka laukaisevat raportointivaatimusten soveltamisen, tai tietäntyyppisille yrityksille, kuten vakuutus- ja jälleenvakuutusalan kytkösyrityksille, mahdollisesti myönnettävät vapautukset yksittäisten tietojen raportoinnista ottaen huomioon tietäntyyppisten yritysten riskien luonne, laajuus ja monimutkaisuus."

- f) kumotaan 11 kohta;

g) lisätään 12 kohta seuraavasti:

"12. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toimittaa komissiolle viimeistään [julkaisutoimisto lisää päivämäärän = kahden vuoden kuluttua julkaisupäivästä] kertomuksen mahdollisista toimenpiteistä, mukaan lukien lainsäädäntömuutokset, integroidun tiedonkeruun kehittämiseksi, jotta voidaan

- a) vähentää vakuutusalan ja finanssitoimialan muiden alojen raportointikehysten välisiä päällekkäisyyksiä ja epä johdonmukaisuuksia; ja
- b) parantaa tietojen standardointia sekä tehostaa niiden tietojen jakamista ja käyttöä, jotka unionin tai kansalliset toimivaltaiset viranomaiset ovat jo raportoineet minkä tahansa unionin raportointikehyksen puitteissa.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen asettaa etusijalle sellaiset tiedot, jotka koskevat yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä ja johdannaisia koskevaa raportointia, mutta sen tarkastelu ei rajoitu vain tällaisiin tietoihin.

Laatiessaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua kertomusta vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen tekee tiivistä yhteistyötä muiden Euroopan valvontaviranomaisten ja Euroopan keskuspankin kanssa ja ottaa tarvittaessa mukaan kansalliset toimivaltaiset viranomaiset."

17) Lisätään 35 a artikla seuraavasti:

Määrällistä valvontaan liittyvää säännöllistä raportointia koskevat valvontaviranomaisten myöntämät vapautukset ja rajoitukset

1. Kun 35 artiklan 2 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitetut ennalta määritetyt määräajat ovat yhtä vuotta lyhyempiä, valvontaviranomaiset voivat rajoittaa valvontaan liittyvää säännöllistä raportointia seuraavissa tapauksissa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 129 artiklan 4 kohdan soveltamista:

- a) kyseisten tietojen antaminen olisi liian suuri rasite yrityksen liiketoimintaan liittyvien riskien luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen nähden;
- b) tiedot annetaan vähintään vuosittain.

Tämä valvontaan liittyvää säännöllistä raportointia koskeva rajoitus myönnetään ainoastaan yrityksille, joiden osuus jäsenvaltion henki- ja vahinkovakuutusmarkkinoista tai sen jälleenvakuutusmarkkinoista ei ole yli 20 prosenttia, kun osuus vahinkovakuutusmarkkinoista perustuu bruttomääräisiin vakuutusmaksutuloihin ja osuus henkivakuutusmarkkinoista perustuu vakuutusteknisen vastuuvelan bruttomäärään.

Päättyessään, voidaanko yrityksiin soveltaa kyseisiä rajoituksia, valvontaviranomaisten on asetettava etusijalle pienet ja rakenteeltaan yksinkertaiset yritykset.

2. Valvontaviranomaiset voivat rajoittaa valvontaan liittyvää säännöllistä raportointia tai vapauttaa vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset eräkohtaisesta raportoinnista seuraavissa tapauksissa:

- a) kyseisten tietojen antaminen olisi liian suuri rasite yrityksen liiketoimintaan liittyvien riskien luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen nähden;
- b) kyseisten tietojen antaminen ei ole tarpeen yrityksen tuloksellista valvontaa varten;
- c) vapautus ei heikennä unionin asianomaisten rahoitusjärjestelmien vakautta; ja
- d) yritys pystyy toimittamaan tiedot pyynnöstä.

Eräkohtaista raportointia koskeva vapautus myönnetään vain yrityksille, joiden osuus jäsenvaltion henki- ja vahinkovakuutusmarkkinoista tai sen jälleenvakuutusmarkkinoista on enintään 20 prosenttia, kun osuus vahinkovakuutusmarkkinoista perustuu bruttomääräisiin vakuutusmaksutuloihin ja osuus henkivakuutusmarkkinoista perustuu vakuutusteknisen vastuuvelan bruttomäärään. Määrittäessään yritysten oikeutta näihin rajoituksiin tai vapautuksiin valvontaviranomaisten on asetettava etusijalle pienet ja rakenteeltaan yksinkertaiset yritykset.

3. Vakuutus- ja jälleenvakuutusalan kytkösyrietykset vapautetaan eräkohtaisesta valvontaan liittyvästä säännöllisestä raportoinnista, jos 35 artiklan 2 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettut ennalta määritetyt määräajat ovat yhtä vuotta lyhyempiä, edellyttäen, että ne täyttävät molemmat seuraavista edellytyksistä:

- a) kaikki vakuutetut henkilöt ja edunsaajat ovat jompiakumpia seuraavista:
 - oikeushenkilöitä siinä ryhmässä, johon vakuutus- tai jälleenvakuutusalan kytkösyritys kuuluu,
 - luonnollisia henkilöitä, jotka voivat kuulua kyseisen ryhmän vakuutussopimusten piiriin, edellyttäen, että kyseisiä luonnollisia henkilöitä koskeva liiketoiminta on alle viisi prosenttia vakuutusteknisestä vastuuvelasta;

- b) vakuutus- tai jälleenvakuutusalan kytkösyrityksen vakuutusvelvoitteet sekä vakuutus- tai jälleenvakuutusalan kytkösyrityksen jälleenvakuutusvelvoitteiden taustalla olevat vakuutussopimukset eivät koostu pakollisista vastuuvakuutuksista.

4. Sovellettaessa 1 ja 2 kohtaa valvontaviranomaisten on osana valvojan tarkastusprosessia arvioitava pieniksi ja rakenteeltaan yksinkertaisiksi yrityksiksi luokiteltujen yritysten osalta, onko tietojen toimittaminen liian suuri rasite yrityksen liiketoimintaan liittyvien riskien luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen nähden, ja otettava tällöin huomioon vähintään seuraavat seikat:

- a) yrityksen sijoituksiin kohdistuvat markkinariskit;
- b) riskikeskittymien taso;
- c) yrityksen varojen hoidon mahdolliset vaikutukset rahoitusjärjestelmän vakauteen;
- d) yrityksen järjestelmät ja rakenteet, joissa se antaa tietoja valvontatarkoituksiin, ja 35 artiklan 5 kohdassa tarkoitettut kirjalliset toimintaperiaatteet.

5. Sovellettaessa 1 ja 2 kohtaa valvontaviranomaisten on osana valvojan tarkastusprosessia arvioitava sellaisten yritysten osalta, joita ei ole luokiteltu pieniksi ja rakenteeltaan yksinkertaisiksi yrityksiksi, onko tietojen toimittaminen liian suuri rasite yrityksen liiketoimintaan liittyvien riskien luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen nähden, ja otettava tällöin huomioon vähintään 4 kohdan a–d alakohdassa tarkoitettut parametrit sekä seuraavat seikat:

- a) yrityksen vakuutusmaksujen, vakuutusteknisen vastuuvelan ja omaisuuserien määrä;
- b) yrityksen kattamien korvausten ja etuuksien volatiliteetti;
- c) niiden henki- ja vahinkovakuutusluokkien kokonaismäärä, joita varten toimilupa on annettu;
- d) yrityksen hallintojärjestelmän asianmukaisuus;
- e) vakavaraisuuspääomavaatimuksen ja vähimmäispääomavaatimuksen mukaisen oman varallisuuden taso;
- f) se, onko yritys vakuutus- tai jälleenvakuutusalan kytkösyritys, joka vakuuttaa tai jälleenvakuuttaa ainoastaan sen teollisuus- tai liikeyrityksryhmän riskejä, johon se itse kuuluu.

6. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan 1–5 kohdan yhtenäinen ja yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen antaa asetuksen (EU) N:o 1094/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita, joissa täsmennetään tarkemmin

- a) tämän artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa ja 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen markkinaosuuksien määrittämisessä käytettävät menetelmät; ja
- b) menettely, jota valvontaviranomaisten on käytettävä ilmoittaessaan vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksille kaikista tässä artikkelissa tarkoitetuista rajoituksista tai vapautuksista."

18) Lisätään 35 b artikla seuraavasti:

"35 b artikla

Raportoinnin määraajat

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset toimittavat 35 artiklan 1–4 kohdassa tarkoitetut tiedot vuosittain tai harvemmin 16 viikon kuluessa yrityksen tilikauden päättymisestä.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset toimittavat 35 artiklan 1–4 kohdassa tarkoitetut tiedot neljännesvuosittain viimeistään viiden viikon kuluttua kunkin vuosineljänneksen päättymisestä.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset toimittavat 35 artiklan 5 a kohdassa tarkoitetun säännöllisesti toimitettavan valvontaraportin viimeistään 18 viikon kuluttua yrityksen tilikauden päättymisestä.
4. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi yhden tai useamman kansallisen valvontaviranomaisen pyynnöstä tai omasta aloitteestaan julistaa toimintaa häiritsevät tapahtumat poikkeukselliseksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EU) N:o 1094/2010 18 artiklan mukaisia vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen valtuuksia. Toimintaa häiritsevä tapahtuma voidaan julistaa poikkeukselliseksi vain, jos se johtuu terveydellisestä hätätilanteesta, luonnonkatastrofista tai muusta äärimmäisestä tapahtumasta ja jos se vaikuttaa olennaisesti sellaisten vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten operatiivisiin valmiuksiin, joiden osuus markkinoista tai asianomaisista vakuutuslajeista on merkittävä.

Jos vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen on julistanut toimintaa häiritsevän tapahtuman poikkeukselliseksi, asianomaiset kansalliset valvontaviranomaiset voivat kolmen kuukauden kuluessa ilmoituksen antamisesta pidentää 1, 2 tai 3 kohdassa tarkoitettuja määräaikoja väliaikaisesti enintään kymmenellä viikolla asianomaisten yritysten osalta. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen julistettua toimintaa häiritsevän tapahtuman poikkeukselliseksi asianomaiset kansalliset valvontaviranomaiset voivat tarvittaessa pidentää kyseisiä määräaikoja niiden raportointivelvoitteiden osalta, jotka täyttyvät kuuden kuukauden kuluessa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen julistuksesta. Jos asianomaiset yritykset kuuluvat ryhmään, johon sovelletaan ryhmävalvontaa 213 artiklan 2 kohdan mukaisesti, kansallisten valvontaviranomaisten on ilmoitettava tästä pidentämisestä viipymättä ryhmävalvojalle."

19) Korvataan 36 artiklan 2 kohdan a alakohta seuraavasti:

"a) 42 artiklassa tarkoitettu hallintojärjestelmä, mukaan lukien sopivuutta ja luotettavuutta koskevat vaatimukset, sekä IV luvun 2 jaksossa tarkoitettu yrityksen riski- ja vakavaraisuusarvio;"

20) Muutetaan 37 artikla seuraavasti:

a) lisätään 1 kohtaan e alakohta seuraavasti:

"e) vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys soveltaa jotakin 308 c ja 308 d artiklassa tarkoitetuista siirtymätoimenpiteistä ja kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

i) yritys ei täyttäisi vakavaraisuuspääomavaatimusta soveltamatta siirtymätoimenpidettä;

ii) yritys ei ole toimittanut valvontaviranomaiselle joko alustavaa vaiheistussuunnitelmaa 308 e artiklan toisessa kohdassa säädettyssä määräajassa tai mainitun artiklan kolmannessa kohdassa säädettyä vaadittua vuosikertomusta."

b) korvataan 2 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

"Edellä 1 kohdan d ja e alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa lisäpääomavaatimuksen on oltava oikeassa suhteessa kyseisissä kohdissa tarkoitettu poikkeamasta tai täyttämättä jäämisestä aiheutuviin olennaisiin riskeihin."

21) Muutetaan 41 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

"Hallintojärjestelmästä on tehtävä säännöllisesti sisäinen arviointi. Tällaiseen sisäiseen arviointiin on sisällyttävä arvio hallinto-, johto- tai valvontaelimen kokoonpanon, toimivuuden ja sisäisen hallinnon asianmukaisuudesta ottaen huomioon yrityksen liiketoimintaan liittyvien riskien luonne, laajuus ja monimutkaisuus."

b) lisätään 2 a kohta seuraavasti:

"2 a. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset nimittävät eri henkilöt hoitamaan riskinhallintatoiminnon, aktuaaritoiminnon, sääntöjen noudattamista valvovan toiminnon ja sisäisen tarkastuksen toiminnon keskeisiä tehtäviä ja että jokainen näistä tehtävistä hoidetaan eturistiriitojen välttämiseksi toisistaan riippumattomasti.

Kun yritys on luokiteltu 29 b artiklan mukaiseksi pieneksi ja rakenteeltaan yksinkertaiseksi yritykseksi ja kun yritys on saanut 29 d artiklan mukaisen valvontaviranomaisten ennakkohyväksynnän, riskinhallintatoimintoa, aktuaaritoimintoa ja sääntöjen noudattamista valvovaa toimintoa koskevista keskeisistä tehtävistä vastaavat henkilöt voivat hoitaa myös mitä tahansa muuta keskeistä tehtävää kuin sisäisen tarkastuksen toimintoa, mitä tahansa oleellista tehtävää tai olla hallinto-, johto- tai valvontaelimen jäseniä, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) mahdollisia eturistiriitoja hallitaan asianmukaisesti;

b) tehtävien yhdistäminen tai tehtävän yhdistäminen hallinto-, johto- tai valvontaelimen jäsenyyssehtoon ei vaaranna henkilön kykyä hoitaa tehtäviään."

- c) korvataan 3 kohta seuraavasti:

"3. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksillä on oltava kirjalliset toimintaperiaatteet ainakin riskienhallinnasta, sisäisestä valvonnasta, sisäisestä tarkastuksesta, palkitsemisesta ja tarvittaessa ulkoistamisesta. Niiden on varmistettava toimintaperiaatteiden täytäntöönpano.

Kirjallisia toimintaperiaatteita on tarkasteltava uudelleen ainakin vuosittain. Hallinto-, johto- tai valvontaelimen on hyväksyttävä ne ennakolta, ja ne on mukautettava järjestelmää tai kyseistä alaa koskeviin merkittäviin muutoksiin. Pienet ja rakenteeltaan yksinkertaiset yritykset voivat tehdä uudelleentarkastelun harvemmin vähintään joka kolmas vuosi, jollei valvontaviranomainen katso kyseisen yrityksen erityisolosuhteiden perusteella, että uudelleentarkastelu on tehtävä useammin."

- 22) Muutetaan 42 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 2 ja 3 kohta seuraavasti:

"2. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on ilmoitettava valvontaviranomaiselle yrityksen tosiasiallisesta toiminnasta vastaavien tai sen muista keskeisistä tehtävistä vastaavien henkilöiden vaihtumisesta sekä vaihtumisen syyt ja kaikki tiedot, joita tarvitaan niiden uusien henkilöiden sopivuuden ja luotettavuuden arvioimiseksi, jotka on nimitetty johtamaan yritystä.

3. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on ilmoitettava valvontaviranomaiselleen, jos joku 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuista henkilöistä ei enää täytä 1 kohdan vaatimuksia tai jos hänet on tästä syystä vaihdettu."

- b) lisätään 4 kohta seuraavasti:

"4. Jos henkilö, joka vastaa yrityksen tosiasiallisesta toiminnasta tai joka on yrityksessä muissa keskeisissä tehtävissä, ei täytä 1 kohdassa säädettyjä vaatimuksia, valvontaviranomaisilla on valtuudet vaatia vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä poistamaan kyseinen henkilö asianomaisesta tehtävästä."

23) Muutetaan 44 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 2 kohta seuraavasti:

i) korvataan e alakohta seuraavasti:

"e) operatiivisten riskien hallinta, mukaan lukien Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/881* 2 artiklan 1 alakohdassa määritelty kyberturvallisuus;

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/881, annettu 17 päivänä huhtikuuta 2019, Euroopan unionin kyberturvallisuusvirasto ENIS:stä ja tieto- ja viestintätekniikan kyberturvallisuussertifioinnista sekä asetuksen (EU) N:o 526/2013 kumoamisesta (kyberturvallisuusasetus) (EUVL L 151, 7.6.2019, s. 15)."

ii) lisätään alakohta seuraavasti:

"Kun vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykset soveltavat 77 d artiklassa tarkoitettua volatilitteettikorjausta, niiden likviditeettisuunnitelmissa on otettava huomioon volatilitteettikorjauksen käyttö ja arvioitava, voiko syntyä volatilitteettikorjauksen käytön kanssa ristiriidassa olevia likviditeettiongelmia."

b) muutetaan 2 a kohta seuraavasti:

i) muutetaan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

– korvataan b alakohdan i alakohta seuraavasti:

"i) vakuutusteknisen vastuuvélkansa ja hyväksyttävän oman varallisuutensa herkkyyden vastaavuuskorjauksen laskennan perusoletuksille, mukaan luettuna 77 c artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettun perusmarginaalin laskenta;"

– kumotaan b alakohdan iii alakohta;

– korvataan c alakohta seuraavasti:

"c) jäljempänä 77 d artiklassa tarkoitettua volatiliteettikorjausta sovellettaessa vakuutusteknisen vastuuvélkansa ja hyväksyttävän oman varallisuutensa herkkyyys sellaisille taloudellisten olosuhteiden muutoksille, jotka vaikuttaisivat 77 d artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun riskikorjattuun marginaaliin."

ii) korvataan kolmas alakohta seuraavasti:

"Kun sovelletaan 77 d artiklassa tarkoitettua volatiliteettikorjausta, volatiliteettikorjaus on otettava huomioon 41 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa riskienhallintaa koskevissa kirjallisissa toimintaperiaatteissa."

24) Muutetaan 45 artikla seuraavasti:

a) lisätään 1 kohdan toiseen alakohtaan d, e ja f alakohta seuraavasti:

"d) makrotaloudellisen tilanteen sekä makrotalouden ja rahoitusmarkkinoiden mahdollisen kehityksen tarkastelu ja analysointi;

e) valvontaviranomaisen pyynnöstä seuraavien seikkojen tarkastelu ja analysointi:

i) makrovakautta koskevat huolenaiheet, jotka voivat vaikuttaa yrityksen erityiseen riskiprofiiliin, hyväksyttyihin riskirajoihin, liiketoimintastrategiaan, vakuutustoimintaan tai sijoituspäätöksiin sekä a alakohdassa tarkoitettuun yrityksen yleiseen vakavaraisuuden tarpeeseen;

ii) yrityksen sellaiset toiminnot, jotka voivat vaikuttaa makrotalouden ja rahoitusmarkkinoiden kehitykseen ja jotka voivat muuttua järjestelmäriskin aiheuttajiksi;

f) yrityksen yleinen kyky täyttää taloudelliset velvoitteensa vakuutuksenottajia ja muita vastapuolia kohtaan näiden velvoitteiden erääntyessä, myös stressiolosuhteissa."

b) lisätään 1 a ja 1 b kohta seuraavasti:

"1 a. Sovellettaessa 1 kohdan d ja e alakohtaa makrotalouden ja rahoitusmarkkinoiden kehitykseen on sisällyttävä ainakin seuraavia koskevat kysymykset:

- a) korkojen ja marginaalien taso;
- b) rahoitusmarkkinaindeksien taso;
- c) inflaatio;
- d) sidonnaisuus muihin rahoitusmarkkinoiden toimijoihin;
- e) ilmastonmuutos, pandemiat, muut laajamittaiset tapahtumat ja muut katastrofit, jotka voivat vaikuttaa vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin.

Edellä olevaa 1 kohdan e alakohtaa sovellettaessa makrovakautta koskeviin huolenaiheisiin on sisällyttävä ainakin mahdolliset epäsuotuisat tulevaisuuden skenaariot ja riskit, jotka liittyvät luottosykliin, talouden laskusuhdanteeseen, sijoitustoiminnan laumakäyttäytymiseen tai liiallisiin toimialatason riskikeskittymiin.

1 b. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että pieniksi ja rakenteeltaan yksinkertaisiksi yrityksiä luokiteltujen yritysten ei tarvitse tehdä 29 c artiklan nojalla 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettua analyysia."

c) korvataan 2 a kohta seuraavasti:

"2 a. Kun vakuutus- tai jälleenvakuutusyrittäjä soveltaa 77 b artiklassa tarkoitettua vastaavuuskorjausta, 77 d artiklassa tarkoitettua volatilititeettikorjausta tai 77 a artiklan 2 kohdassa sekä 308 c ja 308 d artiklassa ja tapauksen mukaan 111 artiklan 1 kohdan [toisessa] alakohdassa tarkoitettuja siirtymätoimenpiteitä, sen on tehtävä arvio 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen pääomavaatimusten noudattamisesta ottaen huomioon kyseiset korjaukset ja siirtymätoimenpiteet sekä ottamatta niitä huomioon.

Tästä poiketen 77 a artiklassa tarkoitettuja siirtymätoimenpiteitä koskevaa arviointivaatimusta ei kuitenkaan sovelleta valuuttaan, johon sovelletaan jotakin seuraavista:

- i. kyseisen valuutan määräisten vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteisiin liittyvien tulevaisuuden kassavirtojen osuus kaikista vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteisiin liittyvistä tulevaisuuden kassavirroista on enintään viisi prosenttia;
- ii. kyseisen valuutan määräisiin vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteisiin liittyvien tulevaisuuden kassavirtojen osalta niiden maturiteetteihin liittyvien tulevaisuuden kassavirtojen osuus, joissa asiaankuuluva riskitön korkokäyrä ekstrapoloidaan suhteessa kaikkiin vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteisiin liittyviin tulevaisuuden kassavirtoihin, on enintään kymmenen prosenttia."

d) lisätään 2 b kohta seuraavasti:

"2 b. Jos vakuutus- tai jälleenvakuutusyrittäjä soveltaa 77 d artiklassa tarkoitettua volatilititeettikorjausta, 1 kohdassa tarkoitettuun arviointiin on lisäksi sisällytettävä se, miten merkittävästi kyseisen yrityksen riskiprofiili poikkeaa volatilititeettikorjauksen perusoletuksista."

e) korvataan 5 kohta seuraavasti:

"5. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on tehtävä 1 kohdassa tarkoitettu arvio vuosittain ja viipymättä, jos niiden riskiprofiiliin on tullut merkittävä muutos.

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset voivat suorittaa 1 kohdassa tarkoitetun arvioinnin vähintään joka toinen vuosi ja viipymättä riskiprofiilinsa merkittävän muutoksen jälkeen, jollei valvontaviranomainen yrityksen erityisolosuhteiden perusteella päättä, että arviointi on tehtävä useammin, jos jompikumpi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

- a) yritys on luokiteltu pieneksi ja rakenteeltaan yksinkertaiseksi yritykseksi;
- b) yritys on vakuutus- tai jälleenvakuutusalan kytkösyritys, joka täyttää kaikki seuraavat kriteerit:
 - i) kaikki vakuutetut henkilöt ja edunsaajat ovat oikeushenkilöitä siinä ryhmässä, johon vakuutus- tai jälleenvakuutusalan kytkösyritys kuuluu, tai luonnollisia henkilöitä, jotka voivat kuulua kyseisen ryhmän vakuutussopimusten piiriin, ja liiketoiminta, joka kattaa sellaiset luonnolliset henkilöt, jotka voivat kuulua ryhmän vakuutussopimusten piiriin, on alle viisi prosenttia vakuutusteknisestä vastuuvälistä;
 - ii) vakuutus- tai jälleenvakuutusalan kytkösyrityksen vakuutusvelvoitteet sekä vakuutus- tai jälleenvakuutusalan kytkösyrityksen jälleenvakuutusvelvoitteiden taustalla olevat vakuutussopimukset eivät koostu pakollisista vastuuvakuutuksista.

Vuosittaista arviointia koskeva poikkeus ei estä yritykseltä riskien jatkuvaa määrittämistä, mittaamista, seuraamista, hallitsemista ja raportoimista."

f) lisätään 8 kohta seuraavasti:

"8. Jos muille viranomaisille kuin valvontaviranomaisille on annettu makrovakauseroavontaa koskeva toimeksianto, jäsenvaltioiden on 1 kohdan d ja e alakohtaa sovellettaessa varmistettava, että valvontaviranomaiset jakavat tässä artiklassa tarkoitettujen vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten laatimien yrityksen riski- ja vakavaraisuusarvioiden makrovakautta koskevien arviointiensa tulokset sellaisten asianomaisten kansallisten viranomaisten kanssa, joilla on makrovakauseroavontaa koskeva toimeksianto.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvontaviranomaiset tekevät yhteistyötä kaikkien sellaisten kansallisten viranomaisten kanssa, joilla on makrovakauseroavontaa koskeva toimeksianto, analysoidakseen tuloksia ja tarvittaessa määrittääkseen sellaisia makrovakautta koskevia huolenaiheita, jotka liittyvät siihen, miten yritysten toiminta voi vaikuttaa makrotalouden ja rahoitusmarkkinoiden kehitykseen.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvontaviranomaiset jakavat asianomaisen yrityksen kanssa kaikki makrovakautta koskevat huolenaiheet ja arvioinnin kannalta merkitykselliset syöttöparametrit."

g) lisätään 9 kohta seuraavasti:

"9. Kun valvontaviranomainen päättää, pyytääkö se jotakin 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettua analyysiä vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykseltä, joka on 213 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan mukaisen ryhmävalvonnan piiriin kuuluva tytäryritys, sen on harkittava, suorittaako osakasyrityksenä oleva vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys, vakuutushallintayhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö, jonka kotipaikka on unionissa, jonkin 1 kohdan e alakohdassa tarkoitetuista analyyseistä ryhmätasolla ja kattaako se kyseisen tytäryrityksen erityispiirteet.

Kansallisten valvontaviranomaisten on toimitettava vuosittain sekä vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle että järjestelmäriskikomitealle luettelo vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksistä sekä luettelo ryhmistä, joita varten ne pyytävät makrovakauden lisätoimenpiteitä."

25) Lisätään 45 a artikla seuraavasti:

"45 a artikla

Ilmastonmuutosskenaarioiden analyysi

1. Edellä 45 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen riskien tunnistamiseksi ja arvioimiseksi asianomaisen yrityksen on myös arvioitava, altistuuko se olennaisesti ilmastonmuutosriskeille. Yrityksen on osoitettava 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa arviossa ilmastonmuutosriskeille altistumisensa olennaisuus.

2. Jos kyseinen yritys altistuu olennaisesti ilmastonmuutosriskeille, yrityksen on määritettävä vähintään kaksi pitkän aikavälin ilmastonmuutosskenaariota, joihin kuuluvat seuraavat:

a) pitkän aikavälin ilmastomuutoskenaario, jossa maapallon lämpötilan nousu jää alle kahteen celsiusasteeseen;

b) pitkän aikavälin ilmastomuutoskenaario, jossa maapallon lämpötilan nousu on vähintään kaksi celsiusastetta.

3. Edellä 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun arvioon on säännöllisin väliajoin sisällyttävä analyysi tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti määritettyjen pitkän aikavälin ilmastomuutoskenaarioiden vaikutuksista yrityksen liiketoimintaan. Analyysivälien on oltava oikeassa suhteessa yrityksen liiketoimintaan liittyvien ilmastomuutosriskien luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen, mutta ne eivät saa olla kolmea vuotta pidempiä.

4. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuja pitkän aikavälin ilmastomuutoskenaarioita on tarkasteltava uudelleen vähintään kolmen vuoden välein ja päivitettävä tarvittaessa.

5. Poiketen siitä, mitä 2, 3 ja 4 kohdassa säädetään, pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten yritysten ei tarvitse määrittää ilmastomuutoskenaarioita eikä arvioida niiden vaikutusta yrityksen liiketoimintaan, sanotun kuitenkin rajoittamatta 29 c artiklan soveltamista."

26) Muutetaan 51 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Ottaen huomioon 35 artiklan 3 kohdassa vaaditut tiedot ja mainitun artiklan 4 kohdassa vahvistetut periaatteet jäsenvaltioiden on vaadittava, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset julkistavat vuosittain kertomuksen vakavaraisuudestaan ja taloudellisesta tilastaan.

Vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevassa kertomuksessa on oltava kaksi erillistä selkeästi määritettyä ja yhdessä julkistettua osaa. Ensimmäisen osan on koostuttava vakuutuksenottajille ja edunsaajille osoitetuista tiedoista ja toisen osan muille markkinaosapuolille osoitetuista tiedoista. "

- b) korvataan 1 a kohta seuraavasti:

"1 a. Vakuutuksenottajille ja edunsaajille osoitetuista tiedoista koostuvan vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen osan on sisällettävä seuraavat tiedot:

- a) lyhyt kuvaus yrityksen liiketoiminnasta ja siitä suoriutumisesta; ja
- b) lyhyt kuvaus yrityksen pääomanhallinnasta ja riskiprofiilista."

- c) lisätään 1 b ja 1 c kohta seuraavasti:

"1 b. Muille markkinaosapuolille osoitetuista tiedoista koostuvan vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen osan on sisällettävä seuraavat tiedot joko täydellisinä tietoina tai viittauksina luonteeltaan ja laajuudeltaan vastaaviin tietoihin, jotka on julkistettu muiden oikeudellisten tai sääntelyvaatimusten mukaisesti:

- a) kuvaus yrityksen liiketoiminnasta ja siitä suoriutumisesta;
- b) kuvaus hallintojärjestelmästä;
- c) erilliset kuvaukset varojen, vakuutusteknisen vastuuvelan ja muiden velkojen osalta niiden arvostuksessa käytetyistä kriteereistä ja menetelmistä;
- d) pääomanhallinnan ja riskiprofiilin kuvaus, joka sisältää ainakin seuraavat tiedot:

- i) oman varallisuuden rakenne, määrä ja laatu;
- ii) vakavaraisuuspääomavaatimuksen ja vähimmäispääomavaatimuksen määrät;
- iii) unionin rahoitusjärjestelmien rahoitusvakauden kannalta merkityksellisten vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten osalta tiedot riskiherkkyydestä;
- iv) vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskentaan käytetty 304 artiklassa säädetty mahdollisuus;
- v) tiedot, joiden perusteella voidaan ymmärtää standardikaavan perusoletusten ja yrityksen vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa käyttämän sisäisen mallin perusoletusten pääasialliset erot;
- vi) määrä, jonka verran vähimmäispääomavaatimus on jäänyt täyttämättä tai jonka verran vakavaraisuuspääomavaatimus on jäänyt täyttämättä merkittävilta osin raportointikaudella, vaikka poikkeama olisi myöhemmin korjattu, sekä selvitys poikkeaman alkuperästä ja seurauksista ja mahdollisesti toteutetuista korjaavista toimenpiteistä.

1 c. Sovellettaessa 77 b artiklassa tarkoitettua vastaavuuskorjausta tämän artiklan 1 b kohdan c alakohdassa ja d alakohdan i ja ii alakohdassa tarkoitettuun kuvaukseen on sisällyttävä kuvaus vastaavuuskorjauksesta sekä siitä velvoitteiden ja varattujen omaisuuserien salkusta, johon vastaavuuskorjausta sovelletaan, sekä määrällinen arvio siitä, miten vastaavuuskorjauksen nollaaminen vaikuttaisi yrityksen taloudelliseen asemaan.

Tämän artiklan 1 b kohdan b alakohdassa ja c alakohdan i ja ii alakohdassa tarkoitettua kuvauksen on sisällettävä myös maininta siitä, käyttääkö yritys 77 d artiklassa tarkoitettua volatiliteettikorjausta, ja jos volatiliteettikorjausta käytetään, yrityksen on julkistettava seuraavat tiedot:

- a) määrällinen arvio siitä, miten volatiliteettikorjauksen nollaaminen vaikuttaisi yrityksen taloudelliseen asemaan;
- b) kunkin asianomaisen valuutan tai soveltuvien osien osalta 77 d artiklan mukaisesti laskettu volatiliteettikorjaus ja vastaavat vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteiden parhaat estimaatit."

d) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

"2. Edellä 1 b kohdan d alakohdan i alakohdassa tarkoitettuun kuvaukseen on sisällyttävä analyysi merkittävistä muutoksista edelliseen raportointikauteen verrattuna sekä selvitys merkittävistä eroista suhteessa kyseisten erien arvoon tilinpäätöksissä ja lyhyt kuvaus pääoman siirrettävyydestä.

Tämän artiklan 1 b kohdan d alakohdan ii alakohdassa tarkoitetuissa vakavaraisuuspääomavaatimusta koskevissa tiedoissa on erikseen ilmoitettava VI luvun 4 jakson 2 ja 3 alajakson mukaisesti laskettu määrä sekä 37 artiklan nojalla mahdollisesti määrätty lisäpääomavaatimus tai niiden erityisparametrien vaikutus, joita vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen on käytettävä 110 artiklan mukaisesti, ja tiivistelmä perusteista, joilla asianomainen valvontaviranomainen on nämä määrännyt.

Vakavaraisuuspääomavaatimuksen julkistamisen yhteydessä on tapauksen mukaan ilmoitettava, että sen lopullisesta määrästä on vielä tehtävä valvontaan liittyvä arviointi."

e) lisätään 3–10 kohta seuraavasti:

"3. Vakuutusalan kytkösyriksiä ei vaadita julkistamaan vakuutuksenottajille ja edunsaajille osoitettua osaa, eikä niitä vaadita sisällyttämään muille markkinaosapuolille osoitettuun osaan muita tietoja kuin 56 artiklassa tarkoitetuissa teknisissä täytäntöönpanostandardeissa vaaditut määrälliset tiedot edellyttäen, että nämä yritykset täyttävät seuraavat edellytykset:

- a) kaikki vakuutetut henkilöt ja edunsaajat ovat oikeushenkilöitä siinä ryhmässä, johon vakuutusalan kytkösyritys kuuluu, tai luonnollisia henkilöitä, jotka voivat kuulua kyseisen ryhmän vakuutus sopimusten piiriin, ja liiketoiminta, joka kattaa sellaiset luonnolliset henkilöt, jotka voivat kuulua ryhmän vakuutus sopimusten piiriin, on alle viisi prosenttia vakuutusteknisestä vastuuvasta;
- b) vakuutusalan kytkösyrityksen vakuutusvelvoitteet eivät koostu pakollisista vastuuvakuutuksista.

4. Jälleenvakuutusalan kytkösyrityksiä ei vaadita julkistamaan vakuutuksenottajille ja edunsaajille osoitettua osaa, eikä niitä vaadita sisällyttämään muille markkinaosapuolille osoitettuun osaan muita tietoja kuin 56 artiklassa tarkoitetuissa teknisissä täytäntöönpanostandardeissa vaaditut määrälliset tiedot edellyttäen, että nämä yritykset täyttävät seuraavat edellytykset:

- a) kaikki vakuutetut henkilöt ja edunsaajat ovat oikeushenkilöitä siinä ryhmässä, johon jälleenvakuutusalan kytkösyritys kuuluu, tai luonnollisia henkilöitä, jotka voivat kuulua kyseisen ryhmän vakuutus sopimusten piiriin, ja liiketoiminta, joka kattaa sellaiset luonnolliset henkilöt, jotka voivat kuulua ryhmän vakuutus sopimusten piiriin, on alle viisi prosenttia vakuutusteknisestä vastuuvasta ;
- b) jälleenvakuutusalan kytkösyrityksen jälleenvakuutusvelvoitteiden taustalla olevat vakuutus sopimukset eivät liity pakolliseen vastuuvakuutukseen;
- c) emoyritykselle tai mille tahansa ryhmään kuuluvalle yritykselle annetut voimassa olevat lainat, mukaan lukien konsernitilijärjestelyt, eivät ylitä 20:tä prosenttia jälleenvakuutusalan kytkösyrityksen kokonaisvaroista;
- d) vakuutusteknisen vastuuvastan bruttomäärästä aiheutuva enimmäistappio voidaan arvioida deterministisesti käyttämättä stokastisia menetelmiä.

5. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jälleenvakuutusyritykset voivat jättää julkistamatta vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen vakuutuksenottajille ja edunsaajille osoitetun osan.

6. Poiketen siitä, mitä 1 b kohdassa säädetään, pienet ja rakenteeltaan yksinkertaiset yritykset voivat päättää julkistaa muille markkinaosapuolille osoitetuista tiedoista koostuvassa vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen osassa ainoastaan 56 artiklassa tarkoitetuissa teknisissä täytäntöönpanostandeissa vaaditut määrälliset tiedot edellyttäen, että ne julkistavat kolmen vuoden välein täydellisen kertomuksen, joka sisältää kaikki tässä artiklassa vaaditut tiedot.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset toimittavat tämän artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettut tiedot 18 viikon kuluessa yrityksen tilikauden päättymisestä ja että valvontaviranomaisilla on toimivalta tarvittaessa pidentää tätä määräaika väliaikaisesti enintään kymmenellä viikolla asianomaisten yritysten osalta, jos kyseessä on toimintaa häiritsevä tapahtuma, jonka vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen on 35 b artiklan 4 kohdan mukaisesti julistanut poikkeukselliseksi. Näitä määräaikoja voidaan tarvittaessa pidentää niiden raportointivelvoitteiden osalta, jotka täyttyvät kuuden kuukauden kuluessa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen julistuksesta. Jos asianomaiset yritykset kuuluvat ryhmään, johon sovelletaan ryhmävalvontaa 213 artiklan 2 kohdan mukaisesti, kansallisten valvontaviranomaisten on ilmoitettava tästä pidentämisestä viipymättä ryhmävalvojalle.

8. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on osana 1 kohdassa tarkoitettua kertomusta ilmoitettava vaikutukset, joita aiheutuu siitä, että 77 artiklan mukaisessa vakuutusteknisen vastuuvelan määrittämisessä käytetään asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän sijasta 77 e artiklan 1 kohdan aa alakohdassa tarkoitettua asiaankuuluvaa riskitöntä korkokäyrää, joka on määritetty ekstrapolointia koskevaa siirtymätoimenpidettä soveltamatta.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, julkistamisvaatimusta ei kuitenkaan sovelleta valuuttaan, johon sovelletaan jotakin seuraavista:

- i) kyseisen valuutan määräisten vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteisiin liittyvien tulevaisuuden kassavirtojen osuus kaikista vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteisiin liittyvistä tulevaisuuden kassavirroista on enintään viisi prosenttia;
- ii) kyseisen valuutan määräisiin vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteisiin liittyvien tulevaisuuden kassavirtojen osalta niiden maturiteetteihin liittyvien tulevaisuuden kassavirtojen osuus, joissa asiaankuuluva riskitön korkokäyrä ekstrapoloidaan suhteessa kaikkiin vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteisiin liittyviin tulevaisuuden kassavirtoihin, on enintään kymmenen prosenttia.

9. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on osana 1 kohdassa tarkoitettua kertomusta tarvittaessa ilmoitettava 111 artiklan 1 kohdan [toisen] alakohdan ja 77 a artiklan 2 kohdan nojalla käytettyjen siirtymätoimenpiteiden vaikutukset niiden taloudelliseen asemaan.

10. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on osana 1 kohdassa tarkoitettua kertomusta ilmoitettava 77 a, 308 c ja 308 d artiklassa ja tarvittaessa 111 artiklan 1 kohdan [toisessa] alakohdassa säädettyjen siirtymätoimenpiteiden soveltamatta jättämisen yhteisvaikutukset niiden taloudelliseen asemaan."

27) Lisätään 51 a artikla seuraavasti:

"51 a artikla

"51 a artikla

Vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskeva kertomus: tilintarkastusvaatimukset

1. Muiden vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten kuin pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten yritysten ja vakuutus- ja jälleenvakuutusalan kytkösyriyten osalta on tarkastettava tase, joka julkistetaan osana vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevaa kertomusta tai osana yhdistettyä vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevaa kertomusta.
2. Poiketen siitä, mitä 29 c artiklassa säädetään, jäsenvaltiot voivat laajentaa 1 kohdassa säädetyn velvoitteen koskemaan pieniksi ja rakenteeltaan yksinkertaisiksi yrityksiksi luokiteltuja yrityksiä ja vakuutus- ja jälleenvakuutusalan kytkösyriyksiä.
3. Jäsenvaltiot voivat laajentaa tilintarkastusvaatimuksen soveltamisalan koskemaan vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen muita osia.
4. Lakisääteisen tilintarkastajan tai tilintarkastusyhteisön on suoritettava tilintarkastus direktiivin 2006/43/EY 26 artiklan nojalla sovellettavien standardien mukaisesti. Lakisääteisten tilintarkastajien ja tilintarkastusyhteisöjen on tätä tehtävää hoitaessaan noudatettava 72 artiklassa säädettyjä tilintarkastajien velvollisuuksia.

Portugalissa osia tilintarkastuksesta voivat suorittaa yhteisöt, jotka on rekisteröity *Atuário Responsável* -yhteisöiksi kansallisen lainsäädännön mukaisesti, edellyttäen että ne toimivat sellaisten sitovien standardien mukaisesti, joilla varmistetaan laadukas tilintarkastus ja jotka kattavat vähintään tilintarkastuskäytännön, riippumattomuuden ja sisäisen laadunvalvonnan alan tilintarkastuksen yhteydessä, ja noudattaen 72 artiklassa tarkoitettuja velvollisuuksia.

5. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on toimitettava valvontaviranomaiselle yhdessä vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen kanssa lakisääteisen tilintarkastajan tai tilintarkastusyhteisön laatima erillinen kertomus, joka sisältää kuvauksen tilintarkastuksen luonteesta ja tuloksista."

28) Muutetaan 52 artikla seuraavasti:

a) lisätään 1 kohtaan e ja f alakohta seuraavasti:

"e) vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten kokonaislukumäärä eriteltynä pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten yritysten ja muiden yksinkertaistamista tai muita suhteuttamistoimenpiteitä käyttävien yritysten mukaan sekä niiden yritysten lukumäärä, jotka käyttävät erityisiä suhteuttamistoimenpiteitä;

f) ryhmien lukumäärä eriteltynä pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten ryhmien ja muiden yksinkertaistamista tai muita suhteuttamistoimenpiteitä käyttävien ryhmien mukaan sekä niiden ryhmien lukumäärä, jotka käyttävät erityisiä suhteuttamistoimenpiteitä."

b) lisätään 2 kohtaan f ja g alakohta seuraavasti:

"f) kunkin jäsenvaltion osalta vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten ja -ryhmien lukumäärä eriteltynä pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten yritysten tai ryhmien ja muiden yksinkertaistamista tai muita suhteuttamistoimenpiteitä käyttävien yritysten tai ryhmien mukaan sekä niiden yritysten tai ryhmien lukumäärä, jotka käyttävät erityisiä yksinkertaistamis- ja muita suhteuttamistoimenpiteitä;

g) kunkin jäsenvaltion osalta erikseen pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten ja -ryhmien lukumäärä sekä bruttomääräinen vakuutusmaksutulo muissa jäsenvaltioissa kuin kotijäsenvaltioissa ja viimeksi mainitun prosenttiosuus koko vuotuisesta bruttomääräisestä vakuutusmaksutulosta."

- c) korvataan 3 kohta seuraavasti:

"3. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen antaa Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle 2 kohdassa tarkoitetut tiedot ja kertomuksen siitä, missä määrin eri jäsenvaltioiden valvontaviranomaisten välillä on tapahtunut valvonnan lähentymistä lisäpääomavaatimusten ja suhteuttamistoimenpiteiden käytössä."

- d) lisätään 4 kohta seuraavasti:

"4. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen seuraa pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten yritysten ja ryhmien määrittämiskriteerien asianmukaisuutta ja moitteettomuutta ja arvioi näiden kriteerien soveltamisen vaikutuksia ainakin vakuutuksenottajien suojaan, rahoitusvakauteen ja tasapuolisiin toimintaedellytyksiin liittyvien tavoitteiden kannalta. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toimittaa kertomuksen havainnoistaan komissiolle viimeistään [julkaisutoimisto lisää päivämäärän = kolme vuotta soveltamispäivän jälkeen]."

- 29) Korvataan 53 artiklan 4 kohta seuraavasti:

"4. Tämän artiklan 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta 51 artiklan 1 b kohdan d alakohdassa tarkoitettuihin tietoihin."

- 30) Muutetaan 56 artikla seuraavasti:

- a) korvataan ensimmäinen kohta seuraavasti:

"Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa täsmennetään tiedot, jotka vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on julkistettava. "

b) lisätään tämän artiklan loppuun kohta seuraavasti:

"Jotta voidaan varmistaa 51 artiklan 1 b kohdan d alakohdan iii alakohdan yhtenäinen ja yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen antaa asetuksen (EU) N:o 1094/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita, joissa täsmennetään tarkemmin menetelmät, joita käytetään määrittäessä, mitkä vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset ovat merkityksellisiä unionin rahoitusjärjestelmien rahoitusvakauden kannalta. Asetuksen (EU) N:o 1094/2010 mukaisten tehtäviensä suorittamiseksi vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen varmistaa kyseisten ohjeiden yhdenmukaisuuden muiden sellaisten välineiden kanssa, joita käytetään unionin rahoitusjärjestelmien rahoitusvakauden kannalta merkityksellisiä vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä määrittäessä."

31) Korvataan 58 artiklan 3 kohdan a ja b alakohta seuraavasti:

"a) sijoittautunut tai sääntelyn kohteena unionin ulkopuolella; tai

b) luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, johon ei sovelleta tämän direktiivin, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/65/EY*, direktiivin 2013/36/EU tai direktiivin 2014/65/EU mukaista valvontaa.

* Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/65/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EUVL L 302, 17.11.2009, s. 32)."

- 32) Korvataan 60 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ilmaus "direktiivin 85/611/ETY 1 a artiklan 2 alakohdassa" ilmauksella "direktiivin 2009/65/EY 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa".
- 33) Korvataan 62 artiklan ensimmäisen kohdan ensimmäinen virke seuraavasti:
- "Jos 57 artiklassa tarkoitettujen henkilöiden määräämisvalta on omiaan haittaamaan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen järkevää ja vakaata hoitoa, jäsenvaltioiden on vaadittava, että määräämistusyhteyden hallussapidon, hankinnan tai lisäämisen kohteena olevan yrityksen kotijäsenvaltion valvontaviranomainen toteuttaa aiheelliset toimenpiteet tämän tilanteen lopettamiseksi."
- 34) Korvataan 63 artiklan toisessa kohdassa ilmaus "direktiivin 2004/39/EY" ilmauksella "direktiivin 2014/65/EU".
- 35) Korvataan 72 artiklan 1 kohdassa ilmaus "direktiivin 78/660/ETY 51 artiklassa, direktiivin 83/349/ETY 37 artiklassa tai direktiivin 85/611/ETY 31 artiklassa" ilmauksella "direktiivin 2013/34/EU 34 tai 35 artiklassa tai direktiivin 2009/65/EY 73 artiklassa".
- 36) Lisätään 77 artiklaan 6 ja 7 kohta seuraavasti:
- "6. Jos vakuutus- ja jälleenvakuutus sopimukseen sisältyy rahoitusoptioita ja -takuita, parhaan estimaatin laskennassa käytetyissä menetelmissä on otettava asianmukaisesti huomioon, että kyseisistä sopimuksista johtuvien kassavirtojen nykyarvo voi riippua sekä tulevien tapahtumien ja tulevan kehityksen odotetusta tuloksesta että siitä, miten toteutunut tulos mahdollisesti poikkeaa odotetusta tuloksesta tietyissä skenaarioissa.
7. Sen estämättä, mitä 6 kohdassa säädetään, 29 b artiklan mukaiset pienet ja rakenteeltaan yksinkertaiset yritykset voivat käyttää parhaan estimaatin varovaista determinististä arvostusta niiden henkivakuutusvelvoitteiden osalta, joihin liittyy sellaisia optioita ja takuita, joita ei pidetä olennaisina."

37) Korvataan 77 a artikla seuraavasti:

"77 a artikla

Asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän ekstrapolointi

1. Edellä 77 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän määrittämisessä on käytettävä asiaankuuluvista rahoitusvälineistä saatuja tietoja, ja sen on oltava sopusoinnussa kyseisten tietojen kanssa. Tässä määrittämisessä otetaan huomioon asiaankuuluvat rahoitusvälineet, joiden maturiteettien osalta kyseisten rahoitusvälineiden markkinat ovat syvät, likvidit ja läpinäkyvät. Asiaankuuluva riskitön korkokäyrä on ekstrapoloitava niiden maturiteettien osalta, jotka ovat ensimmäistä tasoituspistettä pidempiä. Valuutan ensimmäinen tasoituspiste on pisin maturiteetti, jonka osalta kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) kyseisen maturiteetin rahoitusvälineiden markkinat ovat syvät, likvidit ja läpinäkyvät;
- b) kyseisen maturiteetin tai pidemmän maturiteetin liikkeessä olevien joukkovelkakirjalainojen prosenttiosuus kaikista kyseisen valuutan määräisistä liikkeessä olevista joukkovelkakirjalainoista on riittävän suuri.

Asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän ekstrapoloidun osan on perustuttava termiinikorkoihin, jotka lähestyvät tasaisesti korkokäyrän päätearvoa ensimmäisessä tasoituspisteessä sovellettavasta termiinikorosta.

Asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän ekstrapoloidussa osassa on otettava huomioon tiedot muista rahoitusvälineistä kuin joukkovelkakirjalainoista niiden maturiteettien osalta, joissa asiaankuuluva riskitön korkokäyrä ekstrapoloidaan ja joissa kyseisten rahoitusvälineiden markkinat ovat syvät, likvidit ja läpinäkyvät.

2. Sovellettaessa 1 kohdan toista alakohtaa voidaan parametrit, joilla määritetään, kuinka nopeasti termiinikorot lähestyvät ekstrapolaation korkokäyrän päätearvoa, valita siten, että [julkaisutoimisto lisää päivämäärän = soveltamispäivän] riskitön korkokäyrä on riittävän samanlainen kuin kyseisen päivän riskitön korkokäyrä, joka on määritetty [julkaisutoimisto lisää päivämäärän = soveltamispäivää edeltävänä päivänä] sovellettavien ekstrapolointia koskevien sääntöjen mukaisesti. Näitä ekstrapoloinnin parametreja pienennetään siirtymäkauden aikana lineaarisesti kunkin kalenterivuoden alussa. Ekstrapoloinnin lopullisia parametreja sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2032 alkaen.

Ensimmäisessä alakohdassa säädetty siirtymämekanismi ei vaikuta rahoitusmarkkinoiden syvyyden, likviditeetin ja läpinäkyvyyden määrittämiseen eikä 1 kohdassa tarkoitettuun ensimmäiseen tasoituspisteeseen."

38) Muutetaan 77 d artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyrittäjä voi valvontaviranomaisten ennakkohyväksynnän saatuaan soveltaa volatilititeettikorjausta asiaankuuluvaan riskittömään korkokäyrään 77 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun parhaan estimaatin laskennassa, jos vähintään seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) tietyn valuutan volatilititeettikorjausta sovelletaan laskettaessa yrityksen kaikkien kyseisen valuutan määräisten vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteiden parasta estimaattia, jos kyseisten velvoitteiden parhaan estimaatin laskennassa käytetty asiaankuuluva riskitön korkokäyrä ei sisällä 77 b artiklassa tarkoitettua vastaavuuskorjausta;

b) yritys osoittaa valvontaviranomaista tyydyttävällä tavalla, että sillä on käytössä asianmukaiset menettelyt volatiliteettikorjauksen laskemiseksi tämän artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti."

b) lisätään 1 a, 1 b ja 1 c kohta seuraavasti:

"1 a. Sen estämättä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset, jotka ovat soveltaneet volatiliteettikorjausta asiaankuuluvaan riskittömään korkokäyrään 77 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun parhaan estimaatin laskennassa ennen [julkaisutoimisto lisää päivämäärän = vuotta ennen soveltamispäivää], voivat jatkaa volatiliteettikorjauksen soveltamista ilman valvontaviranomaisen ennakkohyväksyntää edellyttäen, että ne noudattavat valvontaviranomaisen tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti vahvistamia edellytyksiä [julkaisutoimisto lisää päivämäärän = soveltamispäivästä] alkaen.

1 b. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvontaviranomaisilla on valtuudet vaatia vakuutus- ja jälleenvakuutusyritystä lopettamaan volatiliteettikorjauksen soveltaminen asiaankuuluvaan riskittömään korkokäyrään 77 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun parhaan estimaatin laskennassa, jos yritys ei enää täytä valvontaviranomaisen tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti vahvistamia edellytyksiä. Kun yritys täyttää taas valvontaviranomaisen tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti vahvistamat edellytykset, se voi pyytää valvontaviranomaisilta ennakkohyväksyntää soveltaakseen volatiliteettikorjausta asiaankuuluvaan riskittömään korkokäyrään parhaan estimaatin laskennassa tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti.

1 c. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset voivat valvontaviranomaisen ennakkohyväksynnän saatuaan soveltaa tähän 3 kohdassa tarkoitettuun valuutan riskikorjattuun marginaaliin yrityskohtaista korjausta edellyttäen, että yrityksen asiaankuuluviin omaisuuseriin liittyvät tiedot, jotka yritys ilmoittaa 35 artiklan 1–4 kohdan mukaisesti, ovat riittävän laadukkaita luotettavan ja vankan laskennan mahdollistamiseksi.

Tämän korjauksen on vastattava pienintä korjausta 100 prosentin ja yrityksen velkainstrumentteihin tehdyistä sijoituksista koostuvan salkun perusteella lasketun riskikorjatun marginaalin sekä kyseisen valuutan viitesalkun perusteella lasketun riskikorjatun marginaalin suhteen välillä. Yrityksen velkainstrumentteihin tehdyistä sijoituksista koostuvaan salkkuun perustuva riskikorjattu marginaali on laskettava samalla tavalla kuin kyseisen valuutan viitesalkkuun perustuva riskikorjattu marginaali, mutta käyttäen yrityksen kyseisen valuutan velkainstrumentteihin tehdyistä sijoituksista koostuvan salkun asiaankuuluvien alaluokkien painotuksia ja keskimääräistä duraatiota koskevia yrityskohtaisia tietoja. Jos korjaus on pienempi kuin 100 prosenttia, volatiliteettikorjausta ei saa korottaa 4 kohdassa tarkoitettulla makrotason volatiliteettikorjauksella."

(c) korvataan 2–4 kohta seuraavasti:

"2. Kunkin asiaankuuluvan valuutan osalta asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän volatiliteettikorjaus perustuu marginaaliin sen koron, joka voitaisiin saada kyseisen valuutan velkainstrumentteihin tehdyistä sijoituksista koostuvasta viitesalkusta, ja kyseisen valuutan asiaankuuluvan riskittömän peruskorkokäyrän korkojen välillä.

Valuutan velkainstrumentteihin tehdyistä sijoituksista koostuvan viitesalkun on oltava edustava niiden kyseisen valuutan määraisten omaisuuserien osalta, joihin vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset ovat sijoittaneet kyseisen valuutan määraisten vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteiden parhaan estimaatin kattamiseksi.

3. Riskittömien korkojen volatiliteettikorjauksen määrä lasketaan valuutan osalta seuraavalla kaavalla:

$$VA_{cu} = 85\% \cdot CSSR_{cu} \cdot RCS_{cu}$$

jossa

a) VA_{cu} on valuutan cu volatiliteettikorjaus;

b) $CSSR_{cu}$ on vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen luottomarginaalin herkkyysuhde valuutan cu osalta;

c) RCS_{cu} on valuutan cu riskikorjattu marginaali.

$CSSR_{cu}$ ei voi olla negatiivinen eikä suurempi kuin yksi. Arvo on pienempi kuin yksi, jos vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen tietyn valuutan määräisten omaisuuserien herkkyys luottomarginaalien muutoksille on pienempi kuin tämän yrityksen kyseisen valuutan määräisen vakuutusteknisen vastuuvelan herkkyys korkojen muutoksille.

RSC_{cu} lasketaan erotuksena 2 kohdassa tarkoitetun marginaalin ja kyseisen marginaalin sen osuuden välillä, joka perustuu realistiseen arvioon omaisuuseriin liittyvästä odotetusta tappiosta taikka odottamattomasta luottoriskistä taikka muusta riskistä.

VA_{cu} :ta sovelletaan ainoastaan niihin korkokäyrän asiaankuuluviin riskittömiin korkoihin, joita ei johdeta ekstrapoloimalla 77 a artiklan mukaisesti. Jos asiaankuuluvien riskittömien korkojen ekstrapoloidussa osassa otetaan huomioon tiedot muista rahoitusvälineistä kuin joukkovelkakirjalainoista 77 a artiklan 1 kohdan mukaisesti, VA_{cu} :ta sovelletaan myös kyseisistä rahoitusvälineistä johdettuihin riskittömiin korkoihin. Asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän ekstrapolointi perustuu näihin korjattuihin riskittömiin korkoihin.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten, joiden kotipaikka on jossain jäsenvaltiossa, joiden valuutta on sidottu euroon ja joka täyttää 111 artiklan 1 kohdan p alakohdan mukaisesti vahvistetut yksityiskohtaiset perusteet, jotka koskevat euroihin sidottuihin valuuttoihin tehtäviä korjauksia valuuttariskialamoduulin laskennan helpottamiseksi, on laskettaessa riskittömien korkojen volatiliteettikorjausta sidotun valuutan osalta ja riskittömien korkojen volatiliteettikorjausta euron osalta voitava laskea yhdistetty $CSSR_{cu}$ sekä paikallisen valuuttansa että euron osalta ottamalla huomioon samalla sekä euromääräiset että paikallisen valuuttansa määräiset varat ja velat.

4. Euron volatilititeettikorjausta korotetaan makrotason volatilititeettikorjauksella, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1 c kohdan soveltamista. Makrotason volatilititeettikorjaus lasketaan seuraavalla kaavalla:

$$VA_{Euro,macro} = 85\% \cdot CSSR_{Euro} \cdot \max(RCS_{co} - 1.3 \cdot RCS_{Euro}; 0) \cdot \omega_{co}$$

jossa

- a) $VA_{Euro,macro}$ on maan co makrotason volatilititeettikorjaus;
- b) $CSSR_{Euro}$ on vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen luottomarginaalin herkkyysuhde euron osalta;
- c) RCS_{co} on maan co riskikorjattu marginaali;
- d) RCS_{Euro} on euron riskikorjattu marginaali;
- e) ω_{co} on maan co maakohtainen korjauskerroin.

$CSSR_{Euro}$ on 3 kohdan mukainen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen luottomarginaalin herkkyysuhde euron osalta.

RCS_{co} lasketaan samalla tavalla kuin 3 kohdan mukainen riskikorjattu marginaali euron osalta, mutta sen perustana käytetään viitesalkkua, joka on edustava niiden omaisuuserien osalta, joihin vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset sijoittavat kattaakseen kyseisen maan vakuutusmarkkinoilla myytyjen euromääräisten tuotteiden vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteiden parhaan estimaatin.

RCS_{Euro} on 3 kohdan mukainen euron riskikorjattu marginaali.

Edellä e alakohdassa tarkoitettu maakohtainen korjauskerroin lasketaan seuraavalla kaavalla:

$$\omega_{co} = \max\left(\min\left(\frac{RCS_{co}^* - 0,6 \%}{0,3 \%}; 1\right); 0\right)$$

jossa RCS_{co}^* on ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettu maan co riskikorjattu marginaali kerrottuna velkainstrumentteihin tehtyjen sijoitusten prosenttiosuudella suhteessa maassa co toimiluvan saaneiden vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten hallussa olevien omaisuuserien kokonaismäärään."

39) Muutetaan 77 e artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) lisätään aa ja ab alakohta seuraavasti:

"aa) skenaariot, joita käytetään henkivakuutusvelvoitteiden parhaan estimaatin varovaiseen deterministiseen arvostamiseen 77 artiklan 6 kohdan mukaisesti;

ab) 51 artiklan 8 kohdan mukaista tietojen julkistamista varten asiaankuuluva riskitön korkokäyrä ilman vastaavuus- tai volatilitteettikorjausta ja määritettynä niin, että 77 a artiklan 2 kohdassa säädettyä ekstrapolointia koskevaa siirtymämekanismia ei sovelleta;"

ii) korvataan c alakohta seuraavasti:

"c) kunkin asiaankuuluvan valuutan ja kansallisen vakuutusmarkkinan osalta 77 d artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitettu riskikorjattu marginaali;"

iii) lisätään d alakohta seuraavasti:

"d) kunkin jäsenvaltion osalta velkainstrumentteihin tehtyjen sijoitusten prosenttiosuus 77 d artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen maassa toimiluvan saaneiden vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten hallussa olevien omaisuuserien kokonaismäärästä."

- b) lisätään 1 a kohta seuraavasti:

"1 a. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen vahvistaa ja julkistaa vähintään kerran vuodessa kunkin valuutan osalta ja kunkin maturiteetin osalta, jos kyseisen maturiteetin rahoitusvälineiden tai joukkovelkakirjalainojen markkinat ovat syvät, likvidit ja läpinäkyvät, 77 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettun kyseisen tai pidemmän maturiteetin joukkovelkakirjalainojen prosenttiosuuden kaikista kyseisen valuutan määräisistä joukkovelkakirjalainoista."

- c) korvataan 2 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

"Jotta voidaan varmistaa vakuutusteknisen vastuuvelan ja oman perusvarallisuuden yhdenmukainen laskenta, komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan kunkin asiaankuuluvan valuutan osalta tämän artiklan 1 kohdan a sekä ab–c alakohdassa tarkoitettut tekniset tiedot ja 77 a artiklan 1 kohdan mukainen ensimmäinen tasoituspiste. Näissä täytäntöönpanosäädöksissä voidaan käyttää hyödyksi vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti julkaisemia tietoja."

- d) korvataan 3 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

"Kun on kyse valuutoista, joiden osalta 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua riskikorjattua marginaalia ei ole vahvistettu 2 kohdassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäädöksissä, asiaankuuluvaan riskittömään korkokäyrään ei saa soveltaa volatiliteettikorjausta parhaan estimaatin laskemiseksi. Kun on kyse jäsenvaltioista, joiden rahayksikkö on euro ja joiden osalta 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua riskikorjattua marginaalia ja 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettua prosenttiosuutta ei ole vahvistettu 2 kohdassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäädöksissä, volatiliteettikorjaukseen ei saa lisätä makrotason volatiliteettikorjausta."

- e) lisätään 4 kohta seuraavasti:

"4. Täytäntöönpanosäädöksessä vahvistettua valuutan ensimmäistä tasoitus pistettä ei saa muuttaa sovellettaessa tämän artiklan 2 kohtaa, ellei arvioitaessa niiden joukkovelkakirjalainojen prosenttiosuutta kaikista kyseisen valuutan määräisistä joukkovelkakirjalainoista, joiden maturiteetti on suurempi tai yhtä suuri kuin tietty maturiteetti, osoiteta, että 77 a artiklan 1 kohdan mukainen ensimmäinen tasoitus piste on eri vähintään kahtena peräkkäisenä vuonna."

- 40) Muutetaan 86 artikla seuraavasti:

- a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

- i) lisätään aa alakohta seuraavasti:

"aa) 77 artiklan 7 kohdassa tarkoitettu varovainen deterministinen arvostus sekä edellytykset, joiden täytyessä kyseistä arvostusta voidaan käyttää optioita ja takuita sisältävän vakuutusteknisen vastuuvelan parhaan estimaatin arvostukseen."

- ii) korvataan b alakohta seuraavasti:

"b) metodiikat, periaatteet ja tekniikat, joita käytetään määrittäessä 77 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun parhaan estimaatin laskennassa käytettävä asiaankuuluva riskitön korkokäyrä, ja erityisesti seuraavat:

- i) 77 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettu ekstrapolointikaava, mukaan lukien parametrit, jotka määrittävät ekstrapoloinnin lähentymisnopeuden;

ii) menetelmä, jolla määritetään 77 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettu joukkovelkakirjalainojen markkinoiden syvyys, likviditeetti ja läpinäkyvyys;

iii) prosenttiosuus, jonka alittuessa niiden joukkovelkakirjalainojen osuutta kaikista joukkovelkakirjalainoista, joiden maturiteetti on pidempi tai yhtä pitkä kuin tietty maturiteetti, on pidettävä alhaisena 77 a artiklan 1 kohtaa sovellettaessa;

iv) 77 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettu siirtymämekanismi;"

iii) korvataan i alakohta seuraavasti:

"i) menetelmät ja oletukset 77 d artiklassa tarkoitettun volatilititeettikorjauksen laskemiseksi, mukaan lukien seuraavat:

i) kaava kyseisen artiklan 2 kohdassa tarkoitettun marginaalin laskemiseksi;

ii) kaava kyseisen artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitettun luottomarginaalin herkkyyssuhteen laskemiseksi;

iii) kunkin asiaankuuluvan omaisuuseräluokan osalta se prosenttiosuus marginaalista, joka vastaa 77 d artiklan 3 kohdassa tarkoitettua osuutta, joka perustuu realistiseen arvioon omaisuuseriin liittyvästä odotetusta tappiosta tai odottamattomasta luottoriskistä taikka muusta riskistä.

"

- b) lisätään 1 a kohta seuraavasti:

"1 a. Komissio voi antaa 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan kriteerit, joiden mukaisesti omaisuusarvot voidaan sisällyttää 77 b artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun sijoitussalkkuun."

- c) lisätään 2 a kohta seuraavasti:

"2 a. Jotta voidaan varmistaa 77 artiklan 7 kohdan yhdenmukaiset soveltamisedellytykset, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen laatii luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joissa täsmennetään menetelmät niiden skenaarioiden määrittämiseksi, joita on käytettävä kyseisessä kohdassa tarkoitettussa henkivakuutusvelvoitteiden parhaan estimaatin varovaisessa deterministisessä arvostuksessa.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään [julkaisutoimisto lisää päivämäärän = 12 kuukautta voimaantulopäivän jälkeen].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä nämä tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti."

- 41) Muutetaan 92 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 1 a kohta seuraavasti:

"1 a. Komissio antaa 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään tarkemmin 212 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettujen rahoitus- ja luottolaitoksiin olevien omistusyhteyksien käsittely oman varallisuuden määrittämisessä, mukaan lukien menetelmät, jotka koskevat luotto- ja rahoituslaitoksiin olevien olennaisten omistusyhteyksien vähentämistä vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen omasta perusvarallisuudesta.

Sen estämättä, mitä ensimmäisen alakohdan nojalla annetussa delegoidussa säädöksessä täsmennetään vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen hyväksyttävästä omasta varallisuudesta tehtävistä omistussuhteiden vähennyksistä, valvontaviranomaiset voivat 88 artiklassa tarkoitettua oman perusvarallisuuden määrittämiseksi sallia, että vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys ei vähennä luotto- tai rahoituslaitokseen olevan omistusyhteytensä arvoa edellyttäen, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) vakuutus- tai jälleenvakuutusyrittäjä on jossakin tämän alakohdan i tai ii alakohdassa kuvatuista tilanteista:
- i) luotto- tai rahoituslaitos ja vakuutus- tai jälleenvakuutusyrittäjä kuuluvat samaan 212 artiklassa määriteltyyn ryhmään, johon sovelletaan ryhmävalvontaa 213 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohdan mukaisesti, eikä sidosyrittäjänä olevaan luotto- tai rahoituslaitokseen sovelleta 228 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua vähennystä;
 - ii) valvontaviranomaiset vaativat, että vakuutus- tai jälleenvakuutusyrittäjät soveltavat teknisiä laskentamenetelmiä direktiivin 2002/87/EY liitteessä I olevan II osan mukaisesti, tai sallivat vakuutus- tai jälleenvakuutusyrittäjien soveltaa näitä teknisiä laskentamenetelmiä, ja luotto- tai rahoituslaitokseen sovelletaan samaa kyseisen direktiivin mukaista lisävalvontaa kuin vakuutus- tai jälleenvakuutusyrittäjien;
- b) valvontaviranomaiset ovat vakuuttuneita yhtenäisen johtamisen, riskienhallinnan ja sisäisen valvonnan tasosta tämän alakohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitetun ryhmävalvonnan soveltamisalaan tai tämän alakohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitetun lisävalvonnan soveltamisalaan kuuluvien yritysten osalta;
- c) asiaan liittyvä luotto- tai rahoituslaitokseen oleva omistusyhteys on luonteeltaan strateginen osakesijoitus, sellaisena kuin se määritellään 111 artiklan 1 kohdan m alakohdan nojalla annetussa delegoidussa säädöksessä."

b) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

"2. Edellä 1 a kohdassa tarkoitettuihin rahoitus- ja luottolaitoksiin oleviin omistusyhteyksiin kuuluvat seuraavat:

a) omistusyhteydet, jotka vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksillä on:

i) asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa tarkoitettuihin luottolaitoksiin ja 26 alakohdassa tarkoitettuihin rahoituslaitoksiin,

ii) direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa tarkoitettuihin sijoituspalveluyrityksiin;

b) asetuksen (EU) N:o 575/2013 52 artiklassa tarkoitettut ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumentit ja mainitun asetuksen 63 artiklassa tarkoitettut toissijaisen pääoman (T2) instrumentit sekä asetuksen (EU) 2019/2033 9 artiklassa tarkoitettut ensisijaisen lisäpääoman (AT1) ja toissijaisen pääoman (T2) instrumentit, joita vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksillä on tämän kohdan a alakohdassa määritellyissä laitoksissa, joihin niillä on omistusyhteys."

42) Korvataan 95 artiklan toinen kohta seuraavasti:

"Tätä varten vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on tarvittaessa viitattava 97 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun oman varallisuuden eriä koskevaan luetteloon."

43) Korvataan 96 artiklan ensimmäinen kohta seuraavasti:

"Tätä direktiiviä sovellettaessa on sovellettava seuraavaa luokitusta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 95 artiklan ja 97 artiklan 1 kohdan soveltamista:

- 1) 91 artiklan 2 kohdan soveltamisalaan kuuluva ylijäämävarallisuus on sijoitettava luokkaan 1;
- 2) direktiivin 2013/36/EU nojalla hyväksytyjen luottolaitosten antamat remburssit ja takuut, joita hoitaa riippumaton omaisuudenhoitaja vakuutusvelkojien hyväksi, on sijoitettava luokkaan 2;
- 3) tulevat lisämaksut, joita laivanvarustajien keskinäiset yhtiöt tai yhdistykset tai niitä vastaavat yhteisöt, joiden maksut voivat vaihdella ja jotka vakuuttavat ainoastaan liitteessä I olevan A osan luokkiin 6, 12 ja 17 kuuluvia riskejä, voivat vaatia jäseniltään maksettaviksi seuraavien 12 kuukauden aikana, on sijoitettava luokkaan 2."

44) Poistettu

45) Korvataan 109 artikla seuraavasti:

"109 artikla

Standardikaavan yksinkertaistaminen

1. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset voivat käyttää tietyssä alamoduulissa tai riskimoduulissa yksinkertaistettua laskentaa, jos yrityksiin kohdistuvien riskien luonne, laajuus ja monimutkaisuus oikeuttavat siihen ja jos olisi kohtuutonta vaatia kaikkia vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä soveltamaan standardoitua laskentaa.

Yksinkertaistetut laskelmat on tätä kohtaa sovellettaessa kalibroitava 101 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

2. Kun vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys laskee vakavaraisuuspääomavaatimuksen ja yksittäisen riskimoduulin tai alamoduulin osuus 103 artiklan a alakohdassa tarkoitetusta perusvakavaraisuuspääomavaatimuksesta on enintään viisi prosenttia, yritys voi käyttää yksinkertaistettua laskentaa kyseisen riskimoduulin tai alamoduulin osalta enintään kolmen vuoden ajan vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennasta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän artiklan 1 kohdan ja 102 artiklan 1 kohdan soveltamista.

3. Sovellettaessa 2 kohtaa kunkin sellaisen riskimoduulin tai alamoduulin, johon sovelletaan 2 kohdan nojalla yksinkertaistettua laskentaa, osakkeiden yhteismäärä suhteessa perusvakavaraisuuspääomavaatimukseen saa olla enintään kymmenen prosenttia.

Riskimoduulin tai alamoduulin osuus ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetusta perusvakavaraisuuspääomavaatimuksesta on se osuus, joka laskettiin viimeksi, kun riskimoduuli tai alamoduuli laskettiin ilman 2 kohdan mukaista yksinkertaistettua laskentaa."

46) Muutetaan 111 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) korvataan l ja m alakohta seuraavasti:

"l) 109 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tiettyjä riskimoduuleja ja alamoduuleja sekä 109 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja epäolennaisia riskimoduuleja ja alamoduuleja varten säädetyt yksinkertaistetut laskelmat sekä vaatimukset, jotka vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten, vakuutus- ja jälleenvakuutusalan kytkösytykset mukaan luettuina, on täytettävä saadakseen oikeuden käyttää kyseistä yksinkertaistamista 109 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

m) lähestymistapa, jota sovelletaan 13 artiklan 21 alakohdassa määriteltyihin määräämistusyhteyksiin vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa, erityisesti 105 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun osakeriskialamoduulin laskennassa, ottaen huomioon todennäköinen väheneminen kyseisten määräämistusyhteyksien arvon vaihtelussa johtuen kyseisten sijoitusten strategisesta luonteesta ja vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen vaikutusvallasta kyseisiin sijoituskohteisiin."

b) lisätään alakohdat seuraavasti:

"Jos komissio antaa ensimmäisen kohdan c alakohdan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa täsmennetään 105 artiklan 5 kohdan a alakohdassa tarkoitetun korkoriskialamoduulin laskennassa käytettävät menetelmät, oletukset ja vakioparametrit pääomavaatimusten herkkyyden parantamiseksi korkojen kehityksen mukaisesti, kyseiset korkoriskialamoduulien mukautukset voidaan toteuttaa vaiheittain enintään viiden vuoden siirtymäkauden aikana. Kyseinen vaiheittainen toteuttaminen on pakollista, ja sitä sovelletaan kaikkiin vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiin.

Ensimmäisen alakohdan h alakohtaa sovellettaessa niitä menetelmiä ja korjauksia, joilla otetaan huomioon vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten rajoitettu mahdollisuus hajauttaa korvamerkittyihin rahastoihin liittyviä riskejä, ei sovelleta sijoitussalkkuihin, jotka eivät ole korvamerkittyjä rahastoja ja jotka on varattu 77 b artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteiden vastaavan parhaan estimaatin kattamiseen."

47) Korvataan 112 artiklan 7 kohta seuraavasti:

"7. Saatuaan valvontaviranomaisilta hyväksynnän sisäisen mallin käyttöön vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on esitettävä valvontaviranomaisille vuosittain arvio 2 alajaksossa säädetyn standardikaavan mukaisesti määritetystä vakavaraisuuspääomavaatimuksesta."

48) Lisätään 122 artiklaan 5 kohta seuraavasti:

"5. Jäsenvaltiot voivat sallia, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset ottavat sisäisessä mallissaan huomioon luottomarginaalin muutosten vaikutuksen 77 d artiklan mukaisesti laskettuun volatilititeettikorjaukseen ainoastaan, jos

a) menetelmässä, jolla otetaan huomioon luottomarginaalin muutosten vaikutus jonkin valuutan volatilititeettikorjaukseen, ei oteta huomioon 77 d artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaista riskikorjatun marginaalin yrityskohtaista korjausta eikä euron osalta volatilititeettikorjauksen mahdollista 77 d artiklan 4 kohdan mukaista makrotason volatilititeettikorjaukseen perustuvaa korottamista;

b) vakavaraisuuspääomavaatimus ei ole pienempi kuin mikään seuraavista:

i) nimellinen vakavaraisuuspääomavaatimus, joka lasketaan kuten vakavaraisuuspääomavaatimus, paitsi että luottomarginaalin muutosten vaikutus volatilititeettikorjaukseen otetaan huomioon niiden menetelmien mukaisesti, joita vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen käyttää 77 e artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisten teknisten tietojen julkaisemisessa;

ii) nimellinen vakavaraisuuspääomavaatimus, joka lasketaan i alakohdan mukaisesti, paitsi että 77 d artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu valuutan edustava salkku määritetään niiden omaisuuserien perusteella, joihin vakuutus- ja jälleenvakuutusyritys sijoittaa, eikä kaikkien niiden vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten omaisuuserien perusteella, joilla on kyseisen valuutan määräisiä vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteita.

Ensimmäisen alakohdan b alakohtaa sovellettaessa tietyn valuutan edustavan salkun määrittäminen perustuu yrityksen kyseisen valuutan määräisiin omaisuuseriin, joita käytetään kyseisen valuutan määräisten vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteiden parhaan estimaatin kattamiseen."

49) Muutetaan 132 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 3 kohdan toisessa alakohdassa ilmaus "direktiivissä 85/611/ETY" ilmauksella "direktiivissä 2009/65/EY";
- b) lisätään 5, 6, 7 ja 8 kohta seuraavasti:

"5. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on otettava huomioon makrotalouden ja rahoitusmarkkinoiden mahdollinen kehitys päättäessään sijoitusstrategiastaan.

6. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on valvontaviranomaisen pyynnöstä otettava huomioon makrovakautta koskevat huolenaiheet päättäessään sijoitusstrategiastaan ja arvioitava, missä määrin niiden sijoitusstrategia voi vaikuttaa makrotalouden ja rahoitusmarkkinoiden kehitykseen ja mahdollisesti muuttua järjestelmäriskin lähteeksi, ja otettava tällaiset näkökohdat huomioon osana sijoituspäätöksiään.

7. Edellä 5 ja 6 kohdassa tarkoitetaan makrotalouden ja rahoitusmarkkinoiden kehityksellä ja makrovakautta koskevilla huolenaiheilla samaa kuin 45 artiklassa.

8. Päättäessään 6 kohdassa tarkoitetun pyynnön esittämisestä vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykselle, joka on 213 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan mukaisen ryhmävalvonnan piiriin kuuluva tytäryritys, valvontaviranomaisen on harkittava, suorittaako osakasyrityksenä oleva vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys, vakuutushallintayhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö, jonka kotipaikka on unionissa, 6 kohdassa tarkoitetun arvioinnin ryhmätasolla ja kattaako se kyseisen tytäryrityksen erityispiirteet.

50) Korvataan 133 artiklan 3 kohdassa ilmaisu "direktiivissä 85/611/ETY" ilmaisulla "direktiivissä 2009/65/EY".

51) Muutetaan 138 artiklan 4 kohta seuraavasti:

a) korvataan ensimmäinen alakohhta seuraavasti:

"Jos vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toteamilla poikkeuksellisen epäsuotuisilla tilanteilla on vaikutuksia vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin, joiden osuus markkinoista tai asianomaisista vakuutuslajeista on merkittävä, valvontaviranomainen voi jatkaa asianomaisten yritysten osalta 3 kohdan toisessa alakohdassa mainittua määräaika enintään seitsemällä vuodella ottaen huomioon kaikki asiaan vaikuttavat tekijät, mukaan luettuna vakuutusteknisen vastuuvelan keskimääräinen duraatio."

b) korvataan toisen alakohdan ensimmäinen virke seuraavasti:

"Tätä kohtaa sovellettaessa vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toteaa asianomaisen valvontaviranomaisen pyynnöstä ja tarvittaessa järjestelmäriskikomiteaa kuultuaan poikkeuksellisen epäsuotuisan tilanteen olemassaolon, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksen (EU) N:o 1094/2010 18 artiklan mukaisia vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen valtuuksia."

52) Korvataan 139 artikla seuraavasti:

"139 artikla

Vähimmäispääomavaatimuksen täyttämättä jääminen

1. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on ilmoitettava valvontaviranomaisille välittömästi, kun ne toteavat, että vähimmäispääomavaatimusta ei enää täytetä tai että on olemassa täyttämättä jäämisen vaara seuraavien kolmen kuukauden aikana.

Tämän kohdan ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa vaatimusta ilmoittaa valvontaviranomaiselle on sovellettava riippumatta siitä, havaitseeko vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys sen, että vähimmäispääomavaatimusta ei täytetä tai että on olemassa täyttämättä jäämisen vaara, 129 artiklan 4 kohdan mukaisen vähimmäispääomavaatimuksen laskennan yhteydessä vai vähimmäispääomavaatimuksen laskennan yhteydessä kahden sellaisen päivämäärän välisenä aikana, jolloin kyseisestä laskennasta ilmoitetaan valvontaviranomaiselle 129 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

2. Todettuaan, että vähimmäispääomavaatimusta ei ole täytetty tai että on olemassa täyttämättä jäämisen vaara, kyseisen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen on toimitettava kuukauden kuluessa valvontaviranomaisten hyväksyttäväksi lyhyen aikavälin realistinen rahoitussuunnitelma, jota noudattaen hyväksyttävä oma perusvarallisuus palautetaan vähintään vähimmäispääomavaatimuksen mukaiselle tasolle tai riskiprofiilia pienennetään vähimmäispääomavaatimuksen täyttämisen varmistamiseksi kolmen kuukauden kuluessa kyseisestä toteamisesta.

3. Jos likvidaatiomenettelyä ei aloiteta kahden kuukauden kuluessa 1 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottamisesta, kotijäsenvaltion valvontaviranomaisen on harkittava vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen varojen vapaan hallinnan rajoittamista tai kieltämistä. Niiden on ilmoitettava toimenpiteestään vastaanottavien jäsenvaltioiden valvontaviranomaisille. Kyseisten viranomaisten on kotijäsenvaltion valvontaviranomaisten pyynnöstä toteutettava samat toimenpiteet. Kotijäsenvaltion valvontaviranomaisten on osoitettava ne varat, joihin toimenpiteet kohdistetaan.

4. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi laatia ohjeita toimista, joita valvontaviranomaisten olisi toteutettava, kun ne havaitsevat 1 kohdassa tarkoitetun vähimmäispääomavaatimuksen täyttämättä jäämisen tai täyttämättä jäämisen vaaran."

53) Lisätään 144 artiklaan 4 kohta seuraavasti:

"4. Jos toimilupa peruutetaan, jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin sovelletaan tarvittaessa edelleen I osaston III luvussa vahvistettuja vakuutusvalvonnan yleisiä sääntöjä ja tavoitteita, kunnes kaikki vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteet on hoidettu tai kunnes likvidaatiomenettely on aloitettu."

54) Lisätään I osastoon luku seuraavasti:

"VII A LUKU

Makrovakaussvälineet

144 a artikla

Likviditeettiriskin hallinta

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 44 artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitettulla vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten likviditeettiriskin hallinnalla varmistetaan, että näillä yrityksillä on riittävä likviditeetti, jotta ne voivat täyttää taloudelliset velvoitteensa vakuutuksenottajia ja muita vastapuolia kohtaan näiden velvoitteiden erääntyessä, myös stressiolosuhteissa.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvontaviranomaisilla on valtuudet pyytää vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä laatimaan likviditeettiriskin hallintasuunnitelma ja pitämään sitä yllä. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on pyydettäessä ennustettava niiden varoihin ja velkoihin liittyvät tulevat ja lähtevät kassavirrat arvioidakseen mahdollisten ristiriitojen tasoa lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä ja kehittääkseen likviditeettiriski-indikaattoreita mahdollisen likviditeettistressin tunnistamiseksi ja seuraamiseksi sekä siihen puuttumiseksi.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset toimittavat valvontaviranomaisille likviditeettiriskin hallintasuunnitelman osana 35 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä, jotka on luokiteltu 29 b artiklan mukaisesti pieniksi tai rakenteeltaan yksinkertaisiksi yrityksiksi, ei velvoiteta laatimaan likviditeettiriskin hallintasuunnitelmaa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 29 c artiklan 2 kohdan soveltamista.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset soveltavat 77 b artiklassa tarkoitettua vastaavuuskorjausta tai 77 d artiklassa tarkoitettua volatilitteettikorjausta, ne voivat yhdistää tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetun likviditeettiriskin hallintasuunnitelman 44 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti vaadittuun suunnitelmaan.

6. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen laatii ohjeet, joissa täsmennetään likviditeettiriskin hallintasuunnitelman sisältö, mukaan lukien 5 kohdassa tarkoitettujen suunnitelmien yhdistelmä, sekä likviditeettiriskin hallintasuunnitelman päivitystiheys.

144 b artikla

Valvontaa koskeva toimivalta likviditeettihaavoittuvuuden korjaamiseksi poikkeuksellisissa oloissa

1. Valvontaviranomaisten on seurattava vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten likviditeettiasemaa osana säännöllistä valvontaa. Jos ne havaitsevat olennaisia likviditeettiriskejä, niiden on ilmoitettava tästä arviosta asianomaiselle vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykselle. Vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen on selostettava, miten se aikoo puuttua näihin likviditeettiriskeihin.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvontaviranomaisilla on tarvittava toimivalta vaatia yrityksiä vahvistamaan likviditeettiasemaansa tapauksissa, joissa havaitaan likviditeettiriskejä tai -puutteita. Tätä toimivaltaa sovelletaan, jos on riittävästi näyttöä likviditeettiriskeiden olemassaolosta ja siitä, että vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys ei ole toteuttanut vaikuttavia korjaavia toimenpiteitä.

Valvontaviranomaisen on tarkasteltava uudelleen kyseisten viranomaisten tämän kohdan perusteella toteuttamia toimenpiteitä vähintään kerran vuodessa, ja niiden soveltaminen on lopetettava, kun yritys on toteuttanut vaikuttavia korjaavia toimenpiteitä.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvontaviranomaisilla on toimivalta keskeyttää väliaikaisesti vakuutuksenottajien lunastuttamisoikeudet, jotka koskevat joitain tai kaikkia sellaisten yritysten henkivakuutus sopimuksia, joihin kohdistuu merkittäviä likviditeettiriskejä, sillä ne voivat aiheuttaa vakuutuksenottajien suojaamista tai rahoitusjärjestelmän vakautta koskevan riskin, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioiden tämän direktiivin IV osaston nojalla antamien säännösten soveltamista.

Tällaista toimivaltaa on käytettävä ainoastaan viimeisenä keinona yrityksiin vaikuttavissa poikkeuksellisissa oloissa. Ennen tämän toimivallan käyttöä valvontaviranomaisen on otettava huomioon mahdolliset tahattomat vaikutukset rahoitusmarkkinoihin sekä vakuutuksenottajien ja yrityksen edunsaajien oikeuksiin ja yhteisiin etuihin, myös rajatylittävissä yhteyksissä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua toimenpidettä sovelletaan enintään kolmen kuukauden ajan. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimenpide voidaan uusida, jos sen oikeuttavat syyt ovat edelleen olemassa, ja että toimenpidettä ei enää sovelleta, kun kyseiset syyt eivät enää ole olemassa.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että asianomaiset vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset eivät suorita voitonjakoa tai muita maksuja osakkeenomistajille ja muille heikommassa etuoikeusasemassa oleville velkojille eivätkä osta takaisin osakkeita taikka maksa takaisin tai lunasta oman varallisuuden eriä ja maksa lisäetuja tai muita muuttuvia palkkioita ennen kuin valvontaviranomaiset ovat lopettaneet lunastuttamisoikeuksien keskeyttämisen, sanotun kuitenkin rajoittamatta 144 c artiklan 6 kohdan soveltamista. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvontaviranomaisilla on tätä varten tarvittava toimivalta.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sellaisille viranomaisille, joilla on makrovakaussvalvontaa koskeva toimeksianto ja jotka eivät ole valvontaviranomaisia, ilmoitetaan asianmukaisesti valvontaviranomaisten aikomuksesta käyttää tässä kohdassa tarkoitettua toimivaltaa ja että ne osallistuvat asianmukaisesti toisessa alakohdassa tarkoitettujen mahdollisten tahattomien vaikutusten arvioimiseen.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvontaviranomaiset ilmoittavat vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle ja järjestelmäriskikomitealle aina, kun tässä kohdassa tarkoitettua toimivaltaa käytetään rahoitusjärjestelmän vakautteen kohdistuvan riskin torjumiseksi.

4. Jos poikkeuksellisissa oloissa on riittävästi näyttöä likviditeettiriskeistä, jotka vaikuttavat koko markkinoihin tai merkittävään osaan markkinoita, toimivaltaa vakuutuksenottajien lunastuttamisoikeuksien keskeyttämiseksi voidaan käyttää 3 kohdan edellytysten mukaisesti kaikkien sellaisten yritysten osalta, joita asia koskee suoraan ja jotka toimivat kyseisessä jäsenvaltiossa.

Jäsenvaltioiden on nimettävä viranomainen, joka käyttää tässä kohdassa tarkoitettua toimivaltaa.

Jos nimetty viranomainen on eri kuin valvontaviranomainen, jäsenvaltion on varmistettava asianmukainen koordinointi ja tietojenvaihto eri viranomaisten välillä. Viranomaisten on erityisesti tehtävä tiivistä yhteistyötä ja vaihdettava kaikki mahdollisesti tarvittavat tiedot, jotta nimetty viranomainen voi hoitaa asianmukaisesti sille tämän kohdan nojalla annetut tehtävät.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu viranomainen ilmoittaa 4 kohdassa tarkoitettujen valtuuksien käytöstä vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle ja, jos toimenpide toteutetaan rahoitusjärjestelmän vakauteen kohdistuvan riskin torjumiseksi, järjestelmäriskikomitealle.

Ilmoituksessa on oltava kuvaus sovelletusta toimenpiteestä ja sen kestosta sekä kuvaus toimivallan käytön syistä ja riskeistä, mukaan lukien syyt, joiden vuoksi toimenpidettä pidettiin vaikuttavana ja oikeasuhteisena suhteessa sen vakuutuksenottajiin kohdistuviin kielteisiin vaikutuksiin.

6. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen laatii järjestelmäriskikomiteaa kuultuaan ohjeet, joissa

- a) annetaan lisäohjeita toimenpiteistä, joilla puututaan likviditeettiriskin hallinnassa esiintyviin puutteisiin, sekä sen toimivallan muodosta, aktivoinnista ja kalibroinnista, jota valvontaviranomaiset voivat käyttää vahvistaakseen yritysten likviditeettiasemaa, kun havaitaan likviditeettiriskejä, joita nämä yritykset eivät korjaa asianmukaisesti;

b) täsmennetään sellaisia poikkeuksellisia olosuhteita, jotka voivat oikeuttaa lunastuttamisoikeuksien väliaikaisen keskeyttämisen;

c) määritetään edellytykset, joilla varmistetaan lunastuttamisoikeuksien väliaikaisen keskeyttämisen yhdenmukainen soveltaminen viimeisenä keinona kaikkialla unionissa, sekä näkökohdat, jotka on otettava huomioon vakuutuksenottajien tasapuolisen ja riittävän suojelun varmistamiseksi kaikilla kotivaltion ja vastaanottavan valtion lainkäyttöalueilla.

144c artikla

Valvontatoimenpiteet yritysten taloudellisen aseman säilyttämiseksi poikkeuksellisten alanlaajuisten häiriöiden aikana

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvontaviranomaisilla on toimivalta toteuttaa toimenpiteitä yksittäisten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten taloudellisen aseman säilyttämiseksi sellaisten poikkeuksellisten alanlaajuisten häiriöiden aikana, jotka voivat uhata kyseisen yrityksen taloudellista asemaa tai rahoitusjärjestelmän vakautta, sanotun kuitenkin rajoittamatta 141 artiklan soveltamista.

2. Valvontaviranomaisilla on oltava poikkeuksellisten alanlaajuisten häiriöiden aikana toimivalta vaatia niitä yrityksiä, joiden riskiprofiili on erityisen haavoittuva, toteuttamaan vähintään seuraavat toimenpiteet:

a) rajoitetaan osakkeenomistajille ja muille heikommassa etuoikeusasemassa oleville velkojille tapahtuvaa osingonjakoa tai keskeytetään se;

b) rajoitetaan osakkeenomistajille ja muille heikommassa etuoikeusasemassa oleville velkojille suoritettavia muita maksuja tai keskeytetään ne;

c) rajoitetaan osakkeiden takaisinostoa ja oman varallisuuden erien takaisinmaksua tai lunastusta tai keskeytetään ne;

d) rajoitetaan lisäetuja tai muita muuttuvia palkkioita tai keskeytetään ne.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niille asianomaisille kansallisille elimille ja viranomaisille, joilla on makrovakaushallintaa koskeva toimivaltuus, ilmoitetaan asianmukaisesti kansallisen valvontaviranomaisen aikomuksesta soveltaa tämän artiklan säännöksiä ja että ne osallistuvat asianmukaisesti tämän kohdan mukaiseen poikkeuksellisten alanlaajuisten häiriöiden arviointiin.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä sovellettaessa on otettava asianmukaisesti huomioon 29 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut oikeasuhteisuutta koskevat kriteerit sekä yrityksen hyväksymät riskirajat ja sen riskienhallintajärjestelmän kynnysarvot.

4. Tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden soveltamisessa on otettava huomioon valvojan tarkastusprosessista saatu näyttö sekä ennakoiva arvio asianomaisten yritysten vakavaraisuudesta ja taloudellisesta asemasta 45 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettua arviota vastaavasti.

5. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä sovelletaan niin kauan kuin toimenpiteen oikeuttavat syyt ovat olemassa. Näitä toimenpiteitä on tarkasteltava uudelleen vähintään kolmen kuukauden välein, ja ne on poistettava heti, kun edellytyksiä, joihin toimenpiteet perustuivat, ei enää ole.

6. Tätä artiklaa sovellettaessa 245 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut merkittävät ryhmänsisäiset liiketoimet, mukaan lukien ryhmänsisäinen osingonjako, keskeytetään tai niitä rajoitetaan ainoastaan, jos ne uhkaavat ryhmän tai vähintään yhden ryhmään kuuluvan yrityksen vakavaraisuus- tai likviditeettiasemaa. Sidosyritysten valvontaviranomaisten on kuultava ryhmävalvojaa ennen kuin ne keskeyttävät muun ryhmän kanssa toteutettavat liiketoimet tai rajoittavat niitä.

7. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen laatii järjestelmäriskikomiteaa kuultuaan luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joilla täsmennetään poikkeuksellisten alanlaajuisten häiriöiden olemassaoloon liittyviä seikkoja.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään [julkaisutoimisto lisää päivämäärän = 12 kuukautta voimaantulosta].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä nämä tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.

144 d artikla

Täydentävien makrovakausriskien soveltaminen

1. Jotta voidaan varmistaa 45 artiklan 1 kohdan e alakohdassa, 132 artiklan 6 kohdassa ja 144 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen makrovakausriskien yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen laatii seuraavat kaksi ohjekokonaisuutta:

a) kriteerit, jotka kansallisten valvontaviranomaisten on otettava huomioon määritellessään vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä ja -ryhmiä, joita on pyydyttävä

i) suorittamaan 45 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettujen täydentävien makrovakausriskien analyysit ottaen huomioon kyseisen artiklan 9 kohdassa tarkoitettujen olosuhteet;

ii) sisällyttämään makrovakauteen liittyvät näkökohdat osaksi 132 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua varovaisuusperiaatetta ottaen huomioon kyseisen artiklan 8 kohdassa tarkoitettujen olosuhteet;

b) kriteerit, jotka kansallisten valvontaviranomaisten on otettava huomioon määritellessään vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä ja -ryhmiä, joita on pyydyttävä laatimaan ja ylläpitämään likviditeettiriskin hallintasuunnitelma 144 a artiklan 2 kohdan mukaisesti sekä kyseisten suunnitelmien sisältö ja päivitystiheys, ottaen huomioon mainitun artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen suunnitelmien mahdollinen yhdistelmä.

2. Sovellettaessa 1 kohdan a alakohtaa kriteerien on oltava oikeassa suhteessa aiheutuneisiin riskeihin, ja niissä on erityisesti otettava huomioon vakuutustoiminnan ja yritysten sijoitusten koko, luonne, monimutkaisuus, sidonnaisuus rahoitusmarkkinoihin sekä rajat ylittävä luonne.

3. Sovellettaessa 1 kohdan b alakohtaa kriteerien on oltava oikeassa suhteessa aiheutuneisiin riskeihin, ja niissä on erityisesti otettava huomioon varoja ja velkoja koskevien salkkujen koostumus, vakuutusvelvoitteiden luonne ja vaihtelevuus sekä varojen odotettavissa olevien kassavirtojen altistuminen markkinoiden vaihteluille."

55) Muutetaan 145 artiklan 2 kohta seuraavasti:

a) korvataan c alakohta seuraavasti:

"c) sellaisen henkilön nimi, jolla on riittävä toimivalta tehdä sitoumuksia kolmansien henkilöiden kanssa ja edustaa vakuutusyritystä;"

b) kumotaan toinen alakohta.

56) Korvataan 149 artikla seuraavasti:

"149 artikla

Riskien tai sitoumusten muutokset

Kaikkiin muutoksiin, jotka vakuutusyritys aikoo tehdä 147 artiklassa tarkoitettuihin tietoihin, on sovellettava 147 ja 148 artiklassa säädettyä menettelyä.

2. Jos vakuutusyrityksen palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella harjoittama liiketoiminta muuttuu tavalla, joka vaikuttaa olennaisesti yrityksen riskiprofiiliin tai joka vaikuttaa olennaisesti vakuutustoimintaan yhdessä tai useammassa vastaanottavassa jäsenvaltiossa, vakuutusyrityksen on ilmoitettava tästä kotijäsenvaltion valvontaviranomaiselle heti, kun muutos on havaittu. Kotijäsenvaltion valvontaviranomaisen on ilmoitettava asiasta viipymättä asianomaisten vastaanottavien jäsenvaltioiden valvontaviranomaisille."

57) Korvataan 152 a artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Kotijäsenvaltion valvontaviranomaisen on ilmoitettava vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle ja asianomaisen vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaiselle myös, jos se havaitsee rahoitusedellytysten heikentymistä tai muita kehittymässä olevia riskejä, mukaan lukien kuluttajansuojaan liittyvät riskit, joita vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys palvelujen tarjoamisen vapauden tai sijoittautumisvapauden perusteella harjoittamansa liiketoiminnan vuoksi aiheuttaa ja joilla voi olla rajatylittävä vaikutus. Vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomainen voi myös ilmoittaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle ja asianomaisen kotijäsenvaltion valvontaviranomaiselle, jos sillä on kuluttajansuojaan liittyviä vakavia ja perusteltuja huolenaiheita. Valvontaviranomaiset voivat saattaa asian vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi ja pyytää sen apua, jos kahdenvälistä ratkaisua ei voida saada aikaan."

58) Lisätään 152 b artiklaan 5 ja 6 kohta seuraavasti:

"5. Jos vähintään kaksi yhteistoimintafoorumiin kuuluvaa asianomaista viranomaista on eri mieltä vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykseen liittyvän toimen tai toimimatta jättämisen menettelystä tai sisällöstä, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan 1 kohdan mukaisesti asianomaisen viranomaisen pyynnöstä auttaa viranomaisia pääsemään sopimukseen.

6. Jos foorumiin osallistuvat ovat erimielisiä ja jos vakuutuksenottajiin kohdistuvista kielteisistä vaikutuksista tai vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykseen liittyvän toimen tai toimimatta jättämisen sisällöstä on vakavia epäilyjä, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi asetuksen (EU) N:o 1094/2010 16 artiklan mukaisesti antaa kotijäsenvaltion valvontaviranomaiselle suosituksen muiden asianomaisten valvontaviranomaisten huolenaiheiden käsittelemiseksi ja yrityksen toimitiloissa tehtävän yhteisen tarkastuksen käynnistämiseksi yhdessä muiden asianomaisten valvontaviranomaisten kanssa.

Jos kotijäsenvaltion valvontaviranomainen käynnistää yhdessä muiden kansallisten valvontaviranomaisten kanssa yrityksen toimitiloissa tehtävän yhteisen tarkastuksen, sen on pyydettävä myös vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista osallistumaan.

Jos asianomaiset valvontaviranomaiset eivät pääse yhteiseen näkemykseen yhteistoimintafoorumissa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen asettamassa määräajassa, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi asetuksen (EU) N:o 1094/2010 16 artiklan mukaisesti antaa suosituksen asianomaiselle valvontaviranomaiselle.

Jos asianomainen valvontaviranomainen ei noudata suositusta kahden kuukauden kuluessa, sen on ilmoitettava syyt siihen sekä toimenpiteet, jotka se on toteuttanut tai aikoo toteuttaa muiden osallistuvien valvontaviranomaisten huolenaiheiden käsittelemiseksi.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen arvioi toimia ja päättää, ovatko ne riittäviä ja asianmukaisia. "

59) Korvataan 153 artikla seuraavasti:

"153 artikla

Tietopyyntöjen ajalliset puitteet ja kieli

Vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomainen voi vaatia tietoja, joita sillä on oikeus pyytää kyseisen jäsenvaltion alueella toimivan vakuutusyrityksen liiketoiminnasta, kyseisen yrityksen kotijäsenvaltion valvontaviranomaiselta tai, jos kotijäsenvaltion valvontaviranomainen ei anna vastausta kahden viikon kuluessa, vakuutusyritykseltä. Nämä tiedot on toimitettava kohtuullisessa ajassa vastaanottavan jäsenvaltion virallisella kielellä tai virallisilla kielillä tai muulla vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaisen hyväksymällä kielellä. Jos vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomainen pyytää tietoja suoraan vakuutusyritykseltä, sen on ilmoitettava tietopyynnöstä kotijäsenvaltion valvontaviranomaiselle."

60) Lisätään 159 a artikla seuraavasti:

"159 a artikla

Merkittävään rajatylittävään toimintaan liittyvät lisävaatimukset

1. Kotijäsenvaltion valvontaviranomaisen on vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaisen pyynnöstä toimitettava kaikki seuraavat 35 artiklan mukaisesti vastaanotetut tiedot vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksistä, jotka harjoittavat merkittävää rajatylittävää toimintaa kyseisen vastaanottavan jäsenvaltion alueella:

- a) vakavaraisuuspääomavaatimus;
- b) vähimmäispääomavaatimus;
- c) vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen hyväksyttävän oman varallisuuden määrä;
- d) vähimmäispääomavaatimuksen kattamiseen hyväksyttävän oman perusvarallisuuden määrä.

1 a. Tätä artiklaa sovellettaessa 'merkittävällä rajatylittävällä toiminnalla' on sama merkitys kuin 33 a artiklan 3 kohdassa, ja erimielisyydet ratkaistaan kyseisessä artiklassa tarkoitettujen säännösten mukaisesti.

2. Jos vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys ei täytä tai ei todennäköisesti täytä vähimmäispääomavaatimusta seuraavien kolmen kuukauden aikana tai jos vakavaraisuuspääomavaatimusta ei ole täytetty merkittävältä osin ja kotijäsenvaltion valvontaviranomainen ei toteuta asianmukaisia toimenpiteitä tilanteen asianmukaiseksi korjaamiseksi, sen vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomainen, jossa kyseisellä yrityksellä on merkittävää rajatylittävää toimintaa, voi pyytää kotijäsenvaltion valvontaviranomaista suorittamaan tällaisen jälleenvakuutusyrityksen toimitiloissa tehtävän yhteisen tarkastuksen.

Kotijäsenvaltion valvontaviranomaisen on hyväksyttävä tai hylättävä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu pyyntö kuukauden kuluessa sen vastaanottamisesta.

3. Jos kotijäsenvaltion valvontaviranomainen suostuu suorittamaan yrityksen toimitiloissa tehtävän yhteisen tarkastuksen, se pyytää vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista osallistumaan yrityksen toimitiloissa tehtävään yhteiseen tarkastukseen.

Kun yrityksen toimitiloissa tehtävä yhteinen tarkastus on saatu päätökseen, asianomaisten valvontaviranomaisten on päästävä sopimukseen yhteisistä päätelmistä kahden kuukauden kuluessa. Kotijäsenvaltion valvontaviranomaisen on otettava nämä yhteiset päätelmät huomioon päättäessään asianmukaisista valvontatoimista.

Jos valvontaviranomaiset ovat eri mieltä yrityksen toimitiloissa tehdyn yhteisen tarkastuksen päätelmistä, kumpi tahansa niistä voi kahden kuukauden kuluessa toisessa alakohdassa tarkoitetun määräajan päättymisestä saattaa asian vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kotijäsenvaltion valvontaviranomaisen valvontatoimia ja -toimivaltaa vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämättä jäämiseen puuttumiseksi taikka vähimmäispääomavaatimuksen täyttämättä jäämiseen tai todennäköiseen täyttämättä jäämiseen puuttumiseksi. Asiaa ei voida saattaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi tässä alakohdassa tarkoitetun kahden kuukauden määräajan päätyttyä eikä sen jälkeen, kun valvontaviranomaiset ovat päässeet sopimukseen yhteisistä päätelmistä toisen alakohdan mukaisesti.

Jos jokin asianomaisista valvontaviranomaisista on kolmannessa alakohdassa tarkoitetun kahden kuukauden määräajan kuluessa saattanut asian vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan mukaisesti, kotijäsenvaltion valvontaviranomaisen on lykättävä yrityksen toimitiloissa tehdyn yhteisen tarkastuksen lopullisten päätelmien hyväksymistä ja odotettava, että vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen tekee mahdollisesti kyseisen asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti päätöksen, ja hyväksyttävä päätelmät mukautuen vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätökseen. Kaikkien asianomaisten valvontaviranomaisten on tunnustettava nämä päätelmät sitoviksi.

4. Jos kotijäsenvaltion valvontaviranomainen kieltäytyy tekemästä yrityksen toimitiloissa tehtävää yhteistä tarkastusta, sen on perusteltava kieltäytymisensä pyynnön esittäneelle valvontaviranomaiselle kirjallisesti.

Jos valvontaviranomaiset ovat eri mieltä kieltäytymisen syistä, ne voivat saattaa asian vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan mukaisesti kuukauden kuluessa siitä, kun kotijäsenvaltion valvontaviranomainen on ilmoittanut päätöksestä. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi toimia tällaisissa tapauksissa kyseisen artiklan nojalla saamiensa valtuuksien mukaisesti."

61) Muutetaan 212 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

- i) korvataan a alakohdassa ilmaus "direktiivin 83/349/ETY 12 artiklan 1 kohdassa" ilmauksella "direktiivin 2013/34/EU 22 artiklan 7 kohdassa";
- ii) korvataan b alakohdassa ilmaus "direktiivin 83/349/ETY 12 artiklan 1 kohdassa" ilmauksella "direktiivin 2013/34/EU 22 artiklan 7 kohdassa";
- iii) muutetaan c alakohta seuraavasti:

– korvataan i alakohta seuraavasti:

"i) muodostuu osakasyrityksestä, sen tytäryrityksistä ja yrityksistä, joihin osakasyrityksellä tai sen tytäryrityksillä on omistusyhteys, yrityksistä, joita osakasyritys tai sen tytäryritykset johtavat yhdessä yhden tai useamman ryhmään kuulumattoman yrityksen kanssa, sekä yrityksistä, jotka ovat sidoksissa toisiinsa direktiivin 2013/34/EU 22 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun yhteyden kautta, ja niiden sidosyrityksistä; tai";

– lisätään iii alakohta seuraavasti:

"iii) muodostuu i ja ii alakohdan yhdistelmästä;"

iv) korvataan f alakohta seuraavasti:

"f) 'vakuutushallintayhtiöllä' yritystä, joka täyttää kaikki seuraavat edellytykset:

a) yritys on emoyritys;

aa) yritys ei ole säännelty yritys, paitsi jos se on direktiivin 2002/87/EY 2 artiklan 5 ja 5 a kohdassa tarkoitettu omaisuudenhoitoyhtiö tai vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitaja;

b) yritys ei ole asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 20 alakohdassa tarkoitettu rahoitusalan sekaholdingyhtiö tai rahoitusalan holdingyhtiö;

c) vähintään yksi kyseisen yrityksen tytäryrityksistä on vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys;

ca) rajoittamatta sitä, mitä yritys on ilmoittanut toimialakseen, sen pääasiallinen liiketoiminta on jokin seuraavista:

– hankkia ja pitää hallussaan osuuksia vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksistä;

– tarjota oheispalveluja yhden tai useamman sidosyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen pääasialliselle toiminnalle;

– harjoittaa yhtä tai useampaa direktiivin 2013/36/EU liitteessä I olevassa 2–12 ja 15 kohdassa lueteltua toimintaa tai harjoittaa yhtä tai useampaa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/65/EU liitteessä I olevassa A tai B osassa lueteltua palvelua tai toimintaa, joka liittyy kyseisen direktiivin liitteessä olevassa C osassa lueteltuihin rahoitusvälineisiin;

d) yli 50 prosenttia vähintään yhdestä seuraavasta indikaattorista liittyy kiinteästi tytäryrityksiin, jotka ovat vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä, kolmannen maan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä, vakuutushallintayhtiöitä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöitä, kolmannen maan vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten holdingyhtiöitä tai yrityksiin, jotka tarjoavat yhden tai useamman ryhmään kuuluvan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen pääasiallisen toiminnan oheispalveluja, sekä yrityksen itsensä harjoittamaan toimintaan, joka ei liity osuuksien hankintaan tai hallussapitoon tytäryrityksissä, jotka ovat vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä, tai kolmannen maan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä, jos kyseinen toiminta on luonteeltaan samanlaista kuin vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten harjoittama toiminta:

- i) yrityksen oma pääoma sen konsolidoidun aseman perusteella;
- ii) yrityksen varat sen konsolidoidun aseman perusteella;
- iii) yrityksen tulot sen konsolidoidun aseman perusteella;
- iv) yrityksen henkilöstö sen konsolidoidun aseman perusteella;
- v) muu indikaattori, jota kansallinen valvontaviranomainen pitää merkityksellisenä;"

v) lisätään f a alakohta seuraavasti:

"f a) "kolmannen maan vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten holdingyhtiöllä" emoyritystä, joka ei ole vakuutushallintayhtiö tai direktiivin 2002/87/EY 2 artiklan 15 kohdassa tarkoitettu rahoitusalan sekaholdingyhtiö ja jonka pääasiallisena liiketoimintana on hankkia ja pitää hallussaan osuuksia tytäryrityksistä, jotka ovat yksinomaan tai pääasiallisesti kolmannen maan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä;"

b) korvataan 2 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

"Tätä osastoa sovellettaessa valvontaviranomaisten on lisäksi pidettävä emoyrityksenä sellaista yritystä, jolla on kyseisten valvontaviranomaisten näkemyksen mukaan tosiasiallinen määräävä vaikutus toisessa yrityksessä, myös silloin, kun tätä määräysvaltaa käytetään keskitetyn koordinoinnin kautta toisen yrityksen päätöksiin."

- c) lisätään 3 ja 4 kohta seuraavasti:

"3. Tätä osastoa sovellettaessa valvontaviranomaisten on lisäksi katsottava, että vähintään kaksi yritystä muodostaa 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun ryhmän, jos valvontaviranomaisten mielestä näitä yrityksiä johdetaan yhtenäisesti.

Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen yritysten kotipaikka ei ole samassa jäsenvaltiossa, jäsenvaltioiden on varmistettava, että ainoastaan 247 artiklan mukaisesti ryhmävalvojana toimiva kansallinen valvontaviranomainen voi muita asianomaisia valvontaviranomaisia kuultuaan todeta, että kyseiset yritykset muodostavat ryhmän, koska se katsoo, että kyseisiä yrityksiä johdetaan yhtenäisesti.

4. Määrittäessään vähintään kahden 2 ja 3 kohdassa tarkoitetun yrityksen välistä suhdetta valvontaviranomaisten on otettava huomioon kaikki seuraavat tekijät:

- a) luonnollisen henkilön tai yrityksen määräysvalta tai mahdollisuus vaikuttaa vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen päätöksiin, mukaan lukien taloudelliset päätökset, erityisesti siksi, että niillä on pääomaa tai äänioikeuksia tai edustus hallinto-, johto- tai valvontaelimessä, taikka siksi, että kyseessä on henkilö, joka vastaa vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen tosiasiallisesta toiminnasta tai joka on yrityksessä muissa keskeisissä, oleellisissa tai tärkeissä tehtävissä;
- b) vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen vahva riippuvuus toisesta yrityksestä tai luonnollisesta tai oikeushenkilöstä olennaisten rahoitusliiketoimien tai -operaatioiden taikka muiden kuin rahoitusliiketoimien tai -operaatioiden vuoksi, mukaan lukien ulkoistamisjärjestelyt ja henkilöstön jakaminen yritysten kesken;

- c) näyttö kahden tai useamman yrityksen välisestä talouteen tai sijoituksiin liittyvien päätösten, strategioiden tai prosessien koordinoinnista, mukaan lukien yhteiset sijoitukset sidosyrityksiin;
- (d) näyttö koordinoituista ja yhdenmukaisista strategioista, operaatioista tai prosesseista kahden tai useamman yrityksen välillä, mukaan lukien vakuutusten jakelukanavat, vakuutustuotteet tai -tuotemerkit, viestintä tai markkinointi.

Jos ryhmä määritetään 2 tai 3 kohdan perusteella, ryhmävalvojana 247 artiklan mukaisesti toimivan valvontaviranomaisen on annettava 214 artiklan 5 tai 6 kohdan mukaisesti emoyritykseksi nimetylle yritykselle ja asianomaisille valvontaviranomaisille yksityiskohtainen selvitys tekijöistä, joiden perusteella kyseinen määrittäminen tehdään.

Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen laatii teknisiä sääntelystandardeja, joilla täydennetään tai täsmennetään edelleen tekijöitä, jotka valvontaviranomaisten on otettava huomioon määrittääkseen vähintään kahden tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitetun yrityksen välisen suhteen.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [julkaisutoimisto lisää päivämäärän = 12 kuukauden kuluttua voimaantulosta].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti."

62) Muutetaan 213 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohdan johdantokappale seuraavasti:

"Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ryhmävalvontaa sovelletaan, kun ryhmään kuuluu jokin seuraavista:"

[b) korvataan 5 kohdassa ilmaus "direktiivin 2006/48/EY" ilmauksella "direktiivin 2013/36/EU".

63) Lisätään 213 a artikla seuraavasti:

"213 a artikla

Suhteuttamistoimenpiteiden käyttö ryhmän tasolla

1. Ryhmävalvojan on luokiteltava 212 artiklassa tarkoitetut ryhmät, joihin sovelletaan 213 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan nojalla ryhmävalvontaa, pieniksi ja rakenteeltaan yksinkertaisiksi ryhmiksi tämän artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen, jos ne täyttävät ryhmätasolla kaikki seuraavat kriteerit kahden viimeksi kuluneen tilikauden aikana:

a) jos vähintään yksi ryhmään kuuluva vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys ei ole vahinkovakuutusyritys, kaikkien seuraavien kriteereiden on täyttyttävä:

i) yrityksen 105 artiklan 5 kohdan a alakohdassa tarkoitettu

korkoriskialamoduuli, joka on laskettu konsolidoitujen tietojen perusteella, on enintään viisi prosenttia 76 artiklassa tarkoitettua ryhmän konsolidoidun vakuutusteknisen vastuuvelan kokonaismäärästä jälleenvakuutussopimuksista ja erillisyyhtiöiltä saatavia korvauksia vähentämättä, lukuun ottamatta yrityksiä, joihin sovelletaan menetelmää 2;

ii) ryhmän henkivakuutustoimintaan liittyvän konsolidoidun vakuutusteknisen vastuuvelan kokonaismäärä jälleenvakuutus sopimuksista ja erillisyyhtiöiltä saatavia korvauksia vähentämättä on enintään miljardi euroa;

b) jos vähintään yksi ryhmään kuuluva vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys ei ole henkivakuutusyritys, kaikkien seuraavien perusteiden on täyttyvä:

i) ryhmän kolmen viimeksi kuluneen tilikauden vahinkovakuutustoiminnan keskimääräinen yhdistetty kulusuhde, josta on vähennetty jälleenvakuutusten osuus, on alle 100 prosenttia;

ii) ryhmän vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo on enintään 100 miljoonaa euroa;

iii) liitteessä I olevan A osan luokkiin 5–7, 11, 12, 14 ja 15 kuuluvien vuotuisten bruttomääräisten vakuutusmaksutulojen summa on enintään 30 prosenttia ryhmän vahinkovakuutustoiminnan vuotuisten vakuutusmaksutulojen kokonaismäärästä;

c) vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo, joka on kertynyt sellaisten ryhmään kuuluvien vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten harjoittamasta liiketoiminnasta, joiden kotipaikka on muussa jäsenvaltiossa kuin ryhmävalvojan jäsenvaltiossa, on pienempi kuin jompikumpi seuraavista kahdesta raja-arvosta:

– 15 miljoonaa euroa; tai

– viisi prosenttia ryhmän vuotuisten bruttomääräisten vakuutusmaksutulojen kokonaismäärästä;

d) vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo, joka on kertynyt ryhmän muussa jäsenvaltiossa kuin ryhmävalvojan jäsenvaltiossa harjoittamasta liiketoiminnasta, on pienempi kuin jompikumpi seuraavista kahdesta kynnysarvosta:

– 15 miljoonaa euroa; tai

– viisi prosenttia ryhmän vuotuisten bruttomääräisten vakuutusmaksutulojen kokonaismäärästä;

e) sijoitukset perinteisiin sijoituksiin ovat yli 80 prosenttia kokonaissijoituksista, lukuun ottamatta sellaisten yritysten tekemiä sijoituksia, joihin sovelletaan menetelmää 2;

f) ryhmän liiketoimintaan ei sisälly jälleenvakuutustoimintaa, jonka osuus ylittää 50 prosenttia sen vuotuisten bruttomääräisten vakuutusmaksutulojen kokonaismäärästä;

g) jos käytetään menetelmää 2 tai menetelmien 1 ja 2 yhdistelmää, jokainen yritys, johon menetelmää 2 sovelletaan, on pieni ja rakenteeltaan yksinkertainen yritys.

Edellä a alakohdan i alakohdassa ja e alakohdassa säädettyjä kriteereitä ei sovelleta ryhmiin, joissa käytetään ainoastaan menetelmää 2.

2. Edellä olevaa 29 b artiklaa sovelletaan perimmäisenä emoyrityksenä toimivan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen tasolla, vakuutushallintayhtiön tasolla tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tasolla soveltuvien osien.

3. Ryhmien, joihin sovelletaan 213 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan mukaista ryhmävalvontaa alle kahden vuoden ajan, on otettava huomioon ainoastaan viimeinen tilikausi arvioidessaan, täyttävätkö ne tämän artiklan 1 kohdassa säädetyt kriteerit.

3 a. Seuraavia ryhmiä ei saa koskaan luokitella pieniksi ja rakenteeltaan yksinkertaisiksi ryhmiksi:

- a) ryhmät, jotka ovat direktiivin 2002/87/EY 2 artiklan 14 kohdassa tarkoitettuja finanssiryhmittymiä,
- b) ryhmät, joissa vähintään yksi tytäryritys on 228 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu yritys;
- c) ryhmät, jotka käyttävät hyväksyttyä osittaista tai kokonaista sisäistä mallia ryhmänsä vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskemiseen.

5. Sellaisten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten, jotka toimivat perimmäisenä emoyrityksenä, vakuutushallintayhtiöiden tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden on 1 kohdassa määriteltyjen kriteerien täyttämistä arvioidessaan otettava huomioon seuraavien kolmen tilikauden liiketoimintasuunnitelmat.

6. Edellä olevaa 29 c, 29 d ja 29 e artiklaa sovelletaan soveltuvin osin."

[(63 a) Lisätään 213 b artikla seuraavasti:

"213 b artikla

Valvontaa koskeva toimivalta ryhmävalvonnan esteiden poistamiseksi

1. Edellä 213 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön on varmistettava, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) ryhmän sisäiset järjestelyt ja tehtävien jako ovat asianmukaiset tämän osaston säännösten noudattamiseksi ja niillä voidaan tosiasiallisesti:
 - i) koordinoita vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön kaikkia tytäryrityksiä tarvittaessa myös jakamalla tehtäviä asianmukaisesti näiden yritysten kesken;
 - ii) estää tai hallita ryhmänsisäisiä ristiriitoja; ja
 - iii) toteuttaa emoyrityksenä toimivan vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön koko ryhmän laajuiset toimintaperiaatteet;
- b) sen ryhmän organisaatorakenne, johon vakuutushallintayhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö kuuluu, ei haittaa tai muutoin estä ryhmän ja sen tytäryritysten vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten tosiasiallista valvontaa, ottaen erityisesti huomioon seuraavat:
 - i) vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön asema monimuotoisessa ryhmässä;
 - ii) osakkeenomistusrakenne; ja

- iii) ryhmään kuuluvan vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön asema.

2. Jos 1 kohdan a alakohdassa säädetty edellytykset eivät täyty, ryhmävalvojalla on oltava valtuudet vaatia vakuutushallintayhtiötä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiötä muuttamaan ryhmänsisäisiä järjestelyjä ja tehtävien jakoa.

Jos 1 kohdan b alakohdassa säädetty edellytykset eivät täyty, ryhmävalvojan on sovellettava vakuutushallintayhtiöön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöön asianmukaisia valvontatoimenpiteitä ryhmävalvonnan jatkuvuuden ja eheyden sekä tässä osastossa säädettyjen vaatimusten noudattamisen varmistamiseksi tai palauttamiseksi tapauksen mukaan. Jäsenvaltioiden on erityisesti varmistettava, että valvontaviranomaisilla on toimiessaan ryhmävalvojina 247 artiklan mukaisesti valtuudet vaatia vakuutushallintayhtiötä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiötä organisoimaan ryhmä siten, että asianomainen valvontaviranomainen voi tosiasiallisesti harjoittaa ryhmävalvontaa. Valvontaviranomaiset saavat käyttää tätä toimivaltaa ainoastaan poikkeuksellisissa oloissa kuultuaan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista ja tarvittaessa muita asianomaisia valvontaviranomaisia, ja toimivallan käyttäminen on perusteltava ryhmälle asianmukaisesti.

3. Edellä 213 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, joissa sellaisen ryhmän organisaatorakenne, joka koostuu yrityksistä, jotka ovat sidoksissa toisiinsa direktiivin 2013/34/EU 22 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun yhteyden kautta, ja niiden sidosyrityksistä, tai joka on määritetty tämän direktiivin 212 artiklan 3 kohdan perusteella, on sellainen, että se haittaa tai estää ryhmää noudattamasta tämän osaston säännöksiä, ryhmään on sovellettava asianmukaisia valvontatoimenpiteitä, joilla varmistetaan tai palautetaan tapauksen mukaan ryhmävalvonnan jatkuvuus ja eheys sekä tämän osaston säännösten noudattaminen. Jäsenvaltioiden on erityisesti varmistettava, että valvontaviranomaisilla on toimiessaan ryhmävalvojina 247 artiklan mukaisesti valtuudet vaatia sellaisen vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön perustamista, jonka kotipaikka on unionissa, tai sellaisen yrityksen perustamista unioniin, jolla on keskitetyn koordinoinnin kautta tosiasiallinen määräävä vaikutus ryhmään kuuluvien vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten päätöksiin, mukaan lukien taloudelliset päätökset.

Tällöin se vakuutushallintayhtiö, rahoitusalan sekaholdingyhtiö tai yritys, joka tosiasiallisesti harjoittaa keskitettyä koordinointia, on vastuussa tämän osaston säännösten noudattamisesta."]

64) Muutetaan 214 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Ryhmävalvonnan harjoittaminen 213 artiklan mukaisesti ei merkitse sitä, että valvontaviranomaisten olisi valvottava kolmannen maan vakuutusyritystä, kolmannen maan jälleenvakuutusyritystä tai sekavakuutushallintayhtiötä yksittäisenä yrityksenä.

Ryhmävalvonnan harjoittaminen voi yksinomaan tämän osaston noudattamisen varmistamiseksi edellyttää valvontaviranomaisten suoraa valvontaa ja valvontaa koskevan toimivallan käyttöä vakuutushallintayhtiöissä ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöissä."

b) lisätään 2 kohtaan ensimmäisen alakohdan jälkeen alakohta seuraavasti:

"Arvioidessaan, onko yrityksellä ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettu ryhmävalvonnan tavoitteiden kannalta vähäinen merkitys, ryhmävalvojan on varmistettava, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- i) yritys on kokonaisvarallisuuden ja vakuutusteknisen vastuuvelan osalta pieni verrattuna ryhmän muihin yrityksiin ja koko ryhmään;
 - ii) yrityksen sulkeminen ryhmävalvonnan ulkopuolelle ei vaikuttaisi olennaisesti ryhmän vakavaraisuuteen;
 - iii) laadulliset ja määrälliset riskit, mukaan lukien ryhmänsisäisistä liiketoimista aiheutuvat riskit, joita yritys aiheuttaa tai saattaa aiheuttaa koko ryhmälle, eivät ole olennaisia."
- c) lisätään 3, 4, 5 ja 6 kohta seuraavasti:

"3. Jos yhden tai useamman yrityksen jättäminen ryhmävalvonnan ulkopuolelle tämän artiklan 2 kohdan nojalla johtaisi tilanteeseen, joka ei aiheuttaisi 213 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohdan nojalla ryhmävalvonnan soveltamista, ryhmävalvojan on kuultava muita asianomaisia valvontaviranomaisia ennen ulkopuolelle jättämistä koskevan päätöksen tekemistä. Tällainen päätös on tehtävä ainoastaan poikkeuksellisissa olosuhteissa, siitä on ilmoitettava viipymättä vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle, ja se on perusteltava asianmukaisesti muille asianomaisille valvontaviranomaisille. Ryhmävalvojan on tehtävä vähintään kerran vuodessa uudelleenarviointi siitä, onko sen päätös edelleen asianmukainen. Jos näin ei enää ole, ryhmävalvojan on ilmoitettava vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle ja tarvittaessa muille asianomaisille valvontaviranomaisille, että se aloittaa ryhmävalvonnan soveltamisen.

Ennen kuin perimmäinen emoyritys jätetään 2 kohdan b alakohdan nojalla ryhmävalvonnan ulkopuolelle, ryhmävalvojan on kuultava muita asianomaisia valvontaviranomaisia ja arvioitava, miten ryhmävalvonnan soveltaminen välissä olevan osakasyrityksen tasolla vaikuttaa ryhmän vakavaraisuusasemaan. Tällainen ulkopuolelle jättäminen ei ole mahdollista, jos se johtaisi ryhmän vakavaraisuusaseman olennaiseen paranemiseen. Ryhmävalvojan on ilmoitettava päätöksestään viipymättä vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle. Ryhmävalvojan on myös tehtävä vähintään kerran vuodessa uudelleenarviointi siitä, onko sen päätös edelleen asianmukainen.

Edellä olevan 3 kohdan yhtenäisen ja yhdenmukaisen soveltamisen tehostamiseksi vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen antaa asetuksen (EU) N:o 1094/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita, joissa täsmennetään tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja poikkeuksellisia olosuhteita tai tapauksia, joissa voi olla perusteltua jättää perimmäinen emoyritys, mukaan lukien vakuutushallintayhtiöt, ryhmävalvonnan ulkopuolelle.

[4. Sen ryhmän laajuus, johon ryhmävalvontaa sovelletaan artiklan 213 2 kohdan nojalla, on määritettävä 212 artiklan mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 2 ja 3 kohdan soveltamista.]

[Jos ryhmävalvonnan piiriin 213 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohdan nojalla kuuluva ryhmä määritetään 212 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti ja jos kyseisen ryhmän emoyritys tai tytäryritys on myös mainitun artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuna toisen ryhmän perimmäinen osakasyritys, kyseisen toisen ryhmän katsotaan kuuluvan mainitun artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti määritettyyn ryhmään.]

Valvontaviranomaiset voivat soveltaa 212 artiklan 2 ja 3 kohtaa laajentaakseen 212 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua ryhmää.]

[5. Jos 212 artiklan 3 kohdan mukaisesti määritettyyn ryhmään sovelletaan 213 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohdan mukaista ryhmävalvontaa, ryhmän on nimettävä yksi yhtenäisesti johdetuista yrityksistä emoyritykseksi, joka vastaa tämän osaston säännösten noudattamisesta. Muita 212 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja yrityksiä pidetään tytäryrityksinä.]

6. Jos 5 kohdan mukainen emoyrityksen nimeäminen aiheuttaisi merkittäviä esteitä ryhmävalvonnan harjoittamiselle, erityisesti tapauksissa, joissa yrityksen kotipaikka ei ole ryhmävalvojana 247 artiklan mukaisesti toimivan valvontaviranomaisen jäsenvaltion alueella tai joissa nimeäminen johtaisi siihen, ettei ryhmä voi tosiasiallisesti noudattaa tämän osaston säännöksiä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että ryhmävalvojana toimivalla valvontaviranomaisella on valtuudet vaatia muita asianomaisia valvontaviranomaisia kuultuaan toisen emoyrityksen nimeämistä. Ryhmävalvojana toimivan valvontaviranomaisen ja muiden asianomaisten valvontaviranomaisten on perusteltava asianmukaisesti päätös toisen emoyrityksen nimeämisestä.

[Jos 212 artiklan 3 kohdan mukaisesti määritetty ryhmä, joka kuuluu 213 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohdan mukaisesti ryhmävalvonnan piiriin, ei nimeä emoyritystä 5 kohdan mukaisesti, ryhmävalvojana 247 artiklan mukaisesti toimivan valvontaviranomaisen on muita asianomaisia valvontaviranomaisia kuultuaan nimettävä emoyritys, joka vastaa tämän osaston säännösten noudattamisesta. Muita tällaiseen ryhmään kuuluvia yrityksiä pidetään tytäryrityksinä.

Ryhmävalvojana 247 artiklan mukaisesti toimivan valvontaviranomaisen on emoyritystä ensimmäisen tai toisen alakohdan mukaisesti nimetessään otettava huomioon seuraavat tekijät:

- a) kunkin yrityksen vakuutusteknisen vastuuvelan määrä;
- b) kunkin yrityksen vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo;
- c) kunkin yrityksen sidosyrityksenä olevien vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten lukumäärä.

Valvontaviranomaisten on arvioitava vähintään kerran vuodessa, onko nimeäminen edelleen asianmukainen. Jos näin ei ole, ryhmävalvojana 247 artiklan mukaisesti toimivan valvontaviranomaisen on nimettävä toinen emoyritys kuultuaan muita asianomaisia valvontaviranomaisia. Kyseinen toinen emoyritys vastaa tämän osaston säännösten noudattamisesta."]

65) Muutetaan 220 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdassa ilmaus "221–233 artiklassa" ilmauksella "221–233 a artiklassa";

b) korvataan 2 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

"Jäsenvaltioiden on kuitenkin annettava tietyn ryhmän ryhmävalvojana toimiville valvontaviranomaisilleen mahdollisuus päättää muita asianomaisia valvontaviranomaisia ja itse ryhmää kuultuaan, että kyseiseen ryhmään sovelletaan 233 ja 234 artiklan mukaista menetelmää 2 tai, jos ainoastaan menetelmän 1 soveltaminen ei ole asianmukaista, 233 a ja 234 artiklan mukaista menetelmien 1 ja 2 yhdistelmää."

c) lisätään 3 kohta seuraavasti:

"3. Valvontaviranomaiset voivat päättää soveltaa menetelmää 2 tämän artiklan 2 kohdan toisen alakohdan nojalla ainoastaan vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin, kolmannen maan vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin, vakuutushallintayhtiöihin ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöihin, sanotun kuitenkin rajoittamatta 228 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua yritysten kohtelua."

66) Muutetaan 221 artikla seuraavasti:

a) lisätään 1 a kohta seuraavasti:

"1 a. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, yksinomaan 228 artiklaa sovellettaessa ja riippumatta siitä, käytetäänkö menetelmää 1 vai menetelmää 2, "suhteellisella osuudella" tarkoitetaan sitä osuutta merkitystä pääomasta, joka osakasyrityksellä on suoraan tai välillisesti sidosyrityksessä."

b) lisätään 2 kohtaan d alakohta seuraavasti:

"d) kun valvontaviranomainen on päättänyt, että vähintään kaksi vakuutus- tai jälleenvakuutusyritystä muodostaa 212 artiklan 3 kohdan nojalla ryhmän, koska niitä johdetaan yhtenäisesti."

67) Muutetaan 222 artikla seuraavasti:

a) korvataan 4 kohta seuraavasti:

"4. Edellä 2 ja 3 kohdassa tarkoitetun oman varallisuuden summa ei saa ylittää sidosyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen osallistumista ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimukseen."

b) lisätään 6 kohta seuraavasti:

"6. Sovellettaessa 230 artiklan 1 kohtaa, 233 artiklan 2 kohtaa ja 233 a artiklan 1 kohdan a alakohtaa [osakasyrityksen liikkeeseen laskemaa omaan varallisuuteen kuuluvaa erää ei saa pitää 93 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettuna eränä, johon ei liity rasituksia, jos kyseisen erän takaisinmaksua ei voida evätä sen haltijalta, kun sidosyrityksenä oleva vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys, joka on tytäryritys, likvidoidaan.]"

68) Muutetaan 226 artikla seuraavasti:

a) korvataan artiklan otsikko seuraavasti: "Välitason holdingyhtiöt";

b) lisätään 3 kohta seuraavasti:

"3. Sovellettaessa 1 ja 2 kohtaa vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksinä pidetään myös kolmannen maan vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten holdingyhtiöitä."

69) Korvataan 227 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa ilmaus "233 artiklan" ilmauksella "233 ja 233 a artiklan".

70) Korvataan 228 artikla seuraavasti:

"228 artikla

Muiden finanssialojen erityisten sidosyritysten kohtelu

1. Tämän direktiivin 220 artiklan mukaisesti käytetystä menetelmästä riippumatta osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen on ryhmän vakavaraisuuden laskennassa otettava huomioon seuraavien yritysten osallistuminen ryhmän hyväksyttävään omaan varallisuuteen ja ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimukseen:

- a) asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa tarkoitetut luottolaitokset tai 2 alakohdassa tarkoitetut sijoituspalveluyritykset;
- b) direktiivin 2009/65/EY 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut yhteissijoitusyritysten rahastoyhtiöt ja kyseisen direktiivin 27 artiklan nojalla toimiluvan saaneet sijoitusyhtiöt edellyttäen, että ne eivät ole nimenneet rahastoyhtiötä mainitun direktiivin mukaisesti;
- c) direktiivin 2011/61/EU 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajat;
- d) muut kuin säännellyt yritykset, jotka harjoittavat yhtä tai useampaa direktiivin 2013/36/EU liitteessä I tarkoitettua tointa, jos nämä toimet muodostavat merkittävän osan niiden koko toiminnasta;
- e) direktiivin (EU) 2016/2341 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavat laitokset.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen sidosyritysten osallistuminen ryhmän hyväksyttävään omaan varallisuuteen lasketaan kunkin yrityksen oman varallisuuden suhteellisen osuuden summana, ja tämä oma varallisuus lasketaan seuraavasti:

- a) kunkin tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun yrityksen osalta direktiivin 2002/87/EY 2 artiklan 7 kohdassa määriteltyjen asiaankuuluvien alakohtaisten sääntöjen mukaisesti;

- b) kunkin tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun sidosyrityksen osalta direktiivin 2009/65/EY 2 artiklan 1 kohdan 1 alakohdan mukaisesti;
- c) kunkin tämän artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun sidosyrityksen osalta direktiivin 2011/61/EU 4 artiklan 1 kohdan ad alakohdan mukaisesti;
- d) kunkin tämän artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetun sidosyrityksen osalta direktiivin 2002/87/EY 2 artiklan 7 kohdassa määriteltyjen asiaankuuluvien alakohtaisten sääntöjen mukaisesti, jos ne ovat mainitun direktiivin 2 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja säänneltyjä yrityksiä;
- e) kunkin tämän artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitetun sidosyrityksen osalta direktiivin (EU) 2016/2341 16 artiklan mukaisesti laskettu käytettävissä oleva solvenssimarginaali.

Tämän kohdan ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa ei oteta huomioon kunkin sidosyrityksen omasta varallisuudesta määrää, joka vastaa sidottuja varauksia ja muita eriä, joiden tappionkattamiskyvyn ryhmävalvoja on määrittänyt alentuneeksi, eikä etuosakkeita, etuoikeudeltaan huonompia jäsenten keskinäisiä rahastoja, etuoikeudeltaan huonompia velkoja ja laskennallisia verosaamisia, jotka sisältyvät 3 kohdan mukaisesti lasketut pääomavaatimukset ylittävään omaan varallisuuteen, ellei osakasyrityksenä oleva vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys pysty osoittamaan ryhmävalvojaa tyydyttävällä tavalla, että kyseisiä eriä voidaan käyttää ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen. Määrittäessään vaatimukset ylittävän oman varallisuuden koostumusta osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen on otettava huomioon, että joidenkin sidosyritysten tietyt vaatimukset voidaan täyttää ainoastaan asetuksessa (EU) N:o 575/2013 tarkoitettulla ydinpääomalla (CET1) tai ensisijaisella lisäpääomalla (AT1).

Ryhmävalvojan päätöksestä toisen alakohdan vaatimuksia ei poikkeuksellisesti sovelleta ryhmiin, jotka eivät kuulu direktiivin 2002/87/EY mukaisen lisävalvonnan piiriin, jos 1 kohdassa tarkoitettujen sidosyritysten oman varallisuuden summa, joka ylittää 3 kohdan mukaisesti lasketun kyseisten yritysten pääomavaatimusten summan, on enintään 1 prosentti 230 artiklan 1 kohdan a alakohdan, 233 artiklan 2 kohdan tai 233 a artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti lasketusta ryhmän oman varallisuuden kokonaismäärästä.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen sidosyritysten osuus ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimukseen on laskettava kunkin sidosyrityksen pääomavaatimuksen tai nimellisen pääomavaatimuksen suhteellisen osuuden summana, ja kyseinen pääomavaatimus tai nimellinen pääomavaatimus lasketaan seuraavasti:

- a) tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen sidosyritysten osalta seuraavasti:
 - i) kunkin sellaisen sijoituspalveluyrityksen osalta, johon sovelletaan asetuksen (EU) 2019/2033 mukaisia omien varojen vaatimuksia, mainitun asetuksen 11 artiklassa säädetyn vaatimuksen, direktiivin (EU) 2019/2034 39 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen omien varojen vaatimusten ja kolmansien maiden paikallisten omien varojen vaatimusten summa;

- ii) kunkin luottolaitoksen osalta suurempi seuraavista:
- asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetyn vaatimuksen, mainitun asetuksen 458 ja 459 artiklassa tarkoitettut toimenpiteet mukaan lukien, direktiivin 2013/36/EU 104 artiklassa tarkoitettujen, muiden riskien kuin ylivelkaantumisriskin torjumiseksi asetettujen omien varojen vaatimusten, mainitun direktiivin 128 artiklan 6 kohdassa määritellyn yhteenlasketun puskurivaatimuksen ja kolmansien maiden paikallisten omien varojen vaatimusten summa;
 - asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdassa säädettyjen vaatimusten, mainitun asetuksen 458 ja 459 artiklassa tarkoitettut toimenpiteet mukaan lukien, direktiivin 2013/36/EU 104 artiklassa tarkoitettujen ylivelkaantumisriskin torjumiseksi asetettujen omien varojen vaatimusten, asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 a kohdassa säädetyn vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevan vaatimuksen ja kolmansien maiden paikallisten omien varojen vaatimusten summa siltä osin kuin kyseiset vaatimukset täytetään ensisijaisella pääomalla (T1);

- b) kunkin tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun sidosyrityksen osalta direktiivin 2009/65/EY 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti;
- c) kunkin tämän artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun sidosyrityksen osalta direktiivin 2011/61/EU 9 artiklan mukaisesti;
- d) kunkin tämän artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetun sidosyrityksen osalta pääomavaatimus, joka sidosyrityksen olisi täytettävä asiaankuuluvien direktiivin 2002/87/EY 2 artiklan 7 kohdassa määriteltyjen alakohtaisten sääntöjen mukaisesti, jos se on mainitun direktiivin 2 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu säännelty yritys;
- e) kunkin tämän artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitetun sidosyrityksen osalta suurempi direktiivin (EU) 2016/2341 17 artiklan mukaisesti lasketusta vaaditusta solvenssimarginaalista, ja sen jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä asetettu pääomavaatimus, jossa yritys on rekisteröity tai jossa se on saanut toimiluvan.

4. Jos useat 1 kohdassa tarkoitetut sidosyritykset muodostavat alaryhmän, johon sovelletaan konsolidoitua pääomavaatimusta jonkin 3 kohdassa tarkoitetun direktiivin tai asetuksen mukaisesti, tai jos asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 20 alakohdassa tarkoitettu rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö on ryhmän tytäryritys, ryhmävalvoja voi vaatia, että kyseisten sidosyritysten osallistuminen ryhmän hyväksyttävään omaan varallisuuteen lasketaan suhteellisenä osuutena kyseisen alaryhmän omista varoista sen sijaan, että 2 kohdan a–e alakohtaa sovellettaisiin kuhunkin kyseiseen alaryhmään kuuluvaan yksittäiseen yritykseen. Tällöin osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen on laskettava myös kyseisten sidosyritysten osallistuminen ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimukseen suhteellisenä osuutena kyseisen alaryhmän pääomavaatimuksesta sen sijaan, että se soveltaisi 3 kohdan a–e alakohtaa kuhunkin kyseiseen alaryhmään kuuluvaan yksittäiseen yritykseen. Kaikki asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 26 alakohdassa tarkoitetut rahoituslaitokset sekä kyseisen artiklan 18 alakohdassa tarkoitetut oheispalveluyritykset, jotka kuuluvat alaryhmän soveltamisalaan, on sisällytettävä alaryhmän omien varojen ja pääomavaatimuksen laskentaan.

Tämän kohdan ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa tiettyyn alaryhmään sovelletaan 2 ja 3 kohtaa joko asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 47 alakohdassa tai asetuksen (EU) 2019/2033 4 artiklan 1 kohdan 11 alakohdassa tarkoitetun konsolidoidun asemansa perusteella tai tapauksen mukaan sen konsolidoidun position perusteella.

5. Sen estämättä, mitä 1–4 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on annettava valvontaviranomaistensa silloin, kun nämä toimivat tietyn ryhmän ryhmävalvojana, päättää osakasyrityksen pyynnöstä tai omasta aloitteestaan, että osakasyritystä koskevaan ryhmän vakavaraisuuteen hyväksyttävästä omasta varallisuudesta vähennetään 1 kohdan a–d alakohdassa tarkoitetut osakkuudet."

70 a) Lisätään 229 artiklaan kohdat seuraavasti:

"Ensimmäistä ja toista kohtaa ei sovelleta 229 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin sidosyrityksiin.

Jos ensimmäisessä ja toisessa kohdassa tarkoitettu vähennys parantaisi ryhmän vakavaraisuusasemaa verrattuna tilanteeseen, jossa yritys säilytetään ryhmän vakavaraisuuden laskennan piirissä, ryhmävalvoja voi vastustaa kyseistä vähennystä."

71) Lisätään III osaston II luvun 1 jakson 3 alajaksoon 229 a artikla seuraavasti:

"229 a artikla

Yksinkertaistetut laskelmat

1. Sovellettaessa 230 artiklaa ryhmävalvoja voi muita asianomaisia valvontaviranomaisia kuultuaan sallia, että osakasyrityksenä oleva vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys soveltaa yksinkertaistettua lähestymistapaa omistusyhteyksiin sidosyrityksissä, jotka eivät ole olennaisia.

Osakasyrityksen on perusteltava asianmukaisesti ryhmävalvojalle ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun yksinkertaistetun lähestymistavan soveltaminen yhteen tai useampaan sidosyritykseen ottaen huomioon sidosyrityksen tai sidosyritysten riskien luonne, laajuus ja monimutkaisuus.

Jäsenvaltioiden on vaadittava, että osakasyritys arvioi vuosittain, onko yksinkertaistetun lähestymistavan käyttö edelleen perusteltua, ja julkistaa ryhmän vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevassa kertomuksessaan niiden sidosyritysten luettelon ja koon, joihin tätä yksinkertaistettua lähestymistapaa sovelletaan.

2. Sovellettaessa 1 kohtaa osakasyrityksenä olevan vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksen on osoitettava ryhmävalvojaa tyydyttävällä tavalla, että yksinkertaistetun lähestymistavan soveltaminen yhdessä tai useammassa sidosyrityksessä oleviin omistusyhteyksiin on vakavaraisuuden kannalta riittävä, jotta vältetään kyseisestä yrityksestä tai kyseisistä yrityksistä aiheutuvien riskien aliarvioiminen ryhmän vakavaraisuutta laskettaessa.

Yksinkertaistetun lähestymistavan soveltaminen kolmannen maan vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykseen, jonka kotipaikka on maassa, joka ei ole 227 artiklassa tarkoitettulla tavalla vastaava tai väliaikaisesti vastaava, ei saa johtaa siihen, että osuus, jolla sidosyritys osallistuu ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimukseen, on pienempi kuin kyseisen kolmannen maan vahvistama kyseisen yrityksen pääomavaatimus.

Yksinkertaistettua lähestymistapaa ei sovelleta sidosyrityksenä olevaan kolmannen maan vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykseen, jos osakasyrityksenä olevalla vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksellä ei ole luotettavia tietoja kyseisessä kolmannessa maassa vahvistetusta pääomavaatimuksesta.

3. Sovellettaessa 1 kohtaa sidosyrityksiä pidetään epäolennaisina, jos kunkin yrityksen kirjanpitoarvo on alle 0,2 prosenttia ryhmän konsolidoiduista varoista ja kaikkien tällaisten yritysten kirjanpitoarvojen summa on alle 0,5 prosenttia ryhmän konsolidoiduista varoista."

72) Muutetaan 230 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen ryhmän vakavaraisuus on laskettava konsolidoidusta tilinpäätöksestä.

Osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen ryhmän vakavaraisuus on seuraavien rahamäärien erotus:

- a) konsolidoitujen tietojen perusteella laskettava vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen hyväksyttävä oma varallisuus, johon on lisätty 228 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen sidosyriytysten osallistuminen 228 artiklan 2 tai 4 kohdan mukaisesti laskettavaan ryhmän hyväksyttävään omaan varallisuuteen;
- b) konsolidoitujen tietojen perusteella laskettava ryhmätason vakavaraisuuspääomavaatimus, johon on lisätty 228 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen sidosyriytysten osallistuminen 228 artiklan 3 tai 4 kohdan mukaisesti laskettavaan ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimukseen.

Konsolidoituihin tietoihin ei toista alakohtaa sovellettaessa sisällytetä omistusyhteyksiä 228 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa sidosyriityksissä.

Vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen hyväksyttävän oman varallisuuden laskemiseen ja ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskemiseen konsolidoitujen tietojen perusteella sovelletaan I osaston VI luvun 3 jakson 1, 2 ja 3 alajaksoa ja I osaston VI luvun 4 jakson 1, 2 ja 3 alajaksoa. "

- b) muutetaan 2 kohta seuraavasti:

- i) lisätään toiseen alakohtaan c alakohta seuraavasti:

"c) sidosyriityksenä olevan kolmannen maan vakuutus- ja jälleenvakuutusyriityksen paikallisten pääomavaatimusten suhteellinen osuus, jonka täyttyessä toimilupa peruutettaisiin;"

ii) lisätään neljännen alakohdan jälkeen alakohta seuraavasti:

"Poiketen siitä, mitä edellisessä alakohdassa säädetään, jos ryhmä, jonka 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetut omat varat ylittävät 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksen, ei täytä ryhmän konsolidoitua vähimmäisvakavaraisuuspääomavaatimusta, sovelletaan 139 artiklan 1 ja 2 kohdan sijasta 138 artiklan 1–4 kohtaa. Tätä alakohtaa sovellettaessa viittausta "vakavaraisuuspääomavaatimukseen" on pidettävä viittauksena "ryhmän konsolidoituun vähimmäisvakavaraisuuspääomavaatimukseen".

73) Korvataan 232 artiklan ensimmäisen alakohdan johdantokappaleessa ilmaisu "37 artiklan 1 kohdan a–d alakohdassa" ilmaisulla "37 artiklan 1 kohdan a–e alakohdassa".

74) Muutetaan 233 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan b alakohta seuraavasti:

"b) 220 artiklan 3 kohdassa ja 228 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun sidosyrityksen arvo osakasyrityksenä olevassa vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksessä sekä yhteenlaskettu ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimus 3 kohdan mukaisesti."

b) muutetaan 2 kohta seuraavasti:

i) korvataan b alakohta seuraavasti:

"b) osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen suhteellinen osuus kunkin yksittäisen sidosyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen hyväksyttävästä omasta varallisuudesta;"

ii) lisätään c alakohta seuraavasti:

"c) osuus, jolla 228 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut sidosyritykset osallistuvat ryhmän hyväksyttävään omaan varallisuuteen, ja tämä osuus lasketaan 228 artiklan 2 tai 4 kohdan mukaisesti."

c) muutetaan 3 kohta seuraavasti:

i) korvataan b alakohta seuraavasti:

"b) kunkin yksittäisen sidosyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen vakavaraisuuspääomavaatimuksen suhteellinen osuus;"

ii) lisätään c alakohta seuraavasti:

"c) osuus, jolla 228 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut sidosyritykset osallistuvat vakavaraisuuspääomavaatimukseen, ja tämä osuus lasketaan 228 artiklan 3 tai 4 kohdan mukaisesti."

75) Lisätään 233 a artikla seuraavasti:

"233 a artikla

Menetelmien 1 ja 2 yhdistelmä

1. Osakasyrityksenä olevaa vakuutus- tai jälleenvakuutusyritystä koskeva ryhmän vakavaraisuus on seuraavien summien erotus:

a) seuraavien summa:

i) niiden yritysten osalta, joihin sovelletaan menetelmää 1, konsolidoiduista tiedoista 230 artiklan 1 kohdan mukaisesti laskettu vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen hyväksyttävä oma varallisuus;

- ii) kunkin sellaisen sidosyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen osalta, johon sovelletaan menetelmää 2, osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen suhteellinen osuus sen vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen hyväksyttävästä omasta varallisuudesta;
 - iii) 228 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen sidosyritysten 228 artiklan 2 tai 4 kohdan mukaisesti laskettava osallistuminen; ja
- b) seuraavien summa:
- i) niiden yritysten osalta, joihin sovelletaan menetelmää 1, konsolidoitu ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimus, joka lasketaan 230 artiklan 2 kohdan mukaisesti konsolidoitujen tietojen perusteella;
 - ii) kunkin sellaisen sidosyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen osalta, johon sovelletaan menetelmää 2, suhteellinen osuus sen vakavaraisuuspääomavaatimuksesta;
 - iii) 228 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen sidosyritysten 228 artiklan 3 tai 4 kohdan mukaisesti laskettava osallistuminen.
2. Sovellettaessa tämän artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohtaa ja 1 kohdan b alakohdan i alakohtaa omistusosuuksia 228 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa sidosyrityksissä ei sisällytetä konsolidoituihin tietoihin.

3. Sovellettaessa tämän artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohtaa ja 1 kohdan b alakohdan i alakohtaa omistussuosuuksia 220 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa sidosyrityksissä, joihin sovelletaan menetelmää 2, ei sisällytetä konsolidoituihin tietoihin.

Sovellettaessa tämän artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohtaa 220 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa yrityksissä, joihin sovelletaan menetelmää 2, olevien omistussuosuuksien arvo, joka ylittää niiden oman vakavaraisuuspääomavaatimuksen suhteellisen osuuden, on sisällytettävä konsolidoituihin tietoihin laskettaessa varojen ja velkojen herkkyyttä valuuttakurssien tason tai volatiliteetin muutoksille (valuuttariski). Näiden omistussuosuuksien arvon ei kuitenkaan katsota olevan herkkä osakkeiden markkinahintojen tason tai volatiliteetin muutoksille (osakeriski).

4. Edellä olevaa 233 artiklan 4 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin tämän artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohtaa ja b alakohdan ii alakohtaa sovellettaessa.
5. Edellä olevaa 231 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin, jos vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys ja sen sidosyritykset taikka vakuutushallintayhtiön sidosyritykset yhdessä hakevat lupaa laskea ryhmän konsolidoitu vakavaraisuuspääomavaatimus ja ryhmän vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten vakavaraisuuspääomavaatimus sisäisen mallin perusteella.

6. Osakasyrityksenä olevien vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on noudatettava ryhmän konsolidoitua vähimmäisvakavaraisuuspääomavaatimustaan, joka on 230 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun laskelman tulos. Tämän vuoksi ei oteta huomioon niiden vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten vähimmäispääomavaatimusta, joihin sovelletaan menetelmää 2.

Ryhmän konsolidoitu vähimmäisvakavaraisuuspääomavaatimus on katettava 98 artiklan 4 kohdan mukaisesti määritetyllä ja konsolidoitujen tietojen perusteella lasketulla hyväksyttävällä omalla perusvarallisuudella. Tässä laskelmassa konsolidoituihin tietoihin ei sisällytetä omistusyhteyksiä 228 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa sidosyrityksissä.

Päätettäessä siitä, voidaanko tällä hyväksyttävällä omalla varallisuudella kattaa ryhmän konsolidoitu vähimmäisvakavaraisuuspääomavaatimus, sovelletaan 221–229 artiklassa säädettyjä periaatteita soveltuvien osien. Myös 139 artiklan 1 ja 2 kohtaa sovelletaan soveltuvien osien.

Poiketen siitä, mitä edellisessä alakohdassa säädetään, jos ryhmä, jonka 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetut omat varat ylittävät 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun ryhmän konsolidoidun vakavaraisuuspääomavaatimuksen, ei täytä ryhmän konsolidoitua vähimmäisvakavaraisuuspääomavaatimusta, sovelletaan 139 artiklan 1 ja 2 kohdan sijasta 138 artiklan 1–4 kohtaa. Tätä alakohtaa sovellettaessa viittausta "vakavaraisuuspääomavaatimukseen" on pidettävä viittauksena "ryhmän konsolidoituun vähimmäisvakavaraisuuspääomavaatimukseen".

7. Määrittäessään, otetaanko tämän artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohdan mukaisesti lasketussa määrässä asianmukaisesti huomioon ryhmän riskiprofiili niiden 220 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen yritysten osalta, joihin sovelletaan menetelmää 2, asianomaisten valvontaviranomaisten on kiinnitettävä erityistä huomiota ryhmätason erityisriskeihin, jotka ovat vaikeasti kvantifioitavissa ja joita ei sen vuoksi katettaisi riittävästi.

Jos ryhmän riskiprofiili niiden 220 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen yritysten osalta, joihin sovelletaan menetelmää 2, poikkeaa merkittävästi 233 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun ryhmän yhteenlasketun vakavaraisuuspääomavaatimuksen perusoletuksista, tämän artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohdassa laskettuun määrään voidaan soveltaa lisäpääomavaatimusta.

Edellä olevan 37 artiklan 1–5 kohtaa sekä 37 artiklan 6, 7 ja 8 kohdan mukaisesti annettuja delegoituja säädöksiä ja teknisiä täytäntöönpanostandardeja sovelletaan soveltuvin osin."

76) Korvataan 234 artikla seuraavasti:

"234 artikla Delegoidut säädökset, jotka koskevat 220–229 artiklassa tarkoitettuja teknisiä periaatteita ja menetelmiä, 229 a artiklan mukaista yksinkertaistettua lähestymistapaa sekä 230–233 a artiklan soveltamista

Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään seuraavat:

- a) 220–229 artiklassa säädetyt tekniset periaatteet ja menetelmät;
- b) 229 a artiklan 1 kohdassa säädetyn yksinkertaistetun lähestymistavan tekniset yksityiskohdat ja kriteerit, joiden perusteella valvontaviranomaiset voivat hyväksyä yksinkertaistetun lähestymistavan käytön;
- c) 230–233 a artiklan soveltaminen, jossa otetaan huomioon tiettyjen oikeudellisten rakenteiden taloudellinen luonne.

Komissio voi antaa 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään kriteerit, joiden perusteella ryhmävalvoja voi hyväksyä 229 a artiklan 2 kohdassa säädetyn yksinkertaistetun lähestymistavan soveltamisen."

77) Korvataan 244 artiklan 3 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

"Määrittääkseen merkittävät riskikeskittymät, joista on ilmoitettava, ryhmävalvojan on muita asianomaisia valvontaviranomaisia ja ryhmää kuultuaan asetettava asianmukaiset kynnysarvot, jotka perustuvat vakavaraisuuspääomavaatimuksiin, vakuutustekniseen vastuuelkaan, hyväksyttävään omaan varallisuuteen, muihin tarkoituksenmukaisiksi katsottuihin määrällisiin tai laadullisiin riskiperusteisiin kriteereihin tai näiden yhdistelmään."

78) Muutetaan 245 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 1 kohdassa ilmaus "2 ja 3 kohdan" ilmauksella "2, 3 ja 3 a kohdan";
- b) lisätään 3 a kohta seuraavasti:

"3 a. Valvontaviranomaiset voivat 13 artiklan 19 alakohdassa tarkoitettujen ryhmänsisäisten liiketoimien lisäksi perustelluissa tapauksissa vaatia tämän artiklan 2 ja 3 kohtaa sovellettaessa ryhmiä ilmoittamaan sellaisista ryhmänsisäisistä liiketoimista, jotka koskevat myös muita yrityksiä kuin vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä, kolmannen maan vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä, vakuutushallintayhtiöitä ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöitä."

79) Muutetaan 246 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Edellä I osaston IV luvun 2 jaksossa vahvistettuja vaatimuksia sovelletaan ryhmätasolla soveltuvin osin. Ryhmän hallintojärjestelmän on katettava osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen, emoyrityksenä toimivan vakuutushallintayhtiön tai emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön sekä kaikki sidosyritykset, jotka kuuluvat 212 artiklassa tarkoitettuun ryhmään, johon 213 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohdan nojalla sovelletaan ryhmävalvontaa. Ryhmän hallintojärjestelmän on katettava myös kaikki ne yritykset, joita osakasyritys tai sen tytäryritykset johtavat yhdessä yhden tai useamman samaan ryhmään kuulumattoman yrityksen kanssa.

Riskienhallintajärjestelmät, sisäiset valvontajärjestelmät ja ilmoitusmenettelyt on pantava johdonmukaisesti täytäntöön kaikissa yrityksissä, jotka 213 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan nojalla kuuluvat ryhmävalvonnan piiriin, jotta kyseisiä järjestelmiä ja ilmoitusmenettelyjä voidaan valvoa ryhmätasolla, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän kohdan ensimmäisen alakohdan soveltamista.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että perimmäisen emoyrityksenä toimivan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen, vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön, jonka pääkonttori on unionissa, tai 214 artiklan 5 tai 6 kohdan nojalla nimetyn emoyrityksen hallinto-, johto- tai valvontaelin on viime kädessä vastuussa siitä, että ryhmä, johon 213 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohdan nojalla sovelletaan ryhmävalvontaa, noudattaa tämän direktiivin nojalla annettuja lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä. Kunkin ryhmään kuuluvan vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksen hallinto-, johto- tai valvontaelin on edelleen vastuussa siitä, että yritys noudattaa itse kaikkia 40 artiklassa ja 213 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädettyjä vaatimuksia.

Riskienhallintajärjestelmän on katettava ainakin kaikki ryhmänsisäinen vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminta sekä olennainen muu kuin vakuutustoiminta. Sen on katettava myös tästä toiminnasta aiheutuvat riskit, joille ryhmä altistuu tai saattaa altistua, ja niiden keskinäiset yhteydet.

"

- b) lisätään 2 kohtaan alakohdat seuraavasti:

"Osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen, vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön on säännöllisesti seurattava sidosyritystensä, mukaan lukien 228 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut sidosyritykset, ja sääntelemättömien yritysten toimintaa. Seurannan on oltava oikeassa suhteessa niiden riskien luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen, joita sidosyritykset aiheuttavat tai voivat aiheuttaa ryhmän tasolla.

Osakasyrityksenä olevalla vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksellä, vakuutushallintayhtiöllä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöllä on oltava ryhmän tason kirjalliset toimintaperiaatteet, ja sen on varmistettava yhdenmukaisuus kaikkien ryhmään kuuluvien säänneltyjen yritysten kirjallisten toimintaperiaatteiden kanssa. Sen on myös varmistettava, että kaikki ryhmään kuuluvat säännellyt yritykset noudattavat ryhmän toimintaperiaatteita yhdenmukaisesti."

- c) korvataan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan toinen virke seuraavasti:

"Ryhmätasolla suoritettavan riski- ja vakavaraisuusarvion on katettava ainakin kaikki ryhmänsisäinen vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminta sekä olennainen muu kuin vakuutustoiminta. Sen on katettava myös tästä toiminnasta aiheutuvat riskit, joille ryhmä altistuu tai saattaa altistua, ja niiden keskinäiset yhteydet. Ryhmävalvoja tarkastaa arvion III luvun mukaisesti."

d) lisätään 5 kohta seuraavasti:

"5. Jäsenvaltioiden on vaadittava osakasyrityksenä olevaa vakuutus- tai jälleenvakuutusyritystä, vakuutushallintayhtiötä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiötä varmistamaan, että ryhmällä on vankat hallintojärjestelyt, joihin sisältyy selkeä organisaatorakenne, jossa on tarkoin määriteltyt, läpinäkyvät ja johdonmukaiset vastuualueet ja tehtävien erottelu ryhmän sisällä. Ryhmän hallintojärjestelmällä on pyrittävä ehkäisemään eturistiriitoja, tai jos tämä ei ole mahdollista, hallitsemaan niitä.

Henkilöt, jotka tosiasiallisesti johtavat vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysryhmää, ovat ne henkilöt, jotka tosiasiallisesti johtavat 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettua emoyritystä.

Jäsenvaltioiden on vaadittava, että osakasyrityksenä oleva vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys, vakuutushallintayhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö nimeää henkilöt, jotka vastaavat muista keskeisistä tehtävistä vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysryhmässä, johon 213 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohdan nojalla sovelletaan ryhmävalvontaa. Tämän artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettu hallinto-, johto- tai valvontaelin vastaa näiden henkilöiden toiminnasta.

Jos henkilöt, jotka tosiasiallisesti johtavat vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysryhmää tai vastaavat muista keskeisistä tehtävistä, ovat myös henkilöitä, jotka tosiasiallisesti johtavat yhtä tai useampaa vakuutus- tai jälleenvakuutusyritystä tai muita sidosyrityksiä tai ovat vastuussa muista keskeisistä tehtävistä jossakin näistä yrityksistä, osakasyrityksen on varmistettava, että ryhmätason tehtävät ja vastuut erotetaan selkeästi kunkin yksittäisen yrityksen tasolla sovellettavista tehtävistä ja vastuista."

80) Lisätään III osastoon II A luku seuraavasti:

"II A LUKU

Ryhmätason makrovakaussäännöt

246 a artikla

Likviditeettiriskin hallinta ryhmätasolla

1. Likviditeettiriskin hallinnan osalta 144 a artiklaa sovelletaan soveltuvin osin osakasyrityksenä oleviin vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin, vakuutushallintayhtiöihin ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöihin.
2. Jos sellaisen osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen, vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tasolla, jonka kotipaikka on unionissa, edellytetään likviditeettiriskin hallintasuunnitelmaa, jäsenvaltioiden on varmistettava, että sellaiset vakuutus- tai jälleenvakuutustytäryritykset, jotka 213 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan nojalla kuuluvat ryhmävalvonnan soveltamisalaan, vapautetaan likviditeettiriskin hallintasuunnitelman laatimisesta ja ylläpitämisestä yritystasolla, jos likviditeettiriskin hallintasuunnitelma kattaa kyseisten tytäryritysten likviditeetin hallinnan ja likviditeettitarpeet.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvontaviranomaiset voivat vaatia yksittäisiä vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä, joihin sovelletaan ensimmäisen alakohdan nojalla vapautusta, toimittamaan likviditeettiriskin hallintasuunnitelman tiedot koko ryhmän konsolidoidusta asemasta ja yrityksen omasta tilanteesta.³ Sen estämättä, mitä 2 kohdassa säädetään, valvontaviranomaiset voivat vaatia vakuutus- tai jälleenvakuutustytäryritystä laatimaan likviditeettiriskin hallintasuunnitelman ja pitämään sitä yllä yritystasolla, jos ne havaitsevat likviditeettiriskejä tai jos ryhmätason likviditeettiriskin hallintasuunnitelma ei sisällä asianmukaisia tietoja, jotka tytäryritykselle toimiluvan myöntänyt valvontaviranomainen vaatii vastaavia yrityksiä toimittamaan niiden likviditeettiaseman seuraamiseksi.

Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan johdonmukainen soveltaminen, 144 a artiklassa mainittujen ohjeiden on katettava myös ryhmätason vaatimukset.

246 b artikla

Muut makrovakaussäännöt

Edellä olevaa 144 b ja 144 c artiklaa sovelletaan osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen, vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tasolla soveltuvin osin."

- 81) Korvataan 252 artiklan ensimmäisessä kohdassa ilmaus "direktiivissä 2006/48/EY tarkoitettu luottolaitos tai direktiivissä 2004/39/EY tarkoitettu sijoituspalveluyritys" ilmauksella "asetuksessa (EU) N:o 575/2013 tarkoitettu luottolaitos tai direktiivissä 2014/65/EU tarkoitettu sijoituspalveluyritys".

82) Lisätään 254 artiklaan 3 ja 4 kohta seuraavasti:

"3. Osakasyrityksenä olevan vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksen, vakuutushallintayhtiön ja rahoitusalan sekaholdingyhtiön on toimitettava ryhmävalvojalle tässä artiklassa tarkoitetut tiedot vuosittain 22 viikon kuluessa yrityksen tilikauden päättymisestä ja, jos tässä artiklassa tarkoitettuja tietoja vaaditaan neljännesvuosittain, 11 viikon kuluessa kunkin vuosineljänneksen päättymisestä."

4. Jos 35 b artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja määräaikoja pidennetään kyseisen artiklan 4 kohdan mukaisesti vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen osalta, joka kuuluu ryhmään, johon sovelletaan ryhmävalvontaa 213 artiklan 2 kohdan mukaisesti, asianomainen ryhmävalvoja voi kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen on 35 b artiklan 4 kohdan mukaisesti ilmoittanut poikkeuksellisesta toimintaa häiritsevistä tapahtumista, tilapäisesti pidentää 3 kohdassa tarkoitettujen tietojen toimittamisen määräaikoja kyseisen ryhmän osalta enintään kymmenellä viikolla.

"83) Muutetaan 256 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että osakasyrityksenä olevat vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset, vakuutushallintayhtiöt ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöt julkistavat vuosittain vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen ryhmän tasolla. Tämän kertomuksen on sisällettävä 51 artiklan 1 b kohdassa tarkoitetut muille markkinaosapuolille osoitetut tiedot ryhmästä. Sovelletaan 51, 53, 54 ja 55 artiklaa soveltuvien osin.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että osakasyrityksenä olevat vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset, vakuutushallintayhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö julkistavat tässä artiklassa tarkoitetut tiedot vuosittain 24 viikon kuluessa yrityksen tilikauden päättymisestä."

Jos 51 artiklan 7 kohdassa tarkoitettua määräaikaa pidennetään kyseisen artiklan mukaisesti sellaisen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen osalta, joka kuuluu ryhmään, johon sovelletaan ryhmävalvontaa 213 artiklan 2 kohdan mukaisesti, asianomainen ryhmävalvoja voi kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen on 35 b artiklan 4 kohdan mukaisesti ilmoittanut poikkeuksellisesta toimintaa häiritsevistä tapahtumista, tilapäisesti pidentää toisessa alakohdassa tarkoitetun tietojen julkistamisen määräaikaa kyseisen ryhmän osalta enintään kymmenellä viikolla. "

b) korvataan 2 kohdan b alakohta seuraavasti:

"b) ryhmän kutakin tytäryritystä koskevat erikseen yksilöitävissä olevat tiedot, mukaan lukien vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen molemmat osat, jotka on julkistettava 51, 53, 54 ja 55 artiklan mukaisesti."

c) korvataan 4 kohta seuraavasti:

"4. Komissio antaa 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa täsmennetään tiedot, jotka on julkistettava tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa yhdessä yhdistetyssä vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevassa kertomuksessa ja tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa ryhmän tason vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevassa kertomuksessa."d) Poistettu

84) Lisätään 256 b ja 256 c artikla seuraavasti:

"256 b artikla

Ryhmän säännöllisesti toimitettava valvontaraportti

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että osakasyrityksenä olevat vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset, vakuutushallintayhtiöt ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöt toimittavat valvontaviranomaisille vuosittain säännöllisesti toimitettavan valvontaraportin ryhmän tasolla. Sovelletaan 35 artiklan 5 a kohtaa soveltuvin osin.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset toimittavat tässä artiklassa tarkoitetut tiedot vuosittain tai harvemmin 24 viikon kuluessa yrityksen tilikauden päättymisestä.

Jos 35 b artiklan 3 kohdassa tarkoitettua määräaikaa pidennetään 35 b artiklan 4 kohdan mukaisesti sellaisen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen osalta, joka kuuluu ryhmään, johon sovelletaan ryhmävalvontaa 213 artiklan 2 kohdan mukaisesti, asianomainen ryhmävalvoja voi kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen on 35 b artiklan 4 kohdan mukaisesti ilmoittanut poikkeuksellisesta toimintaa häiritsevistä tapahtumasta, tilapäisesti pidentää toisessa alakohdassa tarkoitettujen tietojen toimittamisen määräaikaa kyseisen ryhmän osalta enintään kymmenellä viikolla.

2. Osakasyrityksenä oleva vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys, vakuutushallintayhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö voi asianomaisten valvontaviranomaisten suostumuksella toimittaa yhdistetyn säännöllisesti toimitettavan valvontaraportin, joka sisältää seuraavat tiedot:

- a) ryhmätason tiedot, jotka on ilmoitettava 1 kohdan mukaisesti;
- b) tiedot kaikista ryhmään kuuluvista tytäryrityksistä, joiden on oltava yksilöitävissä, on ilmoitettava 35 artiklan 5 a kohdan mukaisesti, eivätkä nämä tiedot saa olla vähäisempiä kuin ne tiedot, jotka vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset toimittaisivat säännöllisesti toimitettavassa valvontaraportissaan 35 artiklan 5 a kohdan mukaisesti.

Ryhmävalvojan on ennen ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun suostumuksen antamista kuultava valvontaviranomaisten kollegion jäseniä ja otettava asianmukaisesti huomioon sen näkemykset ja varaukset. Asianomaisten kansallisten valvontaviranomaisten kieltäytyminen suostumuksen antamisesta on perusteltava asianmukaisesti. Jos valvontaviranomaisten kollegio hyväksyy 2 kohdan mukaisen yhdistetyn säännöllisesti toimitettavan valvontaraportin, kunkin yksittäisen vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksen on toimitettava valvontaviranomaiselleen yhdistetty säännöllisesti toimitettava valvontaraportti. Kullakin valvontaviranomaisella on oltava valtuudet valvoa asianomaista tytäryritystä koskevaa yhdistetyn säännöllisesti toimitettavan valvontaraportin tiettyä osaa. *[rivinvaihto]*

3. Jos yhdistetty säännöllisesti toimitettava valvontaraportti ei ole kansallisten valvontaviranomaisten mielestä tyydyttävä, hyväksyntä voidaan peruuttaa.

4. Jos 2 kohdassa tarkoitettu kertomus ei sisällä tietoja, joita ryhmään kuuluvalla tytäryritykselle toimiluvan antanut valvontaviranomainen edellyttää vastaavien yritysten toimittavan, ja jos tietojen poisjättäminen on merkittävää, asianomaisella valvontaviranomaisella on oikeus vaatia kyseistä tytäryritystä toimittamaan tarvittavat lisätiedot.

5. Jos ryhmään kuuluvalla tytäryritykselle toimiluvan antanut valvontaviranomainen havaitsee 35 artiklan 5 a kohdan täyttämättä jättämisen tai pyytää yhdistettyä säännöllisesti toimitettavaa valvontaraporttia koskevia muutoksia tai selvennyksiä, sen on ilmoitettava asiasta myös valvontaviranomaisten kollegiolle ja ryhmävalvojan on toimitettava sama pyyntö osakasyrityksenä olevalle vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykselle, vakuutushallintayhtiölle tai rahoitusalan sekaholdingyhtiölle.

6. Komissio antaa 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa täsmennetään ilmoitettavat tiedot.

256 c artikla Vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskeva kertomus: tilintarkastusvaatimus

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että ryhmän osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen, vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön ryhmän tase, joka julkistetaan osana ryhmän vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevaa kertomusta tai yhdistettyä vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevaa kertomusta, tarkastetaan.
2. Osakasyrityksenä olevien vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten, vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön on toimitettava ryhmän valvontaviranomaiselle yhdessä vakavaraisuutta ja taloudellista asemaa koskevan kertomuksen tai yhdistetyn vakavaraisuutta ja taloudellista asemaa koskevan kertomuksen kanssa erillinen tilintarkastusyhteisön laatima kertomus, joka sisältää tiedot tilintarkastuksen varmuustasosta ja tuloksista.
3. Jos on laadittu yhdistetty vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskeva kertomus, sidosyrityksenä olevalle vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykselle asetettuja tilintarkastusvaatimuksia on noudatettava, ja osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen, vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön on toimitettava 51 a artiklan 4 kohdassa tarkoitettu kertomus kyseisen yrityksen valvontaviranomaiselle.
4. Edellä olevaa 51 a artiklaa sovelletaan soveltuvien osin."

85) Korvataan 257 artikla seuraavasti:

"257 artikla

Vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tosiasiallisesta toiminnasta vastaavien tai yhtiössä muissa keskeisissä tehtävissä olevien henkilöiden sopivuutta ja luotettavuutta koskevat vaatimukset

Jäsenvaltioiden on vaadittava, että ne, jotka tosiasiallisesti johtavat vakuutushallintayhtiötä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiötä, ja tapauksen mukaan henkilöt, jotka vastaavat muista keskeisistä tehtävistä, ovat sopivia ja luotettavia hoitamaan tehtäviään.

Sovelletaan 42 artiklaa soveltuvien osin."

86) Muutetaan 258 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohta seuraavasti:

"2. Valvontaviranomaisille on annettava kaikki valvontaa koskeva toimivalta toteuttaa vakuutushallintayhtiöihin ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöihin liittyviä toimenpiteitä, jotka ovat tarpeen sen varmistamiseksi, että ryhmät, joihin 213 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohdan nojalla sovelletaan ryhmävalvontaa, täyttävät kaikki tässä osastossa säädetyt vaatimukset. Tähän toimivaltaan kuuluu 34 artiklassa tarkoitettu yleistä valvontaa koskeva toimivalta.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän osaston soveltamiseksi annettuja lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä rikkoville vakuutushallintayhtiöille ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöille tai niitä tosiasiallisesti johtavalle henkilölle määrätään seuraamuksia tai toimenpiteitä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden rikosoikeudellisten säännösten soveltamista. Valvontaviranomaisten on toimittava tiiviissä yhteistyössä sen varmistamiseksi, että tällaiset seuraamukset tai toimenpiteet ovat vaikuttavia erityisesti silloin, kun vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön kotipaikka ei sijaitse samassa jäsenvaltiossa kuin sen keskushallinto tai pääasiallinen toimipaikka."

b) lisätään 2 a ja 2 b kohta seuraavasti:

"2 a. Jos ryhmävalvoja on todennut, että 213 b artiklan 1 kohdassa säädetty edellytykset eivät täyty tai eivät enää täyty, vakuutushallintayhtiöön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöön on sovellettava asianmukaisia valvontatoimenpiteitä, joilla varmistetaan tai joissakin tapauksissa palautetaan ryhmävalvonnan jatkuvuus ja eheys sekä varmistetaan tässä osastossa säädettyjen vaatimusten noudattaminen. Rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden osalta valvontatoimenpiteissä on erityisesti otettava huomioon vaikutukset koko finanssiryhmittymään ja sen sidosyrityksenä oleviin säänneltyihin yrityksiin.

2 b. Sovellettaessa tämän artiklan 1 ja 2 a kohtaa jäsenvaltioiden on varmistettava, että niihin valvontatoimenpiteisiin, joita voidaan soveltaa vakuutushallintayhtiöihin ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöihin, sisältyvät ainakin seuraavat:

a) keskeytetään vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryrityksenä olevien vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten osakkeisiin liittyvien äänioikeuksien käyttäminen;

b) määrätään vakuutushallintayhtiölle, rahoitusalan sekaholdingyhtiölle tai näiden yhtiöiden hallinto-, johto- tai valvontaelimen jäsenille kieltoja, seuraamuksia tai rangaistuksia;

- c) annetaan vakuutushallintayhtiölle tai rahoitusalan sekaholdingyhtiölle ohjeita tai määräyksiä siirtää osakkeenomistajilleen omistusyhteydet tytäryrityksenä olevissa vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksissään;
- d) nimetään tilapäisesti toinen ryhmään kuuluva vakuutushallintayhtiö, rahoitusalan sekaholdingyhtiö tai vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys vastaamaan tässä osastossa säädettyjen vaatimusten noudattamisesta;
- e) rajoitetaan voitonjakoa tai koronmaksua osakkeenomistajille tai kielletään tällainen voitonjako tai koronmaksu;
- f) vaaditaan vakuutushallintayhtiöitä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöitä luopumaan osuuksistaan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksissä tai muissa 228 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa sidosyrityksissä tai vähentämään niitä;
- g) vaaditaan vakuutushallintayhtiöitä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöitä toimittamaan suunnitelma, jonka avulla vaatimusten noudattamiseen palataan viipymättä.

Ryhmävalvojan on ennen ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden toteuttamista kuultava muita asianomaisia valvontaviranomaisia ja vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista, jos kyseiset toimenpiteet vaikuttavat sellaisiin yrityksiin, joilla on kotipaikka useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa."

87) Muutetaan 262 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jos 260 artiklassa tarkoitettua vastaavaa valvontaa ei ole tai jos jäsenvaltio jättää 260 artiklan 7 kohdan mukaisesti soveltamatta 261 artiklaa, kun on kyse väliaikaisesta vastaavuudesta, kyseisen jäsenvaltion on sovellettava vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin, jotka kuuluvat 212 artiklassa tarkoitettuun ryhmään, johon 213 artiklan 2 kohdan c alakohdan nojalla sovelletaan ryhmävalvontaa, jompaakumpaa seuraavista:

- a) 218–235 artiklaa ja 244–258 artiklaa soveltuvin osin;
- b) jotakin 3 kohdassa säädetyistä menetelmistä, joilla voidaan saavuttaa 2 kohdassa asetetut tavoitteet."

- b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

"2. Jäsenvaltioiden on sallittava valvontaviranomaistensa soveltaa muita menetelmiä, joilla varmistetaan sellaisten vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten asianmukainen valvonta, jotka kuuluvat 212 artiklassa tarkoitettuun ryhmään, johon 213 artiklan 2 kohdan c alakohdan nojalla sovelletaan ryhmävalvontaa. Edellä olevan 247 artiklan mukaisesti määritetyn ryhmävalvojan on päätettävä näistä menetelmistä muita asianomaisia valvontaviranomaisia kuultuaan.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen menetelmien avulla on voitava saavuttaa tässä osastossa määritetyt ryhmävalvonnan tavoitteet. Näihin tavoitteisiin on sisällyttävä seuraavat:

- a) säilytetään vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten pääoman kohdentaminen ja omien varojen koostumus ja estetään olennainen ryhmänsisäinen pääomanmuodostus, jos tällainen ryhmänsisäinen pääomanmuodostus rahoitetaan sellaisten velkainstrumenttien tai muiden rahoitusvälineiden tuotoista, joita ei katsota emoyrityksen oman varallisuuden eriksi;
- b) arvioidaan ja seurataan riskejä, jotka johtuvat sekä unionissa että sen ulkopuolella toimivista yrityksistä, ja rajoitetaan näiden yritysten ja muiden sääntelemättömien yritysten riskien leviämistä ryhmään kuuluviin vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin sekä alaryhmään, jonka perimmäisenä emoyrityksenä on 215 artiklassa tarkoitettu vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys, vakuutushallintayhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö, jonka kotipaikka on unionissa, jos tällainen alaryhmä on olemassa.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut menetelmät on perusteltava, dokumentoitava ja ilmoitettava muille asianomaisille valvontaviranomaisille, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle ja komissiolle asianmukaisesti."

c) lisätään 3 kohta seuraavasti:

"3. Sovellettaessa tämän artiklan 2 kohtaa asianomaiset valvontaviranomaiset voivat erityisesti soveltaa yhtä tai useampaa seuraavista menetelmistä vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin, vakuutushallintayhtiöihin ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöihin, jotka kuuluvat sellaiseen ryhmään, johon 213 artiklan 2 kohdan c alakohdan nojalla sovelletaan ryhmävalvontaa:

- a) nimetään yksi vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys, joka on vastuussa tässä osastossa säädettyjen vaatimusten noudattamisesta, jos ryhmään kuuluvilla vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksillä ei ole yhteistä emoyritystä unionissa;
- b) vaaditaan sellaisen vakuutushallintayhtiön, jonka kotipaikka on unionissa, tai sellaisen rahoitusalan sekaholdingyhtiön, jonka kotipaikka on unionissa, perustamista, jos ryhmään kuuluvilla vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksillä ei ole yhteistä emoyritystä unionissa, ja sovelletaan tätä osastoa vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin, jotka kuuluvat kyseisen vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön johtamaan ryhmään;

- c) jos useat ryhmään kuuluvat vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset muodostavat alaryhmän, jonka emoyrityksen kotipaikka on unionissa, sen lisäksi, että tätä osastoa sovelletaan tähän alaryhmään, toteutetaan lisätoimenpiteitä tai asetetaan lisävaatimuksia, mukaan lukien tämän alakohdan d, e ja f alakohdassa tarkoitettujen vaatimukset sekä 244 artiklassa tarkoitettujen riskikeskittymän ja 245 artiklassa tarkoitettujen ryhmänsisäisten liiketoimien tehostettu valvonta, tämän artiklan 2 kohdan toisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettua tavoitteen saavuttamiseksi;
- d) edellytetään, että unionissa olevan perimmäisen emoyrityksen hallinto-, johto- tai valvontaelimen jäsenet ovat riippumattomia unionin ulkopuolisesta perimmäisestä emoyrityksestä;
- e) kielletään, rajoitetaan tai seurataan liiketoimia tai vaaditaan ennakkoilmoitus liiketoimista, mukaan lukien osingonjako ja etuoikeudeltaan huonompia velkoja koskevat kuponkimaksut, jos tällaiset liiketoimet ovat tai voisivat olla uhka ryhmään kuuluvien vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten taloudelliselle asemalle tai vakavaraisuusasemalle ja jos ne koskevat yhtäältä vakuutus- tai jälleenvakuutusyritystä, vakuutushallintayhtiötä, jonka kotipaikka on unionissa, tai rahoitusalan sekaholdingyhtiötä, jonka kotipaikka on unionissa, ja toisaalta sellaista yritystä, joka kuuluu ryhmään, jonka kotipaikka on unionin ulkopuolella; jos unionissa toimiva ryhmävalvoja ei ole sen jäsenvaltion valvontaviranomainen, jossa sidosyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen kotipaikka on, unionissa toimivan ryhmävalvojan on ilmoitettava havainnoistaan kyseisille valvontaviranomaisille, jotta nämä voivat toteuttaa asianmukaiset toimenpiteet;

- f) vaaditaan tietoja sellaisten emoyritysten vakavaraisuusasemasta, taloudellisesta asemasta, riskiprofiilista ja riskirajoista, joiden kotipaikka on unionin ulkopuolella, mukaan lukien tarvittaessa kyseisten kolmannen maan emoyritysten hallinto-, johto- tai valvontaelimelle tai valvontaviranomaisille toimitettavat näitä aiheita koskevat kertomukset."

88) Lisätään 265 artiklaan 1 a kohta seuraavasti:

"1 a. Osana 1 kohdan mukaista velvoitetta jäsenvaltioiden on erityisesti varmistettava, että jos yhden tai useamman vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen emoyritys on luottolaitos, sijoituspalveluyritys, rahoituslaitos, yhteissijoitusyrityksen rahastoyhtiö, vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitaja, ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoava laitos tai sääntelemätön yritys, joka harjoittaa yhtä tai useampaa direktiivin 2013/36/EU liitteessä I tarkoitettua toimintaa siten, että kyseinen toiminta muodostaa merkittävän osan sen kaikesta toiminnasta, kyseisten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten valvonnasta vastaavat valvontaviranomaiset valvovat yleisesti kyseisten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten sekä emoyrityksen ja sen sidosyritysten välisiä liiketoimia."

89) Muutetaan 301 a artikla seuraavasti:

a) muutetaan 2 kohta seuraavasti:

i) korvataan ensimmäisessä alakohdassa ilmaus "17, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 109 a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 258, 260 ja 308 b artiklassa" ilmauksella "35 artiklan 9 kohdan a alakohdassa, 86 artiklan 1 kohdan a sekä c–h alakohdassa, 234 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdassa sekä 17, 31, 37, 50, 56, 75, 92, 97, 99, 109 a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 258, 260 ja 308 b artiklassa";

ii) korvataan toinen alakohta seuraavasti:

"Siirretään komissiolle [julkaisutoimisto lisää päivämäärän = tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä] neljän vuoden ajaksi 35 artiklan 9 kohdan b alakohdassa, 86 artiklan 1 kohdan aa, b ja i alakohdassa, 234 artiklan b alakohdassa sekä 29 artiklassa, 86 artiklan 1 kohdan a alakohdassa, 234 artiklan 2 kohdassa ja 256 b artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä."

iii) lisätään alakohta seuraavasti:

"Ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettua säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä."

b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

"3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 17, 29, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 109 a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 256 b, 258, 260 ja 308 b artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron."

c) korvataan 5 kohta seuraavasti:

"5. Edellä olevan 17, 29, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 109 a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 256 b, 258, 260 tai 308 b artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaika jatketaan kolmella kuukaudella."

90) Korvataan 304 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Henkivakuutusyritykset voivat [julkaisutoimisto lisää päivämäärän = tämän muutosdirektiivin soveltamispäivästä] alkaen jatkaa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun lähestymistavan soveltamista ainoastaan sellaisiin varoihin ja velkoihin, joiden osalta valvontaviranomaiset ovat hyväksyneet duraatioon perustuvan osakeriskialamoduulin soveltamisen ennen [julkaisutoimisto lisää päivämäärän = tämän muutosdirektiivin soveltamispäivää]."

91) Lisätään 304 a ja 304 b artikla seuraavasti:

Kestävyysriskiä koskevat toimeksiannot

1. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen arvioi järjestelmäriskikomiteaa kuultuaan käytettävissä olevien tietojen sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2020/852* 20 artiklassa tarkoitetun kestävän rahoituksen foorumin havaintojen ja pankkiviranomaisen asetuksen (EU) N:o 575/2013 501 c artiklan c alakohdassa säädettyyn toimeksiantoon perustuvassa työssään tekemien havaintojen perusteella, olisiko perusteltua soveltaa erityistä vakavaraisuuskohtelua vastuisiin, jotka ovat olennaisesti yhteydessä ympäristötavoitteisiin tai sosiaalisiin tavoitteisiin liittyviin omaisuuseriin tai toimintaan. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen arvioi erityisesti, mitä vaikutuksia unionin vakuutuksenottajien suojaan ja unionin rahoitusvakauteen voi olla sellaisiin omaisuuseriin ja toimintaan liittyvien vastuiden erityisellä vakavaraisuuskohtelulla, jotka ovat olennaisesti yhteydessä ympäristötavoitteisiin ja/tai sosiaalisiin tavoitteisiin tai jotka ovat olennaisesti yhteydessä tällaisten tavoitteiden haittaamiseen.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen antaa havainnoistaan kertomuksen komissiolle viimeistään [28 päivänä kesäkuuta 2023]. Kertomuksessa on tarvittaessa tarkasteltava mahdollista riskiperusteista vakavaraisuuskohtelua sellaisille vastuille, jotka liittyvät omaisuuseriin ja toimintoihin, jotka ovat olennaisesti yhteydessä ympäristötavoitteisiin tai sosiaalisiin tavoitteisiin tai jotka ovat olennaisesti yhteydessä tällaisten tavoitteiden haittaamiseen, ja siihen on liitettävä arvio mahdollisten muutosten vaikutuksista vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin.

2. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen tarkastelee uudelleen vähintään joka viides vuosi 105 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan b alakohdassa tarkoitetun vakavaraisuuspääomavaatimuksen vahinkovakuutukseen liittyvän katastrofiriskialamoduulin vakioparametrien soveltamisalaa ja kalibrointia luonnonkatastrofiriskin osalta. Näissä uudelleentarkasteluissa vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen ottaa huomioon viimeisimmän saatavilla olevan asiaankuuluvan ilmastotieteellisen näytön sekä riskien merkittävyyden niiden riskien osalta, jotka sellaiset vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset, jotka käyttävät standardikaavaa vakavaraisuuspääomavaatimuksen vahinkovakuutukseen liittyvän katastrofiriskialamoduulin laskennassa, ovat vakuuttaneet.

Ensimmäinen ensimmäisen alakohdan mukainen uudelleentarkastelu on saatettava päätökseen viimeistään [julkaisutoimisto lisää päivämäärän = kahden vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta].

Jos vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toteaa ensimmäisen alakohdan mukaisessa uudelleentarkastelussa, että vahinkovakuutukseen liittyvän katastrofiriskialamoduulin soveltamisalan tai kalibroinnin vuoksi luonnonkatastrofeihin liittyvän vakavaraisuuspääomavaatimuksen osan ja vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin kohdistuvan todellisen luonnonkatastrofiriskin välillä on merkittävä ero, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toimittaa komissiolle lausunnon luonnonkatastrofiriskistä.

Komissiolle kolmannen alakohdan mukaisesti toimitettavassa luonnonkatastrofiriskiä koskevassa launnossa on tarkasteltava vakavaraisuuspääomavaatimuksen vahinkovakuutukseen liittyvän katastrofiriskialamoduulin vakioparametrien soveltamisalaa tai kalibrointia havaitun eron korjaamiseksi, ja siihen on liitettävä arvio ehdotettujen muutosten vaikutuksista vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin.

3. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen arvioi 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun arvioinnin yhteydessä, suorittavatko vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset arvion altistumisestaan biologisen monimuotoisuuden köyhtymiseen liittyville riskeille ja miltä osin. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen arvioi tämän jälkeen, mitä toimia voitaisiin toteuttaa sen varmistamiseksi, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset suorittavat arvion, ottaen tarvittaessa huomioon käytettävissä olevat mittausvälineet. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toimittaa kertomuksen havainnoistaan komissiolle viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [vuoden kuluttua tämän muutosdirektiivin voimaantulosta].

[4. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen, pankkiviranomainen ja Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen laativat asetusten (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 1094/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 54 artiklassa tarkoitetun yhteiskomitean avulla ohjeet sen varmistamiseksi, että yhdenmukaisuus, pitkän aikavälin näkökohdat ja arviointimenetelmiä koskevat yhteiset standardit sisällytetään ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan liittyvien riskien stressitestaukseen. Ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan liittyvien riskien valvonnan stressitestaus olisi aloitettava ilmastoon liittyvistä tekijöistä. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen, pankkiviranomainen ja Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen tutkivat asetusten (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 1094/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 54 artiklassa tarkoitetun yhteiskomitean avulla, miten yhteiskuntaan ja hallintotapaan liittyvät riskit voidaan sisällyttää stressitestaukseen.]

304 b artikla

Henki- ja vahinkovakuutustoiminnan ja pääomapuskureiden eriyttämistä koskeva uudelleentarkastelu

1. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen arvioi 73 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun henki- ja vahinkovakuutustoiminnan eriyttämisen vaikutuksia. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen arvioi erityisesti henki- ja vahinkovakuutustoiminnan eriyttämisen periaatteen säilyttämisen vaikutuksia ja sen keventämisen mahdollisia vaikutuksia ainakin vakuutuksenottajien suojaan, mahdolliseen ristiintukemiseen henki- ja vahinkovakuutustoiminnan välillä, markkinoiden tehokkuuteen ja tasapuolisiin toimintaedellytyksiin. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toimittaa kertomuksen havainnoistaan komissiolle ... päivänä ... kuuta ... [vuoden kuluttua tämän muutosdirektiivin voimaantulosta].

2. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen seuraa [viiden vuoden ajan soveltamisen alkamispäivästä] tämän direktiivin 228 artiklan 3 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettua osallistumista ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksiin direktiivin 2013/36/EU 128 artiklan 6 alakohdassa määritellyn sidosryhminä olevien luottolaitosten yhteenlasketun puskurivaatimuksen osalta. Tätä tarkoitusta varten vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toimii yhteistyössä pankkiviranomaisen kanssa ja ottaa huomioon säännöt, joita sovelletaan finanssiryhmittymien osalta direktiivin 2002/87/EY 6 artiklassa tarkoitettuun vakavaraisuuden laskentaan. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen raportoi komissiolle mahdollisista havainnoista.

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2020/852, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2020, kestävää sijoittamista helpottavasta kehyksestä ja asetuksen (EU) 2019/2088 muuttamisesta (EUVL L 198, 22.6.2020, s. 13)."

92) Kumotaan 305 artiklan 2 ja 3 kohta.

93) Kumotaan 308 a artikla.

94) Muutetaan 308 b artikla seuraavasti:

a) kumotaan 5–8 kohta;

b) korvataan 12 kohta seuraavasti:

"12. Sen estämättä, mitä 100 artiklassa, 101 artiklan 3 kohdassa ja 104 artiklassa säädetään, jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakioparametrit, joita käytetään laskettaessa markkinariskikeskittymää ja korkomarginaaliriskialamoduuleja standardikaavan mukaisesti, ovat samat suhteessa ennen 1 päivää tammikuuta 2023 syntyneisiin minkä tahansa muun jäsenvaltion oman valuutan määräisiin ja sillä rahoitettuihin saamisiin jäsenvaltioiden keskushallinnoilta ja keskuspankeilta kuin ne vakioparametrit, joita sovellettaisiin tällaisiin jäsenvaltion oman valuutan määräisiin ja sillä rahoitettuihin saamisiin."

- c) lisätään 17 kohtaan ensimmäisen alakohdan jälkeen alakohdat seuraavasti:

"Jos vakuutus- tai jälleenvakuutusryhmä tai jokin sen tytäryrityksenä oleva vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys soveltaa 308 c artiklassa tarkoitettua riskittömiä korkoja koskevaa siirtymätoimenpidettä tai 308 d artiklassa tarkoitettua vakuutusteknistä vastuovelkaa koskevaa siirtymätoimenpidettä, osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen, vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön on julkistettava 308 c artiklan 4 kohdan c alakohdassa ja 308 artiklan 5 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen julkistettavien tietojen lisäksi osana 256 artiklassa tarkoitettua ryhmän vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevaa kertomustaan määrällinen arvio taloudelliseen asemaansa kohdistuvasta vaikutuksesta, joka johtuu siitä olettamasta, että kyseisten siirtymätoimenpiteiden soveltamisesta johtuvaa omaa varallisuutta ei voida tosiasiallisesti käyttää sen osakasyrityksen vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen, jonka osalta ryhmän vakavaraisuus lasketaan.

Jos vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysryhmä olennaisesti tukeutuu 308 c ja 308 d artiklassa tarkoitettuihin siirtymätoimenpiteisiin siten, että se vääristää ryhmän todellista vakavaraisuusasemaa, vaikka ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimus täytettäisiin ilman kyseisten siirtymätoimenpiteiden käyttämistä, ryhmävalvojalla on oltava toimivalta toteuttaa asianmukaisia toimenpiteitä, mukaan lukien mahdollisuus vähentää näiden siirtymätoimenpiteiden käytöstä johtuvan oman varallisuuden määrää, joka voidaan hyväksyä kattamaan ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimusta."

95) Muutetaan 308 c artikla seuraavasti:

a) lisätään 1 a kohta seuraavasti:

"1 a. [Julkaisutoimisto lisää päivämäärän = tämän muutosdirektiivin soveltamispäivän] jälkeen valvontaviranomaiset voivat hyväksyä siirtymäkauden korjauksen soveltamisen asiaankuuluvaan riskittömään korkokäyrään ainoastaan seuraavissa tapauksissa:

a) direktiivin sääntöjä on sovellettu hyväksyntää hakevaan vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykseen hyväksyntää edeltäneiden 18 kuukauden aikana ensimmäisen kerran sen jälkeen, kun se on 4 artiklan nojalla vapautettu tämän direktiivin soveltamisalasta;

b) hyväksyntää hakeva vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys on hyväksyntää edeltäneiden kuuden kuukauden aikana saanut kansallisessa lainsäädännössä säädetyin edellytyksin ja tapauksen mukaan 39 tai 164 artiklan nojalla luvan vastaanottaa vakuutuskannan, ja luovuttava vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys on soveltanut siirtymävaiheen korjausta asiaankuuluvaan riskittömään korkokäyrään kyseisen vakuutuskannan osalta ennen vakuutuskannan luovuttamista."

b) korvataan 4 kohdan c alakohta seuraavasti:

"c) niiden on julkistettava vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksensa 51 artiklan 1 b kohdassa tarkoitetuista muille markkinatoimijoille osoitetuista tiedoista koostuvassa osassa kaikki seuraavat tiedot:

i) se, että ne soveltavat siirtymäkauden riskitöntä korkokäyrää;

- ii) määrällinen arvio kyseisen siirtymätoimenpiteen soveltamatta jättämisen vaikutuksesta yrityksen taloudelliseen asemaan;
- iii) syyt tämän siirtymätoimenpiteen soveltamiseen, jos yritys täyttäisi vakavaraisuuspääomavaatimuksen soveltamatta tätä siirtymätoimenpidettä;
- iv) arvio yrityksen riippuvuudesta tästä siirtymätoimenpiteestä ja tarvittaessa kuvaus yrityksen toteuttamista tai suunnittelemista toimenpiteistä tämän riippuvuuden vähentämiseksi tai poistamiseksi."

96) Muutetaan 308 d artikla seuraavasti:

a) lisätään 1 a kohta seuraavasti:

"1 a. [Julkaisutoimisto lisää päivämäärän = tämän muutosdirektiivin soveltamispäivän] jälkeen valvontaviranomaiset voivat hyväksyä vakuutusteknistä vastuvelkaa koskevan siirtymäkauden vähennyksen ainoastaan seuraavissa tapauksissa:

- a) direktiivin sääntöjä on sovellettu hyväksyntää hakevaan vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykseen hyväksyntää edeltäneiden 18 kuukauden aikana ensimmäisen kerran sen jälkeen, kun se on 4 artiklan nojalla vapautettu tämän direktiivin soveltamisalasta;
- b) hyväksyntää hakeva vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys on hyväksyntää edeltäneiden kuuden kuukauden aikana saanut kansallisessa lainsäädännössä säädetyin edellytyksin ja tapauksen mukaan 39 tai 164 artiklan nojalla vakuutuskannan, ja luovuttava vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys on soveltanut siirtymävaiheen mukautusta asiaankuuluvaan riskittömään korkokäyrään kyseisen vakuutuskannan osalta ennen vakuutuskannan luovuttamista."

b) korvataan 5 kohdan c alakohta seuraavasti:

"c) niiden on julkistettava vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksensa 51 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetuista muille markkinatoimijoille osoitetuista tiedoista koostuvassa osassa kaikki seuraavat tiedot:

- i) se, että ne soveltavat vakuutusteknistä vastuuvulkaa koskevaa siirtymäkauden vähennystä;
- ii) määrällinen arvio kyseisen siirtymäkauden vähennyksen soveltamatta jättämisen vaikutuksesta yrityksen taloudelliseen asemaan;
- iii) syyt tämän siirtymätoimenpiteen soveltamiseen, jos yritys täyttäisi vakavaraisuuspääomavaatimuksen ilman, että se soveltaa näitä siirtymätoimenpiteitä;
- iv) arvio yrityksen riippuvuudesta tästä siirtymätoimenpiteestä ja tarvittaessa kuvaus yrityksen toteuttamista tai suunnittelemissa toimenpiteistä tämän riippuvuuden vähentämiseksi tai poistamiseksi."

96 a) Korvataan 308 e artikla seuraavasti:

"308 e artikla

Siirtymätoimenpiteitä koskeva vaiheistussuunnitelma

Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten, jotka soveltavat 77 a artiklan 2 kohdassa, 308 c ja 308 d artiklassa tai tapauksen mukaan 111 artiklan 1 kohdan [toisessa/kolmannessa] alakohdassa tarkoitettuja siirtymätoimenpiteitä, on ilmoitettava valvontaviranomaiselle heti, kun ne havaitsevat, että ne eivät täytä vakavaraisuuspääomavaatimusta ilman, että ne soveltavat näitä siirtymätoimenpiteitä. Valvontaviranomaisen on vaadittava kyseistä vakuutus- tai jälleenvakuutusyritystä toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämisen varmistamiseksi siirtymäkauden päättyessä.

Kahden kuukauden kuluessa siitä, kun on todettu, että vakavaraisuuspääomavaatimus jäisi täyttämättä, ellei mainittuja siirtymätoimenpiteitä sovellettaisi, kyseisen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen on toimitettava valvontaviranomaiselle vaiheistussuunnitelma, jossa esitetään suunnitellut toimenpiteet, mukaan lukien niiden ajoitus, vakavaraisuuspääomavaatimuksen mukaisen hyväksyttävien omien varojen tason saavuttamiseksi tai riskiprofiilin pienentämiseksi vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämisen varmistamiseksi siirtymäkauden päättyessä. Kyseinen vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys voi saattaa vaiheistussuunnitelman ajan tasalle siirtymäkauden aikana.

Kyseisen vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksen on toimitettava valvontaviranomaiselleen vuosittain kertomus, jossa esitetään toteutetut toimenpiteet ja edistyminen vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämisen varmistamiseksi siirtymäkauden päättyessä.

Valvontaviranomaiset voivat kumota 308 c ja 308 d artiklassa säädetyn siirtymätoimenpiteen soveltamisen hyväksynnän, jos yritys ei voi osoittaa valvontaviranomaista tyydyttävällä tavalla, että vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämässä on edistytty riittävästi ilman siirtymätoimenpiteitä siirtymäkauden päättyessä.

Valvontaviranomaisen on kumottava 308 c ja 308 d artiklassa säädetyn siirtymätoimenpiteen soveltamisen hyväksyminen, jos vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttäminen siirtymäkauden päättyessä on epärealistista."

- 97) Kumotaan 309 artiklan 1 kohdan neljäs alakohta.
- 98) Kumotaan 311 artiklan toinen kohta.
- 99) Muutetaan liite III tämän direktiivin liitteen mukaisesti.

2 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään [julkaisutoimisto lisää päivämäärän = 24 kuukauden kuluttua voimaantulosta]. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä [julkaisutoimisto lisää päivämäärän = 24 kuukauden ja yhden päivän kuluttua voimaantulosta].

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE

Muutetaan liite III seuraavasti:

- (1) poistetaan A jaksossa "Vahinkovakuutusyritysten yhtiömuoto" oleva 27 kohta;
- (2) poistetaan B jaksossa "Henkivakuutusyritysten yhtiömuoto" oleva 27 kohta;
- (3) poistetaan C jaksossa "Jälleenvakuutusyritysten yhtiömuoto" oleva 27 kohta.